

UČENIŠTVO

POUKA ZA MLADE

Januar, februar, mart 2014.

Sadržaj:

1. Učenici i Sveto pismo	4
2. Poučavanje pričama	13
3. Učeništvo i molitva	22
4. Poučavanje dece	31
5. Poučavanje bolesnih	40
6. Poučavanje »običnih«	49
7. Isus i društveno odbačeni	58
8. Sa bogatima i poznatima	67
9. Poučavanje moćnih	76
10. Poučavanje naroda	85
11. Poučavanje duhovnih vođa	94
12. Žetva i žeteoci	103
13. Cena učeništva	112

UČENIŠTVO

Broj 1/2014.

Naslov originala:

Discipleship

Prevod s engleskog:

Tamara Babić

Lektura:

Tomislav Stefanović

Izdaje:

Glavni odbor Hrišćanske adventističke crkve, Odeljenje za subotnu školu

Štampa:

TIP „Preporod«, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski, 11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca:

priprema mr Radomir Grujić

Tiraž:

350 primeraka

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje bi trebalo znati:

Ove pouke su zasnovane na osvedočenju da Božja reč ima silu da preobrazi, i da je zajedničko, grupno proučavanje bitan način upoznavanja s tom silom. Svrha ovih pouka je da se mladim adventističkim hrišćanima stavi na raspolaganje materijal za samostalno proučavanje o kome se, potom, može raspravljati svake sedmice u razredima subotne škole. Mnogi koji se inače služe biblijskim poukama za odrasle kažu da je ovaj materijal, pošto se bavi istim temama, vrlo koristan kao pomoćni materijal za proučavanje i razgovor u razredu.

Oko četiri stotine mladih adventista doprinosi svake godine oblikovanju ovog materijala. Ogromna raznovrsnost i povremeno ponavljanje sadržaja odražavaju veliku raznovrsnost autora i saradnika iz celog sveta, koji su stvaralački i pojedinačno doprinosili razradi pojedinih tema.

Uputstva za proučavanje:

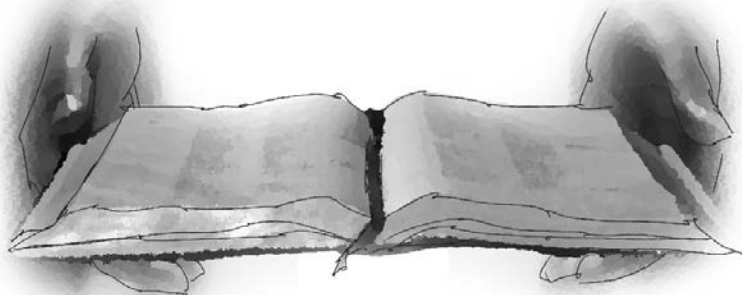
1. Uz molitvu, otvori svoj um za vođstvo Svetoga Duha tokom proučavanja.
2. Biblijski tekstovi na kojima se temelji biblijska pouka za svaku sedmicu pojavljuju se štampani masnim slovima u delu svake pouke pod nazivom „Logos«. Čitaj te tekstove u celini.
3. Biblijski tekstovi za svaku sedmicu obično su podeljeni u delove na stranicama pod nazivom „Logos«. Dok budeš proučavao te delove pouke, pažljivo pročitaj i biblijske tekstove na koje ukazuju masno štampani naslovi pre nego što pročitáš komentare ispod naslova.
4. Čitaj ostale delove pouke za tu sedmicu iz perspektive koju si stekao na osnovu proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imaj na umu svrhu svakog dela biblijske pouke:
 - **Uvod** je zamišljen da pobudi interesovanje i da usredsredi tvoje razmišljanje na sedmičnu temu pouke.
 - **Logos** je vodič za neposredno proučavanje biblijskih tekstova koji se odnose na sedmičnu tematiku.
 - **Svedočanstvo** objavljuje perspektivu Duha proroštva na temu sedmične pouke.
 - **Dokaz** pristupa pitanjima koja je pokrenula pouka, iz istorijske, naučne, filozofske ili teološke perspektive.
 - **Primena** raspravlja o tome šta ono apstraktno u pouci znači u svakodnevnom životu.
 - **Mišljenje** je lično stanovište o pouci koje treba da ohrabri na dalje razmišljanje i razgovor.
 - **Istraživanje** stavlja čitaocu na raspolaganje kreativne načine da istražuje tematiku sedmične pouke.

Biblijska pouka za mlade i Crkva

Biblijska pouka za mlade pripremljena je u Generalnoj konferenciji za mlade ver-nike Crkve i objašnjava verovanja Hrišćanske adventističke crkve.

Pouka 1

Od 28. decembra do 3. januara 2014.

Učenici i Sveto pismo

»Pregledajte Pisma, jer vi mislite da imate u njima život vječni; i ona svjedoče za Mene.« (Jovan 5,39)

28. decembar 2013.

OD KRIZE DO POZIVA

UVOD (Jovan 17,14-19)

Su

Ditrih Bonhofer je živeo u vreme jednog od najtragičnijih razdoblja u njegovoj zemlji – Drugog svetskog rata. Nacisti su, pod diktaturom Adolfa Hitlera, namerno pobili milione nedužnih muškaraca, žena i dece. Dok su mnogi njegovi zemljaci i hrišćani pravili sporazume sa nacističkom režimom, on nije. Bio je spreman da umre za Hrista i stoji za ono o čemu uči Pismo. U svojoj knjizi *The Cost of Discipleship /Cena učenja*, Bonhofer je pisao: »Hrišćanstvo bez učenja je uvek hrišćanstvo bez Hrista.«¹ Devetog aprila 1945. godine, neposredno pred kraj rata, Bonhofer je bio obešen po nalogu nacističke vlade.

Da li ste spremni da umrete za Hrista? Verujem da je Bonhofer bio u pravu kada je rekao da ne možemo biti hrišćani bez učenja. Pojam učenja je zaista cenjeno hrišćansko načelo – retko ko se ne bi s tim složio. Međutim, proniknuti u to šta učenje zaista predstavlja, otvara vrata za ozbiljan razgovor. Kako da se poistovetimo sa učenštvom? Šta treba da činimo, kada nas Isus pozove na učenje? Da li postoji način da lako prepoznamo učenje i kažemo: »Da! To je to!«

Sve je povezano sa Isusom.

Isus izričito i nedvosmisleno poziva svako-ga da Ga sledi. (Matej 4,19) Koliko god jednostavno to zvučalo, slediti Njega može nam delovati kao maglovit, isključivo misleni pojam koji nas nagoni da zažmurimo i da se zamislimo. Za početak, treba da proučavamo Pismo. Isusova služba potvrđena je starozavetnim proročanstvima. Na osnovu Pisma, Isus je ukoravao književnike, fariseje, pa i sotonu. Subotom je propovedao iz Pisma. Novi Zavet jasno ukazuje da su Isus i Pismo neodvojivi. Zato je poznavanje Biblije i srcem i umom odlučujuće za uspostavljanje odnosa sa Spasiteljem. To je ujedno i osobina koja određuje Njegove učenike.

Učenje može biti složeno, ali sigurno znamo da treba da proučavamo Božju reč da bismo je razumeli. Isus se molio: »Osveti ih [Njegove učenike] istinom svojom; Riječ je Tvoja [Božja] istina... Ja posvećujem Sebe za njih, da i oni budu osvećeni istinom.« (Jovan 17, 17.19) Isus je posvetio Sebe, da bismo i mi mogli biti posvećeni. Prema tome, kada je reč o učenštvu i čitanju Biblije, ne brinite se. To je sve povezano sa Isusom. On će vas voditi u tome.

Rodrik R. London, Monrovia, Merilend, SAD

1 Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, p. 59.

Isus je bio radikalna (nepopustljiva) ličnost. To i nije reč koju obično povezuje-
mo sa našim dobrim Bogom punim ljubavi. Međutim, *radikalan* u ovom smislu znači
»veoma različit od uobičajenog ili tradicionalnog.«¹ Isus je bio mlad čovek koji je sa-
mopravedne, religiozne revnitelje potresao iz temelja. On je doveo u pitanje njihovo
tumačenje Pisma i pokušao da im pomogne da razumeju Njegova učenja. Time je
uzdrmao slabašne stubove njihove vere. Ipak, znao je da to mora učiniti. Znao je da
će ponovo ustati. To je bilo proročanstvo koje je trebalo da se ispuni i pobjeda koju
je trebalo izvojevati.

Ono što je oduvek bilo (Jovan 10,34-37; 2. Petrova 3,11-13)

Pismo je uvek isto. Ono nam je otkriveno, prevedeno je za nas, i postalo nam je
dostupno. Ono je naš priručnik za život, svetionik nade, izvor neograničenog znanja.
To je priča o našoj prošlosti i obećanje o našoj budućnosti.

Najstariji sačuvani delovi Biblije potiču iz razdoblja od približno 250. godine pre
Hrista do 65. godine posle Hrista.² »Većina svitaka pronađena je u pećinama duž za-
padne obale Mrtvog mora, od 1947. do 1956. godine. Najčuvenije između njih su
jedanaest pećina u blizini Kumrana, u kome je živela zajednica koju naučnici prepo-
znaju kao Esene, jevrejsku sektu za koju se zna da je postojala i na drugim mestima
u Izrailju tokom razdoblja Drugog hrama, koje obuhvata i vreme Isusovog života.«³
Otkriće tih tekstova može se smatrati Božjim načinom da ojača verodostojnost i po-
uzdanost svoje Reči.

Ono što se nastavlja (Isaija 43,1.2; Luka 4,1-12; Efescima 6,17; 1. Petrova 5,8-11)

Isusovi učenici nastojali su da žive u skladu sa Svetim Duhom i Božjom reči. Mi
se nalazimo u istom položaju. On oprašta naše grehe, a mi imamo potrebu da nas
Pismo vodi da bismo doživeli preobraženje delovanjem Svetoga Duha u nama.

Isus se sa svakim iskušenjem suočavao oslanjajući se na Pismo. Zahvaljujući
Njegovoj neprekidnoj zajednici sa Ocem, razumeo je šta se od Njega očekuje. Način
na koji je Isus izlazio na kraj sa sotoninim iskušenjima predstavlja pouku od suštin-
skog značaja za nas. Sami ne možemo izaći na kraj sa sotonom. Zato moramo uvek
imati na umu da je Bog uz nas. Uz pomoć Svetog Duha »kacigu spasenija uzmite, i
mač duhovni koji je riječ Božija«. (Efescima 6,17) Dok proučavate Bibliju, setite se da

1 Merriam-Webster.com, <http://www.merriam-webster.com/dictionary/radical?show=0&t=1350261177>.

2 Dead Sea Scrolls Foundation, »Why are the scrolls so important?«, <http://deadseascrollsfoundation.com/#why>.

3 Isto: »What are the scrolls and where were they found.

je Isus tu, da nas ohrabruje, upućuje i priprema za borbu. Ako stojimo sami, bićemo pobeđeni, ali ako stojimo sa Bogom, pobeda nam je osigurana.

Kakav bi život bio bez Biblije? (1. Korinćanima 15,50-58; Filibljanima 4,4-19)

»Čovek ne može umanjiti Božju slavu time što odbija da Ga obožava ništa više nego što bezumnik može zakloniti sunce naškrabavši reč 'mrak' po zidovima svoje ćelije.«⁴ Takav bi bio i život učenika bez Biblije – nemoguć. Kako bismo uopšte mogli očekivati da bez Božjeg oružja prosvetljavamo duše? Što je još važnije – da li u potpunosti prihvatamo ono što Reč predstavlja i znači za nas?

To su pitanja koja moramo ozbiljno da razmotrimo ukoliko želimo da budemo Hristovi učenici. Bog želi da radimo za Njega i sa Njim, ali koliko smo često tvrdoglavi i sebični! Koliko često zaboravljamo uzvišene vrednosti koje nam se približavaju kada se uzdamo u Njega. Ipak, Bog nas još uvek želi. Ponekad se ono što nas ometa da Mu služimo nalazi u nama samima. Naša vera biva oštećena uvek kada propustimo da provedemo značajno vreme sa Njim. Ponekad možda posrnemo i osećamo da nismo dovoljno dobri. Tada nas obuzima krivica. Međutim, Božja obećanja koja se nalaze u Bibliji mogu umiriti svaku sumnju koju možda imamo. Njegova obećanja mogu sve nadvladati. Upoznavanje Reči može nas odvesti tamo gde nismo ni slutili da ćemo biti.

**Njegova
obećanja mogu
sve nadvladati.
Upoznavanje Reči
može nas odvesti
tamo gde nismo ni
slutili da ćemo biti.**

ODGOVORITE

1. Kada bi vas neko pitao šta Biblija znači za vas, šta biste mu odgovorili? Šta vaš odgovor govori o vašem trenutnom odnosu sa njenim Autorom?
2. Koji stihovi ili priče iz Biblije su ostavili najjači utisak na vas i zašto?

Kasandra Perso, Vest Coust Demerara, Gvajana

4. C. S. Lewis, goodreads, http://www.goodreads.com/quotes/11409-a-man-can-no-more-diminish-god-s-glory-by-refusing?auto_login_attempted=true.

»Spasitelj se u Reči otkriva u svoj svojoj lepoti i privlačnosti. Svaka duša naći će utehu i ohrabrenje u Bibliji, koja je puna obećanja o tome šta će Bog učiniti za onoga ko uspostavi pravi odnos sa Njim. Posebno će bolesni biti utešeni Rečju, jer dajući Sveto pismo, Bog je čovečanstvu dao list sa drveta života, koje služi za isceljenje narodima. Kako iko ko je čitao Pismo, ili je slušao dok se ono čita, može da izgubi interesovanje za nebeske stvari i pronalazi zadovoljstvo u rasonodama i čarima ovoga sveta?«¹

»Postoji jedina i najvažnija istina koju uvek treba imati na umu pri proučavanju Pisma – Hristos, i to raspeti. Svaka druga istina obdarena je uticajem i silom zavisno od njenog odnosa prema toj temi. Jedino u svetlosti krsta možemo prepoznati uzvišeni karakter Božjeg zakona. Duša umrtvljena grehom može oživeti jedino u skladu sa delom koje je Autor spasenja izvršio na krstu.«²

»Mnoge duše gladuju za hlebom života. One vapse: 'Dajte mi hleb; nemojte mi davati kamen. Ja hoću hleb!' Nahrinite ove duše koje propadaju i ginu. Neka naši propovednici imaju na umu da najjaču hranu ne treba davati maloj deci koja ne znaju prva slova istine u koju mi verujemo. U svakom veku Gospod je imao posebnu poruku za ljude toga vremena. Tako i mi imamo

**»Dajte mi hleb;
nemojte mi davati
kamen.«**

vest za ljude ovog doba. Ali, budući da imamo mnogo da kažemo, možda ćemo biti prinuđeni da nešto od toga zadržimo za izvesno vreme, pošto ljudi nisu spremni da to sada prime.«³

ODGOVORITE

1. U svetlu činjenice da sve Pismo svedoči o Isusu, i s obzirom da smo mi Njegovi učenici, šta bi trebalo da bude naš cilj i motiv prilikom proučavanja Pisma? Zbog čega?

2. Na osnovu trećeg paragrafa u prethodnom tekstu, kako treba da pridemo drugima kada iznosimo istine iz Pisma? Na koji način bi možda trebalo da promenimo neke od svojih metoda i zašto je važno da prilagodimo svoj pristup Pismu, kada radimo sa različitim pojedincima?

Amir Dejvis, Koledždej, Tenesi, SAD

1 Ellen G. White, *S.D.A. Bible Commentary*, vol. 5, pp. 1134, 1135.

2 White, *That I May Know Him*, p. 208.

3 White, *Evangelizam*, p. 200.

31. decembar 2013.

TEŠKOĆE SA NAPAJANJEM

DOKAZ (Matej 5, 17-20)

Ut

Moj kaput upijao je kišne kapi dok sam se smeštao na sedištu za vozača. Okrenuo sam ključ. Motor je zabrujao, a onda počeo tiho da radi. Prvi put sam svojim novim automobilom krenuo u grad. Sve je zaista bilo dobro. To jest, bilo je dok motor nije zapucketao i prestao da radi. Dok sam uporno okretao ključ, grlo mi se polako stezalo. Baterija se očigledno ispraznila. Zašto je auto tako iznenada otkazao? Automehaničar je otkrio da dva dela alternatora nisu povezana. Rešenje je bilo da se, po sle pokretanja automobila, jednostavno pritisne pedala za gas.

Ovaj događaj me je naterao da razmišljam o tekstu iz Jevanđelja po Mateju 5, 17-20. Kako je ovaj tekst povezan sa mojim problemom sa automobilom? Zamislite da je naše duhovno iskustvo kao pravilno podešen motor. Pokrenemo automobil i sve izgleda dobro, ali struja ne protiče. Kada se baterija isprazni, motor prestaje da radi zbog čega nam je potrebno da nas neko duhovno podrži. Srećom, Vrhunski Mehaničar ima rešenje. To je isto ono rešenje koje je dao književnicima i farisejima. Tekst u Jevanđelju po Mateju 5, 17-20. otkriva nam važnost Pisma i Zakona. Međutim, odvojeno od Isusa Hrista, Pismo, samo po sebi, nema životnu silu. Ono nam ne može dati večni život.

Isus je uzdizao Zakon i Proroke, ali je dodao da naša pravednost treba da bude veća od pravednosti književnika i fariseja. Ali, oni su tako dobro držali Zakon da niko nije mogao da ih nadmaši. Kada je reč o pravednosti po Zakonu, bili su besprekorni. Postoji samo jedna vrsta pravednosti koja je »veća« od pravednosti književnika i fariseja. To je Hristova neuporediva pravednost.

Zamislite da su ove reči, sa puno ljubavi, upućene nama danas: »Pregledajte Pisma, jer vi mislite da imate u njima život vječni; i ona svjedoče za Mene« (Jovan 5,39) Isus Hristos je ta spona u našem duhovnom »alternatoru« koja omogućava da struja teče sa Neba u naše srce. Bez te struje, naša duhovna baterija ostaje prazna. On nije došao da bi uklonio bilo koji deo »motora«, a to je Njegov zakon. Naprotiv, On je došao da ga upotpuni svojom životvornom silom.

**Isus Hristos
je ta spona
u našem
duhovnom
»alternatoru«...**

ODGOVORITE

1. Kako zamisao o Hristu kao životvornoj sili, koja se nalazi u Reči, utiče na vaše lično posvećenje?
2. Osmislite tri načina na koje vam odnos sa Isusom može pomoći da bolje razumete Bibliju.

Nejtan M. Džons, Vajmar, Kalifornija, SAD

Verovatno i vi, kao i ja, poznajete nekoga ko živi za to da drži biblijske časove i pomaže novim hrišćanima. Iako poštujete tu osobu i divite joj se, možda ne mislite da je davanje biblijskih časova za vas. To je u redu. Hristovo telo ima mnoge udove, od kojih svaki ima različite talente. Međutim, kao celina, naša misija kao Isusovih učenika je da predstavljamo Božji karakter onako kako je otkriven u Pismu.

Većina između nas zna da su stanovnici Verije bili posebno pohvaljeni zato što su preispitali Pavlove propovedi uz pomoć Biblije. (Dela apostolska 17,11) Isus je, takođe, koristio Pismo da bi propovedao i poučavao. Ali kako mi, kao savremeni hrišćani, možemo upotrebiti Bibliju da bismo poučavali druge? Zapis o Petru, Jovanu i hromom prosjaku iz Dela apostolskih 3. poglavlje govori nam o tome.

Kada se ukaže prilika, učinite nešto lepo za nekoga.

Budite aktivni. Mnogi hrišćani su ravnodušni. Odlaze u crkvu, i to je sve. Ali Petar i Jovan nam pokazuju šta se dešava kada svoju veru shvatimo ozbiljno. Na početku 3. poglavlja u Delima apostolskim vidimo ih kako odlaze u Hram da se mole. Oni su lično bili sa Isusom, ali su nastavili da proučavaju Pismo i razgovaraju sa Bogom. Pre nego što postanemo spremni da poučavamo druge, i sami moramo biti aktivni učenici. Svakodnevno provodite vreme sa Bogom u Njegovoj reči.

Menjajte život. Kao aktivni hrišćani, imamo mogućnost da menjamo svoj život. Kada je prosjak zatražio pomoć, Petar i Jovan ga nisu prezreli. Naprotiv, izvršili su uticaj u njegovom životu koji će večno trajati. Budite osetljivi prema ljudima u nevolji. Molite se Bogu da vas uputi ljudima kojima možete pomoći. Ponekad je dovoljno samo da oraspoložite nekoga. U drugim slučajevima potrebno je više truda, ali vaši postupci mogu imati večni uticaj na život tih pojedinaca. Kada se ukaže prilika, učinite nešto lepo za nekoga.

Govorite o Isusu. Kada se život promeni, ljudi postavljaju pitanja. Kada su izlečili hromog čoveka, Petar i Jovan su mu govorili o Isusu – o tome ko je On bio i kako je ispunio Pismo. To nas ponovo vraća na potrebu da budemo aktivni. Ako ne proučavamo Bibliju, nećemo moći o njoj da govorimo drugima. Kada ljudi uvide promenu koju vi unosite u njihov život i život drugih, pitaće se zašto. Vi ste već ukazali na Isusa svojim postupcima. Sada govorite o Njemu onako kako je prikazan u Pismu.

ODGOVORITE

1. Kada ste poslednji put govorili nekome o Isusu?
2. Šta vas sprečava da svakog dana proučavate Pismo?
3. Kakve prilike vam se ukazuju da menjate život?
4. Šta možete učiniti ove sedmice da biste se pripremili da govorite o Isusu u skladu sa Pismom?

2. januar 2014.

»ISUS – KAKO GA MNOGO HRIŠĆANA IZGUBI IZ VIDA«

MIŠLJENJE (Matej 5,17; 15,3-11)

Če

Hrišćani obično izgube iz vida duboki, večni smisao utisnut na stranicama Pisma i zamene ga svojim ličnim tumačenjima. U Jevanđelju po Mateju, Isus govori o ljudima koji su zanemarili Pismo i poučavali »naukama ljudskim«. Ljudi na neobičan način pristupaju Bibliji izokrećući njeno pravo značenje. Međutim, Isus je bio jasan u odnosu na tvrdnje iz Božje reči. Njegov dolazak na Zemlju i smrt za nas ispunilo je Božju reč. To je upravo ono što mnogi od nas izgleda propuštaju za zapaze: Isusa i Njegovo Pismo.

Isus je živeo u skladu sa Pismom...

U Jevanđelju po Mateju 5,17, Isus govori o tome kako Njegova misija na Zemlji nije da ukine Zakon, već da ga ispuni. Uprkos jasnom i uverljivom značenju ovog stiha, još uvek ima ljudi koji veruju da je Hristova smrt ukinula Zakon, i da nas on, prema tome, više ne obavezuje. Oni zaključuju da se mi sada, zahvaljujući Njegovoj smrti, nalazimo pod milošću, i da nam Njegovih Deset zapovesti više nisu potrebne. Ima i onih koji odlaze u drugu krajnost verujući da je savršeno držanje svih Deset zapovesti jedini način da dobijemo spasenje. Oba ova pristupa propuštaju suštinu, a to je Hristos. On je ukazivao na Zakon i ispunio ga. Kao i mnogi hrišćani danas, fariseji i sadukeji su na skoro isti način pogrešno tumačili Pismo. Oni su prevideli najznačajnije delove Pisma – proročanstva koja su ukazivala na Hrista. Tako, kada je Hristos konačno bio među njima, oni nisu znali ko je On zapravo. Zbog svoje zaslepljenosti, nisu uspjeli da prepoznaju Njegovo božanstvo. Da li bismo i mi, u ovo vreme, i u ovom naraštaju, mogli da patimo od iste zaslepljenosti?

Isus je živeo u skladu sa Pismom, poučavao je iz Pisma i ispunio Pismo. Sveto pismo ukazuje na Isusa, a On je propovedao oslanjajući se na Pismo. Mi smo pozvani da na isti način živimo u Isusu i otkrijemo više o Njemu na osnovu Reči, koju nam je Bog dao. Svi pažljivo treba da proučavamo Pismo i Hristovu ličnost, skrenemo svoj pogled sa ljudskih običaja i usmerimo ga na ono što je zaista važno – na Isusa. Jedino tada ćemo biti u stanju da svedočimo o Njemu i otkrijemo drugima ko je On zaista.

ODGOVORITE

1. Zbog čega mnogi ljudi nisu u stanju da sagledaju Hristovu jednostavnost i istinu o Njemu utemeljenu na Pismu?
2. Kako se možemo zaštititi da ne upadnemo u zamku da izgubimo iz vida Isusa i Bibliju?

Hana Goldstin, Koledždej, Tenesi, SAD

ZAKLJUČAK

Isus nas je pozvao da budemo Njegovi učenici. Kao što i samo značenje reči »učenici« kaže, naš odnos sa Isusom biva osnažen molitvom i proučavanjem Biblije. Mi imamo odgovornost da prenesemo drugima biblijske istine koje smo otkrili i podstaknemo ih da razmišljaju i opredele se za lično proučavanje. Ne treba da nas obeshrabri protivljenje i preispitivanje biblijskih verovanja. Treba da prepoznamo iskrena pitanja (kao ona koje su postavljali hrišćani u Veriji) i tražimo Božju pomoć da bismo se suočili sa izazovima i teškoćama učenishva.

RAZMOTRITE

- Počnite da vodite dnevnik molitava (ukoliko već niste). Izaberite jedno od Jevanđelja, čitajte ga uz molitvu i dozvolite Svetom Duhu da vam se obrati preko određenih stihova. Stihove zapišite crvenom, a svoj odgovor Bogu nekom drugom bojom.
- Podelite svoje nedoumice o učenishvu sa nekim savetnikom ili osobom koja vam mnogo znači. Zamolite njega ili nju da se moli sa vama u vezi sa tim nedoumicama.
- Naučite napamet određene stihove iz Biblije. Psalam 119, 11 kaže: »U srce svoje zatvorio sam riječ Tvoju, da Ti ne griješim«.
- Izračunajte šta je bolje: »Jedan dinar udvostručiti svakodnevno u toku meseca, ili 1.000 dinara dnevno u toku meseca.« Vrednujte Veliki nalog u svetlosti toga što ste izračunali.
- Nacrtajte veliko srce i u njemu zapišite tri zahteva učenishva koji se nalaze u Jevanđelju po Luki 9,23. Razmislite šta oni očekuju od vas.
- Pročitajte *From Moody to Graham* <http://sermons.logos.com/submissions/84109#content=/submissions/84109> da biste shvatili »domino efekat« učenishva uz pomoć Svetog Duha.
- Odslušajte pesmu »Thy Word is a Lamp Unto My Feet«/»Reč je Tvoja žižak nozi mojoj«/ od grupe Maranata Singers /Maranatha Singers/ na sajtu:
- <http://www.youtube.com/watch?v=2SLHWFpSlq4>. Odgledajte video i razmišljajte o rečima koje se nalaze u podnaslovima.

POVEŽITE

Matej 28,18-20; Luka 9, 23-27; 2. Korinćanima 4, 6, 7; 1. Petrova 3,15.

Božja zadivljujuća blagodat, str. 296; Odražavati Isusov lik, str. 301.

Biblical Discipleship, <http://growingfruitfuldisciples.com/a-biblical-discipleship>.

Prema Gaikvad, Silang, Filipini

Pouka 2

Od 4. do 10. januara 2014.

Poučavanje pričama

»Sve ovo u pričama govori Isus ljudima, i bez priče ništa ne govoraše im: Da se zbude što je rekao prorok govoreći: Otvoriću u pričama usta svoja, kazaću sakriveno od postanja svijeta.« (Matej 13,34.35)

»Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskijem«, kazao je Hristos kada je pozvao svoje učenike da Mu se pridruže. (Matej 4:19) Ove reči ukazuju na koji način pojedinci različite starosti, kulture i visine duhovnog rasta mogu biti zajedno okupljeni u Hristovom telu. Od nas se, takođe, očekuje da postanemo so i svetlost (Matej 5,13-16), da bismo mogli da se staramo za čovečanstvo i vodimo ljude Većem Videlu. (Jovan 8,12)

Priča o izgubljenom sinu koji je napustio dom, potrošio svoje nasledstvo, a onda se pokajao i vratio svom ocu, odnosi se na svakog grešnika koji se vraća Bogu i kome je oprošteno. (Luka 15,11-24) Spominjaćemo i priču o slepom čoveku koji vodi drugog slepog čoveka i obojica padaju u jamu. Motiv te priče odnosi se na nedostatak kako duhovne tako i moralne vizije. (Matej 15,1-14)

Učenici treba da postanu uzor, osobe čije reči, dela i postupci pokazuju da slede Hrista.

Hristos je prikazan kao Jagnje Božje. (Isaija 53,7; Jovan 1, 29) On će prineti Sebe kao otkup za grehe čovečanstva, kao jagnje u žrtvenom sistemu Svetilišta. Iako učenici neće biti žrtvovani na isti način kao Hristos, oni će proći kroz progonstvo i podneti druge žrtve, dok budu objavljivali Jevanđelje. (Luka 10,3)

Dakle, kako poučavamo ljude? Kako ih učimo da slede Hrista? Zar ne bi trebalo da se ugledamo na Hrista u svojim svakodnevnim aktivnostima i izazovima? Učenici treba da postanu uzor, osobe čije reči, dela i postupci pokazuju da slede Hrista. Prema tome, dobro je da poučavamo priče koje je Hristos koristio, da bismo naučili kako da poučavamo druge.

Isusove kratke priče sadrže različita skraćena poređenja koja nam pomažu da razumemo Njegovo carstvo. Jedna od karakteristika ovakve vrste poređenja je njihova sposobnost da daju novo značenje poznatim pojmovima, da omoguće nekome da shvati »novu« istinu ukazivanjem na nešto poznato. S obzirom da smo i sami učenici, naučimo kako da koristimo skraćena poređenja i kratke priče da bismo ljudima skrenuli pažnju na Spasitelja. Čineći to, i sami ćemo postati so zemlji.

Andre Henry, Rejli, Severna Karolina, SAD

Na Isusov život uticali su duhovni nemiri i politička nesigurnost vremena u kome je živio. Pre Njegovog rođenja, Njegovi zemaljski roditelji morali su da pobegnu iz Vitlejema u želji da osiguraju Njegovu bezbednost. Isaija i drugi proroci predskazali su zavere koje će biti skovane s ciljem da se ospori Njegovo božanstvo. Kada je stupio u svoju zemaljsku službu, Isus je morao pažljivo da održava ravnotežu između iznošenja poruke i sprečavanja svog hapšenja.

Isusovi neprijatelji čekali su da napravi neku grešku. Hvatali su se za svaku reč nadajući se da će Ga uhvatiti u zamku. Zbog toga je On često govorio u kratkim pričama da bi običnom narodu izneo istinu. Takav način iznošenja istine predstavljao je istovremeno i ostvarenje proročanstva. (Psalam 78,1-4; Matej 13,34.35) Bilo je važno da govori u pričama da Njegovi neprijatelji ne bi uspjeli da spreče iznošenje Jevanđelja. »Zbog stanja njihovog srca bilo je neophodno da Hristos koristi kratke priče. (Kratka priča je priča u kojoj se uz pomoć nečeg poznatog objašnjava nešto nepoznato.) Hristos navodi tekst iz Knjige proroka Isaije 6, 9-10 da bi objasnio zbog čega je koristio ovu vrstu priča: oči, uši i srca ljudi postala su tvrda, gluva i slepa. Koristeći priče podsticao je radoznalost onih kojih su se one ticale... ali istovremeno je i sakrivao istinu od buntovnih... Kratke priče ne sprečavaju ljude da shvate istinu. Naprotiv, one izazivaju njihovo interesovanje i podstiču ih na učenje.«¹

Isusove kratke priče pokazuju da svako može imati pristup spasenju.

Isusove kratke priče pokazuju da svako može imati pristup spasenju, jer su ljudi različite obrazovanosti mogli razumeti jednostavne istine koje su one iznosile. Prema tome, niko se ne može izgovarati na neznanje o spasenju, niti nečija nespremnost da čuje Jevanđelje može sprečiti druge da ga čuju. Koristeći kratke priče, Isus je pokazao važnost potrebe da budemo »mudri kao zmiije i bezazleni kao golubovi«. (Matej 10,16)

ODGOVORITE

1. Zašto je Isus uložio toliki trud da bi preneo tako jednostavne istine?
2. Šta možete učiniti da biste bili sigurni da ne sprečavate objavljivanje Božje reči?
3. Kako možete postupiti kada se Jevanđelje utapa u političku korektnost?

Omar Palmer, Ontario, Kanada

1 Warren W. Wiersbe, *Expository Outlines on the New Testament* (Colorado Springs, Colo.: Cook Communications Ministries, 1992), p. 51.

Nalog (Matej 28, 18-20)

Hristos je dao veliki nalog da »naučimo sve narode«. On je postao poređenje za način na koji se to može učiniti. Mi moramo odražavati Njegov ugled i lik i koristiti način rada koji je On pokazao. Grčka reč *didaskalos* znači »onaj koji poučava o vezi sa Božjim stvarima i dužnostima čoveka«¹. Reč *parabola* potiče od grčke reči *parabolē*, koja znači »poređenje ili analogija«². Isus je poučavao uz pomoć kratkih priča – parabola, da bi slikovito prikazao duhovne istine neophodne za poučavanje, spasenje, opravdanje i posvećenje. Te priče olakšavale su slušaocima da Ga razumeju.

Slušaoci (Matej 13, 1-3; Jovan 6, 1-14)

Isus je bio okružen mešovitim mnoštvom, u kome je bilo onih koji su Ga pratili kroz različita sela i krajeve ili se tiskali čekajući da Ga čuje dok je poučavao i isceljivao. Njegova »zajednica«, kako u sinagogi, tako i na travnatim obroncima u prirodi, sastojala se od pravnika, lekara, sakupljača poreza, književnika i fariseja. Mnoštvo je obuhvatalo i zemljoradnike i ribare, žene i decu, bogate i siromašne, vernike i nevernike. Isusu je zato primenjivao lako razumljiv metod poučavanja. Kratke priče poslušile su u tu svrhu.

Mnoge priče – jedna pouka (Matej 13, 10-17)

U Jevanđelju po Mateju 13, 10-17, Isus obrazlaže svoju upotrebu kratkih priča. Mi treba da poučavamo ljude koristeći Njegove metode. Okolina u kojoj se odvijalo Njegovo propovedanje obuhvatala je poljoprivredne sredine, mora i reke. On je ispričao priču o zemljoradniku koji seje (Marko 4, 1-9), kukolju koji raste zajedno sa žitom (Matej 13, 18-30, 36-43), blagu sakrivenom u polju (Matej 13, 44), gorušičinom semenu (Marko 4, 30-32), ribaru koji razvrstava ribu (Matej 13, 47-50) i čoveku koji traži blago i bisere. (Matej 13, 44-46) Ove kratke priče bile su lako razumljive. Mnoge od njih odnosile su se na obične svakodnevene pojave, kao što je žena koja mesi hleb (Luka 13, 20, 21), čovek koji u ponoć kuca na vrata svog suseda (Luka 11, 5-10) i otac koji daje dobre darove. (Luka 11, 11-13) »Ipak, one se bave velikim religioznim temama, kao što je rast Carstva Božjeg, važnost molitve i smisao ljubavi.«³

Umnožavanje učenika (Marko 4, 3-8, 14-22)

Da bismo poučavali ljude, moramo razumeti poruku koju Bog daje i osloniti se na Njega u objavljivanju te poruke. »Treba zapaziti da slušanje, razumevanje i donošenje ploda predstavljaju tri velika dokaza o iskrenosti vernika. Onaj ko ne sluša

1 Biblestudytools.com, <http://www.biblestudytools.com/lexicons/greek/nas/didaskalos.html>.

2 Dictionary.com, <http://dictionary.reference.com/browse/parable?s=t>.

3 Wikipedia.org, en.wikipedia.org/wiki/Parables_of_Jesus.

reči mudrosti, ne može razumeti šta je potrebno za njegov mir; ko ne razume šta Jevanđelje traži da budemo i činimo, ne može doneti rod; ko ne donosi rod, mnogo roda, ne može biti Hristov učenik, a ko nije Hristov učenik, ne može ući u Božje carstvo.«⁴

Neophodno je, hitno i od najveće važnosti, da poučavamo druge. (Matej 28,18-20) Moramo slediti i uzdizati Hrista i, odražavajući Njegov lik, pomagati drugima da Ga upoznaju. Zatim, svojom posvećenošću, obučavanjem, nadgledanjem i prenošenjem odgovornosti, moramo preneti poziv drugima kao što trkači predaju drugima štafetu. Moramo biti spremni da služimo i sledimo Hrista. Da bismo uspešno poučavali druge, naš odnos prema onima koje poučavamo mora da pokazuje duhovni rast koji će trajati celog života. Moramo neprekidno da rastemo u Njemu. Moramo se sprijateljiti sa ljudima i sveđočiti im. (2. Timotiju 2,2) Moramo dopustiti da naš život i učenje preobrazu druge. (2. Korinćanima 5,17)

**Ako sledite Hrista,
morate i da pecate!**

Trenutak »aha« (Marko 4,2-20; Luka 16,19-31)

Naše učenje mora da prikazuje Božje spasenje ljudskog roda onako kako je opisano u sledećim kratkim pričama: o sejaču (Marko 4,2-20), izgubljenoj ovcu (Luka 15,3-7), izgubljenom dinaru (Luka 15,8-10) i izgubljenom sinu. (Luka 15,11-32) Opravdanje je sažeto u sledećim pričama: o dva sina (Matej 21,28-32) i velikoj gozbi. (Luka 14,15-24) Posvećenje je prikazano u priči o bogatašu i Lazaru. (Luka 16:19-31)

Zapalite vatru (Matej 5,13-16)

Hristovi učenici primili su Jevanđelje od velikog Učitelja. On ih je »zaposlio« da ga prenese drugima mešajući se sa njima. (Marko 9:50; Luka 10:1, 2; Kološanima 4,6) Mi moramo činiti isto. Mi smo so zemlji, ali ako so izgubi svoj ukus, postaje beskorisna. (Matej 5,13) Da bi delovao, kvasac se upotrebljava u određenoj proporciji sa testom. (Matej 13,33) Isto tako, dok budemo težili da poučavamo druge, moramo korisno delovati u njihovom životu. So i kvasac sami po sebi nisu aktivni, ali kada dođu u dodir sa hranom, razlika se može videti i osetiti. Na isti način, hrišćani treba značajno da utiču u duhovnom smislu na život onih koji ne veruju. Naučite doktrinu iz Jevanđelja. Prenesite je drugima. Budite svetlost. Živite verom. Objavite reč. Poučavajte druge. Zapalite svet. Ako sledite Hrista, morate i da pecate!

ODGOVORITE

1. Ako smo zaista so zemlji, gde je »hrana« koju treba da začinimo?
2. U kome trenutku ste shvatili da ste učenik?
3. U čemu je razlika između poučavanja u Isusovo vreme i danas?

Beverli Henri, Mandevil, Jamajka

4 Adam Clarke, *Adam Clarke's Commentary*, vol. 5 (New York, N.Y.:1833), p. 129.

»Zato im govorim u pričama, jer gledajući ne vide, i čujući ne čuju niti razumiju.« (Matej 13,13)

»Trudio se [Isus] da pokrene bezbrižne i da im istinu utisne u srce. U Njegovo doba poučavanje pričama bilo je omiljeno, budilo je pažnju i poštovanje, ne samo među Jevrejima, već i među pripadnicima drugih naroda. Isus zato nije imao na raspolaganju neki drugi metod, uspješniji od ovog.«¹

»Isus je tražio pristup svakom srcu. Služeći se različitim slikama, ne samo da je predstavljao istinu u svim njenim vidovima, već se obraćao i različitim slušaocima. Njihova pažnja bivala je privučena slikama i primerima iz njihovog svakidašnjeg života. Nijednom Spasiteljevom slušaocu nije se činilo da je zanemaren ili zaboravljen. Najskromniji, najgrešniji u Njegovim učenjima prepoznavao je glas koji mu se obraćao sa mnogo nežnosti i saosećanja.«² Hristos se služio »primerima iz prirode i životnih iskustava« u želji da im da novo otkrivenje Božjih istina.³

»Hristos je lično upravljao obrazovanjem Izrailja. Govoreći o Gospodnjim zapovestima i uredbama, istakao je: 'I često ih napominji sinovima svojim, i govori o njima kada sjediš u kući svojoj i kada ideš putem; kad liježeš i kad ustaješ... (5. Mojsijeva 6,7-9).«⁴ Tako treba da bude i danas.

»Hristos je rekao Nikodimu: 'Duh diše gdje hoće, i glas Njegov čuješ, a ne znaš otkuda dolazi... tako je svaki čovjek koji je rođen od Duha' (Jovan 3,8)... U karakteru, navikama i težnjama videće se promena. Između onoga što smo bili, i što smo sada, postoji jasna i nedvosmislena razlika. Karakter se ne otkriva povremenim dobrim ili rđavim delima, već sklonošću iskazanom svakodnevnom rečima i delima.«⁵

ODGOVORITE

1. Kako možete prikazati Hrista savremenim poređenjima?
2. Prepoznajte kratka poređenja u Bibliji i u Hristovim učenjima. Kako vam ona mogu pomoći da primerom pokažete Isusa u susretu sa drugima?

Mark Henry, Philipsburg, New Jersey, SAD

1 Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 20, 21 orig.

2 Isto, str. 21, 22 orig.

3 Isto, str. 22 orig.

4 Isto, str. 23, 24 orig.

5 Vajt, *Put Hristu*, str. 57, 58 orig.

8. januar 2014.

ISPRIČAJ MI NEKU PRIČU

PRIMENA (2. Samuilova 12,1-9; Matej 7,24-27; 13,1-30)

Sr

Pisci i Starog i Novog zaveta koristili su priče u naporu da predstave duhovne istine. Jasno je da je naš Stvoritelj želeo da i mi učimo na taj način. Preko priča, slikovitih prikaza, kratkih priča i poređenja, Bog iznosi večite pouke. (videti: Isaija 28; Jezekilj 15; Matej 7,24-27; 1. Korinćanima 3,10-16)

Natanova kratka priča iz 2. Samuilove 12,1-9. pokazuje osećajnost kojom Bog pomaže nekome da shvati ogromne razmere greha. Podjednako delotvorne i duboke istine upakovane su u poredbene izraze kao što je onaj koji nalazimo u Delima apostolskim 10,9-16.

Hristos je koristio mnoge priče da bi veličanstvene istine utisnuo u um svojih slušalaca. On je duhovna načela kao što su opravdanje, pravednost i posvećenje predstavio koristeći simbole i slike sa kojima su Njegovi slušaoci mogli da se poistovete. Kao pretežno zemljoradničko društvo, ovi ljudi mogli su da razumeju priču o sejaču, o pšenici i kukolju i gorušičinom semenu. (Matej 13,1-32) Te kratke priče su im pomogle da shvate prirodu Nebeskog carstva. Razumeli su i načela izgradnje (Matej 7,24-27), i revolucionarne težnje. (Luka 14,16-23; 20,9-19)

Učestvovanjem u poučavanju, treba da istražimo različite načine na koje možemo utisnuti večne istine u um onih koji slušaju. Moramo se zapitati kako da upotrebimo priče i poređenja da bismo objavili Jevanđelje drugima. Evo nekih predloga:

Kako da upotrebimo priče i poređenja da bismo objavili Jevanđelje?

1. *Upoznajte se sa pričama, kratkim pričama i sličnostima u Starom i Novom zavetu.* Ako prepoznamo i razumemo istine koje one iznose, moći ćemo da ih podelimo sa ljudima kojima svedočimo i pomognemo im da otkriju duhovne istine sadržane u tim pričama.

2. *Zapazite elemente u tim pričama, koji se mogu primeniti u vašoj situaciji i pomozite drugima da sagledaju na koji način se te priče odnose na njih.* Bez obzira na naše godine, položaj ili mesto boravka, biblijske priče uglavnom imaju određenu univerzalnu primenu.

3. *Koristite slikovite prikaze iz sveta prirode ili svakodnevnog života.* Mnogo pouka se može naučiti iz prirode – Božjeg priručnika. Moramo obratiti više pažnje na naše prirodno okruženje. U žurbi oko svakodnevnih aktivnosti, često ne zapazimo pojave u prirodi od kojih možemo mnogo da naučimo.

4. *Smislite koju duhovnu pouku možete pronaći u svetu tehnike.* Prepoznaćete neka poređenja koje su povezana sa tehnologijom. Razmislite koliko su ona bitna u životu mladih ljudi.

Kerol Džoj Fider, Mandevil, Jamajka

Da bi neko postao Hristov učenik, mora znati kako je On lično usvojio svoj sistem vrednosti i živeo u skladu sa svojom vizijom. Hristos je došao da pozove grešnike na pokajanje. On je živeo primernim životom. Pozivao je svoje učenike iz svakog društvenog sloja da Ga slede i postanu lovci ljudi. (Marko 1:16, 17; 3:14-19) Njegova dela uzdizala su se iznad svakog kritizma koji je pokrenut protiv Njega. I mi moramo dopustiti svojoj svetlosti da sija da bi drugi mogli da vide Hrista, a ne nas. (Matej 5,14-16)

Priča o talantima pokazuje nam da, kao učenici, treba da razvijamo ono što nam je Bog dao da bismo proširili Njegovo carstvo. Ako ne uložimo svoje vreme i napor u Njegovo delo, kako uopšte možemo očekivati neku nagradu ili rast? Mudro ulaganje u ljudske mogućnosti doneće mnogo veći prinos nego što bi se moglo očekivati u skladu sa onim čime raspoložemo – kada to činimo sa razumevanjem da moramo proširiti svoje delovanje, sejući pored svake vode i u svim oblastima (Propovednik 11,6; Psalam 92,13; 107,37; Matej 13,3-8). Pavle je govorio: »Ja posadih, Apolo zali, a Bog dade te uzraste.« (1. Korinćanima 3,6)

David je bez sumnje doslovno razumeo prorokovu priču o jagnjetu.

Kada ga je Natan suočio sa njegovim grehom preljube sa Vitsavejom, David je bez sumnje doslovno razumeo prorokovu priču o jagnjetu. (2. Samuilova 12,1-7) To se vidi po njegovom brzom odgovoru da treba odmah osuditi i kazniti počinioca tog zločina. Da je razumeo da prorok govori o njemu, možda ne bi bio tako nagao u svom odgovoru. Ljudska bića uvek su spremna da uprave prst u druge, zaboravljajući da su, pri tom, četiri ostala prsta uperena u lične grehe.

Uz molitvu treba da istražujemo poredbene priče koje se nalaze u Pismu da bismo razumeli kako je Hristos svojim kratkim pričama dopirao do različitih slušalaca. Tada ćemo moći da koristimo slične metode za razumevanje Božjih reči, dok se budemo trudili da upotrimo druge u večne biblijske istine.

ODGOVORITE

1. Kako možemo postati pravi Hristovi sledbenici?
2. Čitajte tekstove kao što su: O Jovu 18,5,6; Marko 2,21,22; i Luka 14,7-11. Odredite značenje kratkih poređenja koje u ovim tekstovima nalazite.

Karl Henri, Snelvil, Džordžija, SAD

ZAKLJUČAK

Isus je govorio u kratkim poređenjima, jer su bila zanimljiva i lako razumljiva kako Jevrejima tako i mnogobošcima. Kada bi novu istinu dodao poznatoj priči ili poređenju, nju je tada bilo lakše zapamtiti i imala je jači efekat. Jednostavnost kratkog poređenja često je omogućavala Isusu da zakloni uznemirujuće ideje koje bi, da su iznete otvoreno, mogle da pokrenu Njegovo prevremeno hapšenje. Efikasnost učerija uz pomoć poređenja ili kratkih priča uspešna je čak i danas, jer je, i pored velikog izbora sredstava za prenošenje poruka, priča još uvek najbolji način da se neko zainteresuje ili ubedi.

RAZMOTRITE

- Sastavite kratke poruke ili pesmice o važnim temama koje možete okačiti na crkvenu tablu. Ukoliko nemate takvu tablu, možete ih postaviti na crkveni veb-sajt ili na neki društveni sajt. One ne treba da budu duže od četiri stiha. Na primer: »Moja novogodišnja odluka je da dopustim da Njegovo srce promeni moje.« Ili: »Ispravljena ramena, napeti nervi, dobrodošla, dobrodošla, Suboto.«
- Napravite audio-listu hrišćanskih ili svetovnih pesama koje su u nekom trenutku ispunile vaše oči suzama. Napišite svoju pesmu o uticaju koji su te pesme imale na vas, a u refrenu pesme objasnite zbog čega.
- Uđite u svoju spavaonicu ili mali restoran i napravite listu od najmanje tri predmeta koja ugledate. Na primer: slanik i kašika, ili lampa i stolica. Zatim dovršite sledeću rečenicu: »Carstvo je nebesko kao slanik (ili nešto drugo)...« Zatim napišite takvu vrstu kratke priče kakvu bi Isus mogao da upotrebi. Možete izabrati i neki predmet iz svog stana, kuće ili sa radnog mesta.
- Ocenite misao da su Isusove priče imale moć da preokrenu ili ospore tradicionalan način na koji su ljudi gledali na svet. U kom smislu Njegove priče danas još uvek imaju istu moć?
- Jednog petka organizujte večernju službu na koju će svako ko je pozvan doneti neki predmet po svom izboru – nešto iz prirode, kuhinjski pribor, cipelu, maramu i slično. Razgovarajte o pričama koje bi mogle nastati na osnovu tih predmeta. Izbegavajte uobičajena poređenja koja je Isus pravio. Pokušajte da sastavite potpuno nove kratke priče koje bi prenosile duhovne pouke.

POVEŽITE

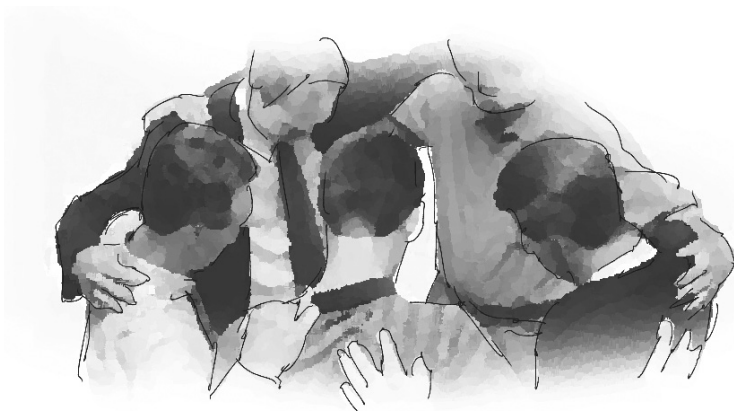
»Parable,« *Seventh-day Adventist Bible Dictionary* (Review & Herald, 1979), pp. 834-838. This article contains a categorized list of Jesus' parables, with a »principles illustrated« column.

Elen G. Vajt, *Pouke velikog Učitelja /Christ's Object Lessons/* dostupne na engleskom jeziku na sajtu: <http://www.whiteestate.org/books/col/col.asp>.

Mejlan Šurk, Renton, Vašington, SAD

Pouka 3

Od 11. do 17. januara 2014.

Učeništvo i molitva

»Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji Me uzvjeruju njihove reči radi; da svi jedno budu, kao Ti, Oče, što si u Meni i Ja u Tebi; da i oni u Nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si Me Ti poslao.« (Jovan 17,20.21)

11. januar 2014.

TRAŽITI SVOJ SVAKODNEVNI HLEB

UVOD (Matej 14,13-21)

Su

Često se divimo čudesnom ispoljavanju sile kada čitamo o tome kako je Isus nahranio hiljade ljudi sa samo pet hlebova i dve ribe. Međutim, uglavnom smo skloni da previdimo pouku o učeništvu koju nalazimo u tom izveštaju.

Prvo, Isus želi da razumemo da je Njegova sila neograničena, i da bez obzira na težinu situacije u kojoj se nalazimo, On može da pronađe rešenje koje uveliko prevazilazi sva očekivanja. Drugo, On želi da razmišljamo o činjenici da nije On bio taj koji je prolazio između gladnog mnoštva deleći hranu, već su to bili Njegovi učenici. Dakle, saznajemo da posle provedenog vremena sa Isusom, treba da sa drugima podelimo ono što smo doživeli u Njegovoj blizini.

Duljenje tako velike količine hrane tako brojnim ljudima zahtevalo je dosta vremena. Kako su učenici prolazili između ljudi deleći hranu, ona im je ponestajala i zato su morali da se vrate Hristu da bi još uzeli. I mi se, isto tako, moramo neprekidno vraćati Isusu da primimo duhovni obrok da bismo bili u stanju da svedočimo drugima. Nikada ništa ne može da zameni vreme koje provedemo sa Hristom, proučavajući Njegovu reč, moleći se Njemu i slušajući šta On ima da nam zauzvrat kaže.

U okviru bliskog prijateljstva i saradnje sa Bogom, ohrabreni smo da se molimo za potrebe onih koji žive oko nas. Upravo molitvom posređujemo za svoje prijatelje i bliske osobe koje želimo da vidimo na Nebu. Moramo postati svesni neuporedive sile molitve. Božja obećanja onima koji se uhvate za tu silu mogu se primeniti na nas danas. »Ištite, i daće vam se; tražite, i naći ćete; kucajte, i otvoriće vam se.« (Matej 7,7)

Iskrena zainteresovanost za život onih koji su oko nas pomoći će nam da podelimo sa njima svoje najveće blago – Božju duhovnu hranu. Molitva, što ćemo uvideti ove sedmice – predstavlja jedan od načina kojim je Bog predvideo da tražimo »hleb naš potrebni« – mudrost, ljubav i vođstvo koje nam je potrebno da bismo Ga objavili celom svetu i svima koji su oko nas.

**Ohrabreni smo
da se molimo
za potrebe onih
koji žive oko
nas.**

Sebastian Vasquez, Las Kondes, Santijago, Čile

Molite se kao Danilo (Danilo 9,1-19)

Molitva je ono od čega treba da počnemo ako želimo da shvatimo i prihvatimo Božji poziv da lično budemo Njegovi predstavnici za okupljanje učenika. Mi imamo prednost da posređujemo u molitvi za one kojima nas Bog upućuje. Imamo i poseban pristup primerima kakve te molitve mogu da budu. Danilo 9. poglavlje sadrži snažan primer molitve za sve one čije životne okolnosti predstavljaju tragičnu posledicu njihovih pogrešnih duhovnih odluka. Dok budete čitali ovaj izveštaj i molitvu, zapazite sledeće četiri pojedinosti:

1. Danilo je pristupio toj molitvi uz proučavanje Pisma, post, obučen u kostret i posut pepelom. On je taj događaj shvatio veoma ozbiljno!
2. On je uzdigao Božje mesto u životu Izrailjaca, nazivajući Ga »velikim«, »strašnim«, koji drži zavet i pun je milosti.
3. Odbacio je sve njihove grehe.
4. Molio je da se Božja milost i blagodat spusti na njih.

Kada počnete da posređujete za ljude u svojoj sredini, razmotrite mogućnost da primenite Danilovu molitvu kao uzor, moleći se za one koji su nesvesni greha u kome žive.

Molite se kao Isus (Jovan 17; Efescima 1,15-21)

U 17. poglavlju Jevanđelja po Jovanu, vidimo šta Isus želi za svoje sledbenike. To su sledeće želje:

1. Da budu »sačuvani« u Isusovo ime i ostanu jedinstveni.
2. Da budu »sačuvani« od sotonine sile.
3. Da dožive »posvećenje« (svetost, posvećenje).
4. Da stalno budu »sa Isusom«.

Tako je moglo da dođe do velikog nesporazuma...

Povremeno ćemo naići na vernike koji nisu povezani ni sa jednim lokalnim delom Hristovog tela. Oni se mogu osećati veoma usamljenim i zaplašenim od strane hrišćana, jer su ih oni u prošlosti povredili. To su možda pojedinci koji su uvideli svoju neposvećenost, jer se bore sa zavisnošću i iskušenjima. možda su uplašeni da će izgubiti svoj večni život sa Isusom. Tekst u Jevanđelju po Jovanu u 17. poglavlju je odličan primer kako se treba moliti za taj tip ljudi.

Molitva kakvom se Pavle molio

U Efescima 1,15-21 čitamo kako se Pavle molio za svoje prijatelje u Efesu. Kada se molimo za svoje prijatelje, obično se molimo za njihovo zdravlje, bezbednost, olakšanje bola i rešenje problema. Međutim, Pavlova molitva nagoveštava da su sledeće potrebe važnije:

1. On se molio za hrišćane u Efesu da imaju mudrost u poznanju Boga i duh otkrivenja.

2. Molio se da njihova srca budu obasjana duhovnim razumevanjem da bi uvideli sledeće: (a) nadu koju mogu imati u Božjem pozivu za njihov život; (b) bogato i slavno nasledstvo koje Bog čuva za njih, i (c) veličinu Božje sile koja im je na raspolaganju.

Sadržaj Pavlove molitve je potpuno duhovan. On je zainteresovan za srž vernikog odnosa sa Bogom. Umesto da nabroja kako bi želeo da Bog postupi prema spoljašnjim okolnostima u životu svojih prijatelja, Pavle izražava svoju nadu u njihovo dobro duhovno zdravlje.

Za dalje proučavanje primera moćne i naročite posredničke molitve razmotrite još tri Pavlove molitve: Efescima 3,16-19, Filibljanima 1,9-11; Kološanima 1,9-14.

Molitva ima najveće važnost u poučavanju (Matej 14,22. 23)

Delo pozivanja učenika uvek će uključivati složenost međuljudskih odnosa koja se ne može predvideti i sa kojom se ne može postupati prema našoj ličnoj mudrosti i snazi. Više puta u pričama iz Jevanđelja, Isus je opisan kako se povlači na ličnu molitvu pre i posle velikih događaja u Njegovoj službi. On bi se fizički udaljio od mnoštva i obezbedio prostor i vreme da primi mudrost i snagu od svog Oca.

Na primer, kada je nahranio 5.000 ljudi, Isus je poslao učenike na drugu stranu, dok je On sam otišao u planinu da se moli. Tekst u Jevanđelju po Jovanu 6,15. dodaje da je Isus zapazio da narod namerava da Ga uhvati silom i postavi za cara. Iako je želeo da svoje prijatelje uputi u istinu, nije želeo da ohrabruje pogrešna shvatanja o »Mesiji« koja su oni imali. Tako je moglo da dođe do velikog nesporazuma. Kada uskoro budu shvatili da On ne namerava da ispuni neka njihova očekivanja (kao što je postavljanje za zemaljskog cara Izrailja), biće gorko razočarani. Njihova vera će se poljuljati. Isusovo prvo oruđe za suočavanje sa takvom prilikom bila je molitva.

Dok se budemo družili sa ljudima, biće mnogo mogućnosti za nesporazume. Ako jednostavno kažete: »Ja sam hrišćanin«, u današnjem svetu to ponekad znači zalupiti vrata između sebe i nekoga kome je Isus potreban. Uvek isti postupci, pogrešna shvatanja i prilika za napad ima mnogo. Ali dok sledimo Isusov primer, imamo mogućnost da primenimo molitvu da bismo savladali te izazove, dok predajemo sebe Bogu kao one koji će poučavati druge o Njemu.

Drugi primeri u kojima se Isus priklanjao molitvi suočen sa teškim zahtevima u službi nalaze se u sledećim tekstovima: Marko 1,35-37, Luka 5,15. 16; 6,12,13.

ODGOVORITE

1. Pokušajte da se molite za Božju milost i blagodat nad gresima ljudi u vašem gradu.
2. Da li poznajete hrišćanina koji je u ovom trenutku prilično usamljen i u iskušenju? Kako možete da se posebno molite za njega ili nju?
3. Uporedite sadržaj svojih molitava za prijatelje koji veruju sa Pavlovom molitvom za vernike u Efesu. Šta je slično? Šta nije? Na koji način ste ohrabreni da oplemenite sadržaj svojih molitava?
4. Setite se nekog primera kada ste bez molitve pokušali da poučavate nekoga.

Glen G. Pul, II, Elbert, Kolorado, SAD

Molitva mora da upravlja životom učenika. Apostol Pavle u 1. Solunjanima piše da treba da se molimo »bez prestanka«. (1. Solunjanima 5,18) To je važan činilac u hrišćanskom životu koji nam pomaže da razvijamo i negujemo svoj odnos sa Bogom.

»U toku svojih svakodnevnih poslova treba često da uzdižemo svoja srca u molitvi Bogu. Ove tihe molitve dižu se kao miomiris k Božjem prestolu, a naš neprijatelj ostaje zbunjen. Hrišćanin koji se na ovaj način oslanja na Boga ne može biti pobeđen. Sotonino lukavstvo ne može uništiti njegov mir. Sva obećanja Božje reči, sva sila Božje milosti, svi blagoslovi neba garancija su za njegovo izbavljenje...

Molitva je disanje duše. Ona je tajna duhovne sile... Molitva dovodi srce u neposrednu vezu sa Izvorom života i jača žile i mišiće duhovnog iskustva. Ko zanemaruje molitvu, ko se neredovno moli ili kad mu se to sviđa, gubi vezu sa Bogom. Duhovne sposobnosti slabe i versko iskustvo počinje da gubi zdravlje i snagu.

Divno je što mi, nedostojni i smrtni grešnici, možemo da upućujemo Bogu svoje molitve sa uspehom. Šta može čovek više da želi nego da je sjedinjen sa beskonačnim Bogom? Iako slab i grešan, čovek ima preimućstvo da razgovara sa svojim Stvoriteljem. Možemo izgovoriti reči koje dopiru do prestola Cara svemira. Možemo putem da razgovaramo sa Isusom, i On nam govori: 'Ja sam ti s desne strane.'

Mi možemo da razgovaramo sa svojim Bogom u svojim srcima i da živimo u zajednici sa Isusom. Iako zakupljeni običnim, svakodnevnim poslom, možemo težnje svoga srca slati Bogu jednim uzdahom, tako da nas ljudsko uho ne čuje; ali ta reč ne umire, ne gubi se. Ništa ne može ugušiti težnju duše. Ona se diže iznad ulične buke, iznad huke mašina. Bog je Onaj kome mi govorimo, i On nas čuje.«¹

ODGOVORITE

1. Čiji karakter otkrivete u svom svakodnevnom životu? Božji ili svoj? Kako će to uticati na vaš molitveni život?
3. Šta vas sprečava da uspostavite trajnu molitvenu vezu sa Hristom?

Himena Silva, Las Kondes, Santijago, Čile

¹ Elen G. Vajt, *Poruka mladima*, str. 249, 250 original

14. januar 2014.

VELIKE POSREDNIČKE MOLITVE U BIBLIJI

DOKAZ (Danilo 9,1-19; Jovan 17)

Ut

»Iako zauzet državnim poslovima, prorok [Danilo] nije prestajao da proučava Božju reč. Danilo je očigledno bio zbunjen ne znajući kako da uskladi ono što mu je otkriveno u viziji opisanoj u 8. poglavlju sa događajima iz neposredne budućnosti – povratkom Jevreja na kraju razdoblja od 70 godina (Jeremija 29,10)«¹ Kao posledica Danilove zbunjenosti nastala je jedna od najiskrenijih posredničkih molitava u Bibliji. On je očigledno mislio da je kraj tog razdoblja blizu, i možda se plašio da je Izrailj još jedanput propustio da ispuni uslove za ostvarenje tog proročanstva. Zato, on izliva svoju dušu pred Bogom, moleći za oprostjenje i obnovljenje.

On je taj koji nosi naše žalosti u svom srcu...

Više od 500 godina kasnije, Isus, najveći od svih proroka, znajući borbe i teškoće sa kojima će se Njegovi učenici suočiti posle Njegovog vaznesenja, molio je svog Oca za vođstvo, zaštitu i jedinstvo Njegovog novorođenog tela vernika. (Jovan 17) Ta molitva je poznata i kao Isusov oproštajni govor, s obzirom da je izgovorena samo nekoliko sati pre Njegovog hapšenja i raspeća. I pored toga što je znao šta će Mu se dogoditi, brinuo se samo za svoje učenike.

Iako izrečene u različitim okruženjima i Danilova i Isusova molitva imaju Božju slavu kao krajnji cilj svog posredovanja. Izrailj treba da bude oslobođen, a Božja slava da se uzdigne i zato se Danilo moli. (Danilo 9,17,19) Isus počinje svoju molitvu izjavljujući da želi da proslavi lme svoga Oca. (Jovan 17,1) Osim toga, i Isus i Danilo se potpuno poistovećuju sa narodom za koji se mole. Danilo ne izuzima sebe kada ispoveda grehe Izrailja. (Danilo 9,4-6) Isus govori o svojim učenicima kao o »koje si mi [Bože] dao od svijeta«. (Jovan 17,6)

Mojsije, Jelisije i Jeremija takođe su primeri biblijskih ličnosti, koje su se molile Bogu za spasenje svog naroda. Bog ih je čuo. Međutim, oni su bili samo tip Isusa, našeg jedinog posrednika. On je taj koji nosi naše žalosti u svom srcu i naše terete na svojim ramenima. On je taj koji se zauzima za nas kada sotona ukazuje na naše padove.

ODGOVORITE

1. Šta je potrebno da bismo se molili kao Danilo?
2. Da li smo spremni da se kao Isus molimo celu noć?
3. Koliko je naših svakodnevnih molitava posvećeno posredovanju?

Pablo Kinteros, Managva, Nikaragva

1 An Examination of the Seventh-day Adventist Interpretation of Two Time Prophecies in the Book of Daniel - the 2300 Days of Daniel 8 and the 70 Weeks of Daniel 9. Assumption 12 <http://www.2300days.com/Assumption%252012.htm>

Iako Hristovi učenici treba da se mole, neki hrišćani se još uvek osećaju nelagodno zbog toga. Kao Isusovi učenici iz primera u Jevanđelju po Luki 11,1. neki bi možda rekli: »Gospode, nauči nas moliti se«. Za Hristove učenike koji zaista žele da nauče kako da se mole, evo nekoliko ključnih ideja koje je dobro imati na umu:

Molitva mora biti prva linija odbrane, a ne poslednje прибежиште. Isus se neprekidno molio pre nego što je učestvovao u službi, ili kada je bio suočen sa ozbiljnim izazovima. Mi moramo činiti isto! Pretpostavite da vam je potrebna mudrost i razumevanje koji se stiču molitvom. Ako se osećate nesposobnim, kada se suočite sa zadatkom učenishva, stavljanje molitve na prvo mesto nesumnjivo će vam obezbediti odgovore i Božju podršku.

Imajte na umu da je molitva razgovor unutar odnosa. Kao što razgovaramo sa poznanicima ili bliskim prijateljima, i pred Isusom se možemo jednostavno izražavati. Zaboravite kitnjaste fraze i podelite sa Njim svoje misli i osećanja u prilikama sa kojima se suočavate kao učenici.

Zaboravite kitnjaste fraze...

U potpunosti molitvu zahvaljivanjem. »Ne brinite se ni za što nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskanja vaša.« (Filibljanima 4,6)
Suštinski deo molitve pune značenja je negovati duh zahvalnosti bez obzira na okolnosti.

Molite se za određeno. Isus je lepo predstavio to načelo u Jevanđelju po Jovanu 17,20. 21: »Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji Me uzvjeruju njihove riječi radi; da svi jedno budu, kao Ti, oče, što si u Meni i Ja u Tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si Me Ti poslao«. Proučite primere posredničkih molitava koje su zapisane u Danilu 9; Jovanu 17; Efescima 1,15-21; 3,16-19; Filibljanima 1,9-11 i Kološanima 1,9-12. Proučite i molitve koje su uputili Danilo i Isus, kao i Pavlove reči u vezi sa molitvom, koje mogu uticati na sadržaj vaših posredničkih molitava.

RAZMISLITE

U skladu sa posredničkim molitvama navedenim u Bibliji sastavite detaljnu listu onoga za šta su se posrednici molili. Zatim istražite zašto su se oni molili na taj način.

Liza Pul, Elbert, Kolorado, SAD

16. januar 2014.

MI SE DOVOLJNO NE MOLIMO!

MIŠLJENJE (Matej 14,23.33; 26,36; Marko 1,35.37; Luka 5,15. 16; 6,12.13)

Če

Molitva je način da izgradimo čvrst odnos sa našim Stvoriteljem kako bi On mogao da oblikuje naš um i srce u skladu sa Svojom Ljubavlju i pravednošću. Blizak odnos sa Njim pomaže nam da svedočimo drugima o Njemu sa mnogo oduševljenja. Isus je proveo mnogo vremena moleći se svom Ocu. Znao je da što jaču zajednicu bude imao sa Njim, imaće i više snage da odrazi Očevu ljubav i slavu i da se pripremi za krst. Učeništvo ne znači ništa bez molitve.

Ako pogledamo naše crkve, videćemo da se učeništvo ponekad odnosi na mnogo različitih aktivnosti – davanje biblijskih časova i održavanje evanđeoskih sastanaka, brigu o siromašnima preko adventističkog društveno korisnog rada, vođstvo u nekom od subotnoškolskih odeljenja, itd. Međutim, neiscrpna sila molitve trebalo bi uvek da prati te aktivnosti, kao i mnoge druge. Molitva je kao hrana. Mi ne jedemo samo onda kada treba da obavimo neki fizički posao, jer našem telu je potrebna energija i za sve ostale naše aktivnosti. Isto tako, stalno nam je potrebna duhovna hrana da bismo uvek mogli da objavljujemo Božje istine na način koji Bogu omogućuje da nas upotrebi kao oruđe u svojim rukama. Na taj način molitva stvara snažne učenike. Jednom kada uspostavimo čvrstu zajednicu sa Bogom, daćemo pravo značenje pravoj sili molitve i naš primer svedočiće mnogim izgubljenim dušama, čak i kad mi toga ne budemo svesni.

**Učeništvo
podrazumeva
mного više od
dovođenja ljudi u
crkvu.**

Učeništvo podrazumeva mnogo više od dovođenja ljudi u crkvu. To je prednost da budemo vođeni od Boga da dosegneмо ljude na prijateljski, ličan način. To je prednost da svedočimo o Njegovoj slavi koja preobražava srce.

Razmotrimo ponovo koliko je molitva važna ne samo u našem životu, već i za spasenje drugih. Kakav divan dar nam je Bog dao u molitvi.

ODGOVORITE

1. Da li smatrate da se dovoljno molite? Da li smatrate da se vaša crkva dovoljno moli? Šta možemo učiniti da ojačamo svoj molitveni život?
2. Kada biste se više molili, na koji način mislite da bi to uticalo na vaš život, kao i život onih oko vas?

Francisko Navaro, Las Kondes, Santijago, Čile

ZAKLJUČAK

Hrišćani znaju da Boga mogu upoznati čitanjem Njegove reč i razgovaranjem sa Njim u molitvi. To su osnove ličnog hrišćanskog duhovnog rasta. Međutim, molitva ne služi samo našem ličnom duhovnom rastu. Posrednička molitva je način da druge duhovno uzdignemo i doprinesemo njihovom poučavanju o njihovom odnosu sa Bogom. Biblija sadrži mnoge zadivljujuće primere posredničkih molitava. Isus se molio za svoje učenike u Jevanđelju po Jovanu 17. poglavlju neposredno pre svog odlaska na krst. U knjizi proroka Danila u 9. poglavlju, prorok usrdno posreduje za porobljeni izrailjski narod. I mi možemo učestvovati u molitvi sa drugim vernicima i posredovati za one koji žive oko nas.

RAZMOTRITE

- Molite se preko pesama hvale. Muzika koja uzdiže Božje ime i zasnovana je na Pismu, kao što je »How Great is Our God« /Kako je veliki naš Bog/ od Krisa Tomlina, ili »Mighty to Save« /Moćan da spase/ od Majkla V. Smita može vam pomoći da se povežete sa Njim.
- Pokrenite listu posredničkih molitava. Vodite listu sa datumima o onima za koje se molite. Zatim upišite datum kada je na molitvu stigao odgovor. Uzbudljivo je pogledati unazad i videti šta je Bog sve činio!
- Molite se u grupi za posredničke molitve ili sa molitvenim partnerom. Molite se sa nekim drugim i za nekog drugog.
- Vodite dnevnik molitava. Ako vam misli lutaju, upišite svoje molitve u dnevnik. To će vam pomoći da sredite svoje misli, a kasnije možete i pročitati ono što ste zapisali. Upotrebite Davidove molitve kao nadahnuće.
- Ukoristite prostor za molitvu u svojoj crkvi ili domu. Odredite mesto na koje se možete povući, koje je ukrašeno tako da vaše misli vodi Bogu, i koje može poboljšati vaš molitveni život.
- Organizujte molitvenu šetnju. Šetajte se sa prijateljem u svom susedstvu i molite se jedan za drugog, za ljude sa vaše molitvene liste i za one koji žive u kućama pored kojih prolazite.
- Načinite umetničko delo koje je nadahnuto nekom od omiljenih molitava iz Pisma. Neki biblijski tekstovi se zaista ističu. Upotrebite te motive da biste stvorili umetnički izraz.

POVEŽITE

Samuilova 12,23; Jakov 5,13-20.

Elen G. Vajt, Put Hristu, »Preimućstvo molitve,« str. 93-104. original

Evelyn Carol Christenson, *What Happens When Women Pray?* (Evelyn Christenson Ministry, 2008).

Becky Tirabassi, *Let Prayer Change Your Life*, (Thomas Nelson, Nashville, Tenn.: 2000).

Kris Kofin Stivenson, Sidney, Britiš Kolumbija, Kanada

Pouka 4

Od 18. do 24. januara 2014.

Poučavanje dece

*»I rekoše Mu: čuješ li što ovi govore? A Isus reče im: Da, zar nijeste nikad čitali: Iz usta male djece i koja sisaju načinio si Sebi hvalu?«
(Matej 21,16)*

Neprestano smo bombardovani vestima o onome što je u toku, o novim vezama i raskidima. Uvek smo spremni da budemo deo nečeg većeg od nas samih. Postavljamo pitanja svesni da Internet ima odgovore. Potičemo iz rasturenih porodica, opterećeni nasiljem u domu, zanemareni od roditelja od kojih smo dobili vrlo malo izraza ljubavi. Društvo se otima za naše mlade duše pevušeći požudni hedonizam u naše uši. Ove izjave odzvanjaju svedočeći o borbama sa kojima se naši mladi suočavaju. A ipak, da li ih iko čuje? Da li mi kao Crkva pokušavamo da dosegneмо mlade i pokažemo im koliko je važno slediti Hrista?

Današnji mladi suočavaju se sa moralnom izopačenošću koja je dosegla dno.

Nikad ne smemo zaboraviti decu.

Američki Centar za kontrolu i prevenciju bolesti 2011. godine sastavio je program za nadzor rizičnog ponašanja mladih koji se zasniva na najzastupljenijim oblicima ponašanja u američkoj omladini koji su opasni po zdravlje. Istraživanje je pokazalo da 38,7% mladih širom te zemlje pije alkohol; 32,8% studenata učestvovalo je u fizičkoj tuči; a 47,4% studenata održava seksualne odnose.¹ Mnogi se bave sakupljanjem statističkih podataka o različitim problemima naše omladine. Mi, kao Crkva, oduvek smo znali da se u osnovi tih problema krije greh. Od kad su Adam i Eva prekršili Božji zakon, greh je ugrađen u našu DNK. Nijedna rasa, pol ili uzrast nije pošteđen i on pogađa sva dela stvaranja.

Sotona posebno cilja mlade. On zna da su oni usmereni službi, puni ideja i optimizma. Isus Hristos, naš Stvoritelj, takođe to zna. Zbog toga u Jevanđelju po Marku 10,14. kaže: »Pustite djecu neka dolaze k Meni, i ne branite im; jer je takvih carstvo Božije.« Ako je Isus tokom svoje službe davao prvenstvo mladima, koliko pre bi mi trebalo to da činimo? Današnje društvo vrši veliki pritisak na mlade. Neprijatelj ulazi u njihov um preko svake vrste medija. Poslednji je trenutak da kao Crkva otvorimo oči i srce za naše mlade. Nikad ne smemo zaboraviti decu. I oni mogu primiti silu Svetog Duha i voditi druge Hristu. Mladi unose obnovljenu nadu u evangelizam i mogu predstavljati današnju Crkvu. Ove sedmice pažljivije se pozabavimo službom mladima da bi i njima bilo osigurano mesto u Božjem carstvu.

Džamala D. Svindl, Majami, Florida, SAD

¹ *Morbidity and Mortality Weekly Report*, »Youth Risk Behavior Surveillance System« <http://www.cdc.gov/mmwr/pdf/ss/ss6104.pdf> (accessed November 14, 2012).

19. januar 2014.

DA IH DOTAKNE HRISTOS

DOKAZ (Marko 10,13)

Ne

Uobičajeno je da roditelji koji su adventistički hrišćani posvete svoju decu Gospodu. Tako je bilo i u Hristovo vreme. »I donošahu k Njemu djecu da ih se dotakne.« (Marko 10,13) Reč »dotakne« potiče od grčke reči »haptomai« koja, prema Strongovom prevodu, znači »biti privržen«. Ta reč se u Bibliji pojavljuje 36 puta, od toga 28 puta u vezi sa lečenjem bolesnih i nemoćnih. Međutim, u Jevanđelju po Marku 10,13. ne govori o bolesnoj deci. Da li su oni koji su doveli decu Hristu jednostavno želeli da ona budu privržena Mesiji?

Naša uloga, kao Hristovih učenika, jeste da dovedemo decu Hristu da »ih dotakne«. Metju Henri je pisao: »Izgleda da im nije bilo potrebno telesno isceljenje, niti da su bila u stanju da razumeju pouke – već da su oni koji su se brinuli o njima bili pre svega zainteresovani za njihove živote, za njihov bolji deo, što bi trebalo da bude glavna briga svih roditelja za njihovu decu. Verovali su da će Hristov blagoslov činiti njihovoj duši dobro, te su ih doveli Njemu znajući da je On u stanju da dotakne njihova srca.«*

Biblija jasno tvrdi da i mi moramo primiti carstvo Božje kao mala deca. (Marko 10,15) Moramo biti spremni da padnemo u Spasiteljevo naručje, da nas On dotakne i nađemo utehu za svoju dušu verujući da će On učiniti ono što je najbolje za nas.

Većina dece je prilagodljiva i lako ih je voditi. Kada dođemo Hristu na takav način, mi prihvatamo Njegovo vođstvo u svom životu. Kada dođemo Hristu onako kako bi to učinilo malo dete, prilazimo Mu ranjivi, a ipak spremni da prihvatimo Njegovu ljubav i brigu kao roditelja kome je naš boljitak na srcu.

Da li vas je dotakao Hristos? Da li ste spremni da pružite ruku i dotaknete Njega?

ODGOVORITE

1. Razmislite o deci unutar vaše sfere uticaja. Kako ih možete dovesti Hristu?
2. Kako vaša privrženost Hristu utiče na one koji žive oko vas, a naročito na decu sa kojom dolazite u dodir?

Hejden Žak, Sidnej, Nju Saut Vels, Australija

Prednost jevrejske dece (5. Mojsijeva 6,6,7; Psalam 127,3-5; 128,3-6; Jeremija 7,31)

Ponavljajući Deset zapovesti Izrailju, Mojsije je tražio od odraslih da ih čuvaju u svom srcu i uče svoju decu o njima. Dakle, prema Božjem planu, jevrejskoj deci data je dvostruka prednost – da budu poučena i rečima i primerom. Na taj način, obrazovane su porodične zajednice koje se boje Boga. Iz toga je proistekao blagoslov ne samo za roditelje, već za čitav narod koji je obožavao Boga na Sionu. (Psalam 127,3-5; 128,3-6) Iznošenjem istina iz Pisma i davanjem dobrog primera, današnji roditelji, takođe, mogu preneti taj blagoslov na svoju decu. Nažalost, Izrailj se odvojio od Boga i njihova zajednica je nazadovala do te mere da su bili spremni i da svoju decu žrtvuju idolima! Stoga, blagoslov koji je Bog želeo da daruje društvu preko vaspitanja dece, bio je izgubljen.

Isusovo detinjstvo (Luka 2,40-52)

Iako su bili daleko od savršenstva, Isusovi zemaljski roditelji nisu izgubili iz vida Mojsijevo upozorenje da žive u skladu sa zapovestima i uče decu o njima. Njihova posvećenost duhovnim pitanjima ogleda se u činjenici da su svake godine prisustvovali Pashi u Jerusalimu. Tako je Bog mogao da ih upotrebi u razvojnim godinama Isusovog ljudskog života. Oni sami, kao i šira zajednica, imali su odgovornost da Ga poučavaju. U skladu s njihovim primerom, On je naučio kako da bude verni Jevrejin. Kada je, u svojoj dvanaestoj godini, otišao u Jerusalim, Isus se zadržao u Hramu da bi razgovarao sa učiteljima i postavljao im pitanja. »I svi koji Ga slušahu divljahu se Njegovu razumu i odgovorima.« (Luka 2,47) Jasno je da je On bio vaspitan na način koji Mu je pružio ispravno duhovno znanje i iskustvo. Zanimljivo je zapaziti kako je Njegov duhovni život nastavio da se razvija posle tog događaja. (Luka 2,52) Neki ljudi se osećaju uskraćenim, jer su odrasli u hrišćanskom domu i nisu imali iskustvo »potpunog obraćenja«. Međutim, Isusov primer pokazuje da je Božji ideal za svako dete da bude vaspitano u hrišćanskom domu.

Iscljivanje dece (Matej 9,18-26; Marko 7,24-30; Luka 9,37-43; Jovan 4,46-54)

Od Isusa se više puta tražilo da isceli bolesnu decu. Činjenica da je On odvajao vreme da to učini pokazuje da su u Božjim očima deca podjednako vredna kao i odrasli. Dete koje je na taj način izlečeno može celog života da svedoči o Božjoj ljubavi, dobroti i milosti. Napori u smislu duhovnog uticaja na decu nikada nisu uzaludni.

Ozbiljno upozorenje (Matej 11,25. 26; 18,1-6; 10-14)

Deca imaju poverenja u odrasle i veruju svemu što im oni kažu. Takvo potpuno poverenje ponekad može pomoći deci da duhovne istine razumeju jasnije od

odraslih. Često, iz sopstvenih interesa, odrasli čine složenijim životne prilike više nego što bi trebalo. U Pričama Solomonovim čitamo: »Uči dijete prema putu kojim će ići, pa neće odstupati od njega ni kad ostari.« (Priče Solomonove 22,6) A Isus je kazao da mi treba da budemo »mudri kao zmije i bezazleni kao golubovi«. (Matej 10,16) Roditelji koji vole treba da iskoriste svoj položaj podržan poverenjem da bi pozitivno uticali na decu u vezi sa verom i učenishvom. To podrazumeva da decu treba učiti da sama sve preispituju i istražuju.

Međutim, stroga opomena upućena je svakome ko pokuša da zloupotrebi dečije poverenje. Toj vrsti ljudi Isus kaže: »A koji sablazni jednoga od ovijeh malijeh koji vjeruju Mene, bolje bi mu bilo da se objesi kamen vodenički o vratu njegovu, i da potone u dubinu morsku.« (Matej 18,6) Na taj način Isus objavljuje da deca u Božjim očima imaju neprocenjivu vrednost. Anđeli koji posmatraju Božje lice na Nebu poslali su da ih štite.

Isus objavljuje da deca u Božjim očima imaju neprocenjivu vrednost.

»Pustite djecu« (Marko 10,13-16)

Kada su učenici videli da roditelji dovode svoju decu Isusu, ukorili su ih. Oni su izgleda smatrali da bi Isusovo vreme bilo bolje upotrebljeno ako bi govorio sa odraslima. Međutim, Isus se rasrdio i ukorio ih. Roditeljstvo je verovatno jedan od najvećih primera dugoročnog ljudskog žrtvovanja koje se primenjuje širom planete. Ovi roditelji želeli su da njihova deca imaju najveće moguće duhovne prednosti i zato su ih doveli Isusu da ih blagoslovi. Prema tome, oni su postavili primer koji i mi treba da sledimo.

Isus je vaspitan u porodici koja je poštovala Boga i lično je poznao prednosti duhovnog poučavanja i blagoslova. Njegova misija bila je da spase ljudski rod od greha. Što ranije počne obučavanje dece, to će biti bolje za njih kao pojedince i za društvo u celini. Bogu je neprihvatljiva pomisao na gubitak i jedne jedine osobe. (Matej 18,12-14) Svi ljudi, bilo deca ili odrasli, podjednako su vredni u Božjim očima. Prema tome, Isus je bio više nego spreman da ih uzme u svoje naručje i blagoslovi. Njegov primer pokazuje da deca imaju neprocenjivu vrednost u Nebeskom carstvu. Vreme provedeno u poučavanju deteta o duhovnim pitanjima, davanjem pouka i ličnog primera, predstavlja ulaganje u večnost.

ODGOVORITE

- Kakvu ulogu možete imati u poučavanju dece unutar vaše sfere uticaja?
- Kakav uticaj, po vašem mišljenju, popularna kultura vrši na duhovni razvoj dece?

Greg Dovik, Nju Saut Vels, Australija

»Deca od osam, deset ili dvanaest godina već su dovoljno zrela da im se može govoriti o pitanju lične vere. Kada poučavate svoju decu ne ukazuju im na neko buduće vreme, kada će biti dovoljno stara da se kaju i prihvate istinu. Ako se pravilno poučavaju, deca još sasvim mlada mogu da steknu pravilnu predstavu o svojoj grešnosti i načinu spasavanja oslanjanjem na Hrista.«¹

»U završnim scenama zemaljske istorije mnoga od te dece i mladih zadivice ljude svojim svedočenjem o istini, izraženim jednostavno, ali u duhu i sili. Oni su naučeni da se boje Boga i njihova srca su omekšala zahvaljujući marljivom proučavanju Biblije uz molitvu. Božji Duh će u bliskoj budućnosti, zaposliti mnogu decu i ona će obaviti delo u objavljivanju istine koje stariji vernici crkve ne bi mogli dobro da obave.«²

»Ako kao roditelji, posle savesno obavljenog ličnog zadatka, sa zadovoljstvom zaključite da vaši sinovi i kćeri shvataju značenje obraćenja i krštenja, i da su zaista obraćeni, onda im dopustite da se krste. Ali, ponavljam, sami budite spremni da kao verni pastiri usmeravate njihove neiskusne noge, vodeći ih uskom stazom poslušnosti. Bog svojim Svetim Duhom mora delovati na roditelje, kako bi oni svojoj deci mogli pružiti pravi primer u ljubavi, učtivosti i hrišćanskoj smer-

nosti, i u potpunom potčinjavanju svoje volje Hristu. Ako ste dali svoj pristanak i saglasnost da se vaša deca krste, a zatim ih prepustite da čine šta im je volja, ne osećajući svojom naročitom dužnošću da njihove noge stalno usmeravate pravom stazom, vi ćete pred Bogom biti odgovorni, ukoliko oni izgube veru i hrabrost i prestanu da se interesuju za istinu.«³

ODGOVORITE

1. Kako možemo poučavati decu da bismo im pomogli da razumeju i prihvate i da Hristos za njih postane stvaran?

2. Da li postoji cena za to što »kao verni pastiri usmeravate njihove neiskusne noge, vodeći ih uskom stazom poslušnosti«? Ako postoji, u čemu se ona sastoji?

Emmanuel St. Cloud, Norwalk, Connecticut, SAD

1 Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 400.

2 White, *Counsels to Parents, Teachers and Students*, pp. 166, 167.

3 White, *Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 94, 95.

22. januar 2014.

ODGAJITI USPEŠNO DETE

PRIMENA (5. Mojsijeva 6,6, 7; Priče Solomunove 22,6)

Sr

Najbolje vreme za poučavanje dece je njihova mladost. Obučavanje deteta zahteva strpljenje, svestan napor i stvaralačku sposobnost. U poučavanju dece o Hristu, moraju se poštovati sledeća načela:

Odgovarajuća obuka. Tekst u Pričama Solomunovim 22,6 kaže: »Uči dijete prema putu kojim će ići, pa neće otstupiti od njega ni kad ostari«. Dobro vaspitanje i poučavanje treba pružiti sa namerom da deca nauče kuda da idu i kako da tamo stignu. Božja reč je kao mapa ili uređaj GPS koji nam tokom života pružaju obaveštenja o tome kuda da idemo i kako da sa jedne staze pređemo na drugu. Duhovna služba deci zahteva zrele odrasle osobe koje su spremne da dosegnu decu u njihovom sadašnjem stanju sa nadom da će ih odvesti na bolje mesto. Aktivnosti kao što su dečiji horovi i letnje biblijske škole mogu biti osnova za rano prihvatanje Hrista u ličnom životu.

**Pokrenite ih da Isusa
smatraju svojim
Herojem i najboljim
Prijateljem.**

Davanje primera. Deca bolje reaguju na ono što vide nego na ono što čuju. Njih zbunjuje vaspitanje tipa: »Ne radi ono što ja radim, već ono što ti kažem.« Ona su odlični imitatori i zato, da bi sledili Hrista, moraju videti Njegov odraz u životu odraslih osoba iz svog okruženja. To takođe znači da ona treba da budu okružena prijateljima svog uzrasta koji izražavaju Isusovu ljubav.

Donošenje odluka. Objasnite deci važnost donošenja dobrih odluka. Dete kome je rečeno šta da uradi, ali ne i zašto i kako to da uradi, imaće problema u donošenju ispravnih odluka u kasnijem životu. Podsticanje dece da donose sopstvene odluke daje im osećanje da upravljaju sopstvenim postupcima. Upoznavanje dece sa Božjom reči pomaže im da uvide koliko su vredna u Njegovim očima. Učite ih pesmama, pričama i aktivnostima koje će ih pokrenuti da Isusa smatraju svojim Herojem i najboljim Prijateljem.

ODGOVORITE

1. Kako odrasla osoba određuje koji je najbolji način za poučavanje deteta?
2. Zbog čega je deci potrebno govoriti o Bogu rano u njihovom životu?

Džejms Meknill II, Berien Springs, Mičigen, SAD

Da li ste nekad izgovorili nešto pred malim detetom što je ono kasnije stalno ponavljalo? Kada je imao dve godine, moj brat je ponavljao sve što bi čuo. Nije uvek bio svestan značenja tih reči, ali je njegov mozak kao sunđer upijao svaku pojedinost iz onoga što je čuo. Bilo je dovoljno da samo jedanput čuje neku reč. Pošto je to izgovorio neko koga on poznaje, verovao je da su sve te reči u redu. Tek kada je zbog nekih reči bio ukoren, počeo je da shvata da neke reči nisu u redu.

Deca najbrže uče tokom prve tri godine svog života. Ono što nauče tokom tog perioda, koliko god bilo jednostavno, »od suštinske je važnosti za oblikovanje strukture njihovog mozga.«¹ Još više zadivljuje to što je Bog od početka znao koliko je dečiji razvoj bitan i zato nam je poručio: »Uči dijete prema putu kojim će ići, pa neće ostupiti od njega ni kad ostari.« (Priče Solomonove 22,6)

Svako od nas treba da bude živi primer mališanima u našim crkvama.

Ali čemu da učimo decu? Bog nas upućuje čak i u to! »Neka ove riječi koje ti ja zapovijedam danas budu u srcu tvom. I često ih napominji sinovima svojim, i govori o njima kad sjediš u kući svojoj i kad ideš putem, kad liježeš i kad ustaješ.« (5. Mojsijeva 6,6. 7)

Iako prvenstveno roditelji treba da budu uzor svojoj deci, svako od nas, takođe, treba da bude živi primer mališanima u našim crkvama. »Zaista vam kažem: Koji ne primi carstva Božijega kao dijete, neće ući u njega.« (Marko 10, 15)

ODGOVORITE

1. Kako bi vaša crkva mogla bolje da odgovori potrebama naše dece?
2. Neki smatraju da je poučavanje dece štetno. Šta vi mislite o tome?
Razgovarajte na tu temu. (Pogledajte Priče Solomonove 13,24; Jevrejima 12,6)

Aleksandra Marek, Sidnej, Australija

1 United Nations, 2010. *Facts for Life*. <<http://factsforlifeglobal.org/03/>>.

24. januar 2014.

ISUS VOLI DECU

ISTRAŽIVANJE (Psalam 127,3)

Pe

ZAKLJUČAK

Sotona uništava živote. To je njegov konačni čin osvete koji je začet u srcu otvrdlom prema Bogu ljubavi, svom Stvoritelju. Nigde se sotonina ogorčenost i izopačenost ne pokazuje bolje nego u pokušajima da iskvari decu i mlade, što mu, češće nego što bi trebalo, polazi za rukom. Isus je uočio sotonine napore da iskvari ne-dužnu decu. Zato su ona bila prioritet u Njegovoj službi, čak i kada su Njegovi učenici smatrali da treba da se posvete isključivo odraslima. Tako je On primerom pokazao pojedincima, porodicama i crkvama koliko je važno da se mladi zaštite, vaspitaju i da im se propoveda. Oni su dragoceni u Njegovim očima.

RAZMOTRITE

- Slušajte pesmu »I Am a Promise« /»Ja sam obećanje«/ sa albuma *Especially for Children /Posebno za decu/* od grupe Bil Gaiter Trio /Bill Gaither Trio/, koja opisuje snagu koja se nalazi u svakom detetu. Na portalu YouTube se nalazi nekoliko različitih izvođenja te pesme.
- Pomažite u dečijoj subotnoj školi, ili se ponudite da ispričate priču za decu tokom bogoslužjenja.
- Zapišite molitvu koja nabraja osobine koje vi cenite kod dece i tražite od Boga priliku da im služite. Zapazite koliko su te osobine važne čak i za odrasle mlade ljude.
- Pronađite i proučite biblijske stihove koji govore o deci. Na koji način se oni obraćaju detetu u vama?
- Posmatrajte ili čitajte o tome kako se ptice i druge životinje brinu za svoje mladunce.
- Pitajte nekog roditelja, pastora ili učitelja na koji način oni služe deci.

POVEŽITE

2. Dnevnika 34,1-3; Matej 18,12-14; Jevrejima 12,9-11.

Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, »Blagosiljanje dece,« str. 511-517 orig; *Testimonies for the Church*, »Faithful Reproofs Necessary, vol. 4, pp. 186-213, ili onlajn na veb adresi: <http://www.whiteestate.org/books/da/da56.html>.

Alan Melton, *Disciple Like Jesus for Parents*. Takođe pogledajte: »Top 10 Misconceptions About Discipling Your Child,« <http://www.raisinggodlychildren.org/2011/03/top-ten-misconceptions-about-discipling.html>.

Glen Robinson, *52 Things to Do on the Sabbath*, at AdventistBookCenter.com.

Kevin Vajt, Vala Vala, Vašington, SAD

Pouka 5

Od 25. do 31. januara 2014.

Poučavanje bolesnih

»I pristupiše k Njemu ljudi mnogi koji imahu sa sobom hromijeh, slepijeh, nijemijeh, uzetijeh i drugih mnogijeh, i položiše ih k nogama Isusovijem, i iscjeli ih, tako da se narod divljaše, videći nijeme gde govore, uzete zdrave, hrome gdje idu, i slijepce gdje gledaju; i hvališe Boga Izrailjeva.« (Matej 15,30.3)

25. januar 2014.

VASKRSENJE I ŽIVOT

UVOD (Matej 9,18-25.35; Jovan 11,1-45)

Su

»Dok sam bila bolesna naučila sam mnogo o Bogu. Sada sigurno mogu da kažem da sam doživela Njegovo izbjavljenje. On je zaista Bog koji sluša naše usrdne molitve.« Ovo mi je rekla moja sestra posle tri meseca teških migrena i drugih zdravstvenih problema. Mogla je da pohvali lekare i bolnicu. Umesto toga, ona je svu slavu i čast odala Darodavcu života.

Dok je bio na Zemlji, Isus je poučavao, propovedao i isceljivao. Biblija nam kaže da su mnogi dovođeni k Njemu da ih isceli. Drugi su dolazili sami, kao žena koja je dvanaest godina bolovala od tečenja krvi. Jednom je neki knez pozvao Isusa u svoju kuću da izleči njegovu kćer koja je bila na samrti. Na putu do kneževe kuće, Isus je iscelio ženu koja je bolovala dvanaest godina. Međutim, dok je Isus stigao, ona je umrla. Zato je On devojkicu ponovo pozvao u život. Tako se Isus predstavio i gomili koja se nalazila u kući tog kneza, njegovim susedima i celoj zajednici. »Hristos je isceljivao skoro isto toliko koliko je i propovedao.«¹

Saznavši da je Njegov prijatelj Lazar bolestan, Isus je kazao: »Ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božiju.« (Jovan 11,4) Učitelju, Isuse! Zar to nije Lazar, Tvoj prijatelj? Čak i ako njegova bolest nije na smrt, on je, ipak, bolestan. Zato su pozvali Tebe. Zašto sad odugovlačiš?

Kada je Isus konačno stigao u njihovu kuću, Lazareva sestra je plačući izašla pred Njega. Isus joj je rekao: »Brat će tvoj ustati.« (Jovan 11,23) Pomislila je da joj govori o vaskrsenju u poslednji dan, ali On je mislio na taj isti dan.

Stigli su do Lazarevog groba. Tada Isus »zovnu iza glasa: Lazare, izidi napolje. I iziđe mrtvac obavut platnom po rukama i po nogama, i lice njegovo ubrusom povezano. Isus im reče: Razdriješite ga i pustite nek ide.« (Jovan 11,43.44)

Kakvom Bogu mi služimo! Kada više nema nade i osećamo se potpuno bespomoćnim, On je naša nada i pomoć. On je vaskrsenje i život. On i danas vraća ljude u život. On je svoju sestru vratio u život! On je spreman da nas učini srećnim, zdravim hrišćanima!

**Kakvom Bogu
mi služimo!...
On i danas vraća
ljude u život.**

Fezive Ntvana, Gvangdžu, Južna Koreja

1 Doug Batchelor, »Healthy Living« video, <http://www.amazingfacts.org/media-library/media/e/6038/t/Healthy-Living.aspx> (accessed December 4, 2012).

Isus je često u svojoj službi odvajao vreme da isceljuje ljude, koji su patili oko Njega. Lečio je gubave, oduzete i slepe. Lečio je muškarce, žene, decu, Jevreje i nezabošce. Zašto? »Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni. Ja [Isus] nijesam došao da dozovem pravednike no grješnike.« (Marko 2,17)

I gubavac i rimski kapetan na početku 8. poglavlja u Matejevom Jevanđelju verovali su u Isusovu silu. Gubavac Mu se obratio rečima: »Gospode, ako hoćeš, možeš me očistiti.« (2. stih) Na sličan način, rimski kapetan kazao je Isusu: »Samo reci riječ, i ozdraviće sluga moj.« (8. stih) On je imao tako mnogo vere da je bio ubeđen da Isus ne mora biti fizički prisutan pored sluge da bi ga izlečio. Zapravo, kapetan se smatrao nedostojnim da Isusa primi u svoju kuću.

Iscljenje koje je Isus nudio predstavljalo je mnogo više od samo obnavljanja fizičke snage. Ono je često obuhvatalo i obnovljenje pobožnosti i čistote.

Čeznja za izlečenjem (Marko 5,25-29; 35-42)

Žena o kojoj govori tekst iz Jevanđelja po Marku 5,25-29. nije smatrala potrebnim da razgovara sa Isusom. Razumela je da On predstavlja otelotvorenje iscljenja i obnovljenja. Znala je da On želi da je isceli, da želi da isceli svakoga. Za nju je to bilo jednostavno kao i reči »da nijedan koji ga vjeruje ne pogine«. (Jovan 3,16) Možemo zamisliti kako Isusova iscljujuća sila neprestano pulsira usmeren mnoštvu bolesnih koji su se tiskali oko Njega. On nije uskraćivao svoju iscljujuću silu kad je bio u prilici da je primeni. Ta sila se širila da dodirne svakoga kome je bilo potrebno obnovljenje, svakome ko je verovao i bio spreman da je prihvati.

U Jevanđelju po Marku 5,35-42. Isus podiže devojčicu iz mrtvih. U mnogo drugih slučajeva, nakon što je iscelio neku osobu, Isus je tražio da ona posvedoči o svojoj veri. Ali kako bi ova devojčica mogla to da učini? Mrtvi ne znaju ništa. (Propovednik 9,5) Možda glavna tema te priče nije devojčina vera, već Isusova žarka želja da obnovi ljudski život.

Obnavljanje tela i duha (Marko 2,1-12; Jovan 9,1-6)

Mnogi od nas odrasli su slušajući o oduzetom čoveku koga su spustili preko krova da bi mogao prići Isusu i biti iscljen. Međutim, čitajući taj tekst dok sam pripremao ovu pouku, palo mi je na pamet nešto o čemu ranije nisam razmišljao. Da li je moguće da Isus nije ni nameravao da fizički izleči ovog čoveka? U 5. stihu, On se obraća oduzetom čoveku i kaže mu da su njegovi gresi oprošteni. Tekst nam ne daje nikakav uvid u život oduzetog čoveka pre ovog događaja. Da li je onda moguće da su ga njegovi prijatelji doveli Isusu – ne da bi bio izlečen – već da bi mu bilo oprošteno?

U Jevanđelju po Jovanu 9,1-6. Isusovi učenici pitaju da li je stanje slepog čoveka izazvano njegovim ličnim gresima ili gresima njegovih roditelja. Dopada mi se kako

jedan novi prevod Biblije /*The Message Bible*/ parafrazira Isusov odgovor: »Vi postavljate pogrešno pitanje. Tražite koga da optužite. Ovde ne postoji takav uzročno-posledični odnos. Zapitajte se, umesto toga, šta Bog može da učini.« Verovatno je bilo teško ljudima, kao što je bio ovaj oduzeti čovek, koji je, kao i mnogi ljudi u to vreme, verovao da se Bog гневи na njega zbog nekog greha učinjenog u prošlosti.

Ali, vratimo se priči o oduzetom čoveku koji je spušten preko krova. Isus je tom čoveku ponudio duševni mir rekavši mu da su njegovi gresi oprošteni. On nije tražio kaznu. Umesto toga, otkrio je čoveku da ga Bog još uvek voli. Nije li pomalo smešno što je do fizičkog isceljenja došlo tek kada su učeni ljudi optužili Isusa za bogohuljenje? Isus se okrenuo tom uvaženom skupu i pitao šta je teže učiniti – izlečiti duh ili izlečiti telo. Iskreno rečeno, On je bio sposoban i spreman da učini i jedno i drugo. Međutim, mnogo puta možemo živeti u miru sa ne baš savršenim fizičkim sposobnostima ako znamo da je naš odnos sa Bogom čvrst. Možda je Isus znao da je taj čovek više želeo oproštaj nego isceljenje.

Isus razume bol kroz koji prolaze Njegovi sledbenici i, sa puno ljubavi, zahteva da se nešto preduzme povodom toga.

Isceljenje uma (*Matej 6,25-34*)

U Jevanđelju po Mateju 6,25-34. Isus se služi racionalnim rasuđivanjem da bi izlečio osećanje straha koje često pogađa ljudski um. On skreće pažnju na to da se Bog sa ljubavlju brine za prirodu. Zatim im govori kako su oni za Boga mnogo vredniji od bilo kog dela stvaranja. (26. i 30. stih) Poziva ih da razmisle koliko mogu produžiti svoj životni vek brinući se! (stih 27)

Zaveštanje o lečenju (*Dela apostolska 3,1-19; 5,12-16; 9,36-42; 20,7-12*)

Verovatno najjači argument da lečenje treba da bude deo naše službe je činjenica da su posle Isusovog povratka na Nebo, Njegovi učenici, koji su postali apostoli, takođe bili u stanju da leče ljude. Ostatak Novog zaveta sadrži nekoliko izveštaja o tome kako su apostoli lečili hrome, bolesne, slepe i podizali iz mrtvih. Isus razume bol kroz koji prolaze Njegovi sledbenici i, sa puno ljubavi, zahteva da se nešto preduzme povodom toga.

ODGOVORITE

1. Šta danas znači poučavati bolesne?
2. Na koji način Isus i danas još uvek služi bolesnima?
3. Koja je vaša uloga u toj službi?

Džerald Frenk Monkajo Kristo, Hosur, Indija

Biti fizički bolestan nikada nije prijatno. To nam s vremena na vreme može poslužiti kao izgovor za izostanak sa posla, ili iz škole, ili za izbegavanje neke druge obaveze. Međutim, biti zaista bolestan nije nešto što bi čovek sebi pozeleo.

Novi zavet je pun izveštaja o Isusu koji, sa srcem punim saosećanja, izlazi u susret bolesnima. »Isus je za vreme svoje službe više vremena posvećivao lečenju bolesnika nego propovedanju. Njegova čuda potvrđivala su istinitost Njegovih reči da nije došao da uništi i pogubi, već da spase...

Spasitelj je od svakog dela isceljenja načinio priliku za usađivanje božanskih načela u ljudski um i dušu. To je bila svrha Njegovog rada. On je davao zemaljske blagoslove i uspešno budio ljudska srca za primanje Radosne vesti o Njegovoj milosti.«¹

Kada je greh ušao u svet, došla je i bolest. Božji plan nikada nije bio da Njegova deca budu bolesna. »Isus je, opisujući svoj zemaljski zadatak rekao: Gospod 'Me pomaza da javim Jevanđelje siromašnima; posla Me da iscijelim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenima da će se otpustiti, i slijepima da će progledati; da otpustim sužnje' (Luka 4,18) To je bio Njegov rad, posao. On je prilikom svojih obilazaka činio dobro i isceljivao sve koje je sotona nadvladao. Postojala su mnoga sela u kojima se ni iz jedne kuće nije čulo uzdisanje bolesnih, jer je On prolazeći kroz njih isceljivao sve njihove bolesnike. Njegov rad dokazivao je Njegovo božansko pomazanje.«²

Šta ako se molimo za neku osobu koja je bolesna, a ona ipak ne bude izlečena?

Šta ako se molimo za neku osobu koja je bolesna, a ona ipak ne bude izlečena? »Kada smo se molili za ozdravljenje bolesnika, bez obzira na is-

hod slučaja, nemojmo izgubiti veru u Boga. Ako smo pozvani da podnesemo gubitak, prihvatimo gorku čašu, imajući na umu da je Očeva ruka podržava na našim usnama. Međutim, ako se zdravlje povрати, ne sme se zaboraviti da primalac isceljujuće milosti treba da se potčini novim, obnovljenim obavezama prema Stvoritelju.«³

ODGOVORITE

Kako adventisti treba da se odnose prema zapošljavanju medicinskih radnika, koji nisu adventisti, u našim bolnicama imajući u vidu da Isus nije lečio samo fizički već i duhovno?

Glenre Langford, Gvangdžu, Južna Koreja

1 Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 19, 20 original

2 Vajt, *Put Hristu*, str. 11 original

3 Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 233 original

28. januar 2014.

POUČITI BOLESNU DUŠU

DOKAZ (Isaija 58,6-11; 1. Korinćanima 10,31)

Ut

Lečenje ljudi predstavljalo je važan deo Hristove službe. U Jevanđeljima na mnogo mesta vidimo kako On leči pojedince sa fizičkim oboljenjima ili ih oslobađa od demona koji muče i telo i um.

Kada uporedimo život u Isusovo vreme sa ovim u 21. veku, shvatamo da postoje ogromne razlike, posebno kad je reč o medicinskim procedurama. Bog, međutim, ostaje isti. Stoga, On danas očekuje da Njegov narod pomaže bolesnima i onima koji su u oskudici kao što je to očekivao i od svog naroda u biblijsko vreme.

»Hristos je i sada isti saosećajni lekar kao što je bio i tokom svoje zemaljske službe. U Njemu imamo isceljujući melem za svaku bolest, obnavljajuću silu za svaku slabost. Njegovi učenici u ovo vreme treba da se mole za bolesne isto tako usrdno kao i učenici u prošlosti, i isceljenja će slediti, jer 'molitva vjere pomoći će bolesniku'. (Jakov 5,15) Mi posedujemo silu Svetog Duha, mir vere, koja se može pozvati na Božja obećanja. Gospodnje obećanje: 'Na bolesnike metaće ruke, i ozdravljaće' (Marko 16,18), isto je tako pouzdano danas kao što je bilo u doba apostola. To predstavlja prednost Božje dece i naša vera treba da se čvrsto drži svega što je time obuhvaćeno. Hristove sluge su kanali preko kojih On deluje i preko kojih želi da ispolji svoju isceliteljsku silu. Naš posao je da rukama vere dovedemo Bogu bolesne i one koji pate. Treba da ih učimo da veruju u Velikog Iscelitelja. Spasitelj želi da ohrabrujemo bolesne, beznadežne, napaćene, da se oslone na Njegovu snagu.«¹

**»Hristove
sluge su kanali
preko kojih On
deluje... «**

Tekst u 1. Korinćanima 10,31. uči hrišćane da ono što god jedemo, pijemo ili činimo, treba da proslavlja Boga. Uz ostale aktivnosti, u koje spada i vežbanje, to nam pomaže da ostanemo zdravi. Kad god nam se ukaže prilika, treba da uputimo druge da nauče kako da žive zdravim životom. Zašto? Zato što je »otkupljenje obezbeđeno u Hristu... potpuno otkupljenje koje se odnosi na celog čoveka...«²

ODGOVORITE

1. Šta lično možete učiniti da biste pomogli bolesnim ljudima koje poznajete?
2. Kako možete učvrstiti veru u to da Bog može i hoće da pomogne onima koje vi dovodite pred Njega?

Džosia Amore, Volverhempton, Engleska

1 Ellen G. White, *Counsels for the Church*, p. 303.

2 2. *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 750.

Kada smo bolesni, često smo i ranjivi. Možemo biti i puni sumnje. Ipak, bolest nas može i približiti Bogu jer se Njegova »sila u slabosti pokazuje sasvijem«. (2. Korinćanima 12,9) Prema tome, uz bolesnički krevet pruža nam se izvanredna prilika za poučavanje o Bogu.

Dok služimo bolesnima, treba da imamo na umu Isusov stav prema bolesti. Kada je prolazio kroz neko mesto, uvek je imao vremena da izleči bolesne koji su tu živeli. Nikada niko nije bio nedostojan Njegove pomoći. Isus je čak izlečio i ranu koju je prosvetećenikov sluga zadobio prilikom Njegovog hapšenja. (Luka 22,49-51)

Dakle, kako da poučavamo bolesne?

Uputite ljude na Isusa, Vrhunskog Lekara. On »nemoći naše uze i bolesti ponese« (Matej 8,17), tako da zna koji je najbolji način lečenja. Naša je prednost da nekome ko je bolestan pomognemo da se pouzda u Boga, bez obzira na ishod.

Ljudi treba da budu zadovoljni ukoliko su duhovno zdravi.

Razmislite o duhovnim potrebama ljudi. U Jevanđelju po Marku 2,1-12. čitamo o oduzetom čoveku koga su doveli Isusu. Ali, pre nego što je tog čoveka izlečio fizički, Isus mu je oprostio grehe. Oproštenje je ono što mu je bilo potrebno više od fizičkog iscepljenja.¹ U nevolji izazvanoj bolešću, često postoji potreba za ohrabrenjem, oprostanjem i pomirenjem sa Bogom i drugim ljudima. Kao što bi ovaj oduzeti čovek bio zadovoljan i da je primio samo oprostjenje, tako i danas ljudi treba da budu zadovoljni svojim fizičkim stanjem kakvo god ono bilo ukoliko su duhovno zdravi.

Sledite zdravstvena načela. Iako je cilj mnogih zdravstvenih načela da prvenstveno spreče bolest, logično je da treba da ih sledimo u svakoj prilici. Na taj način, mnoge bolesti mogu biti izlečene ili ublažene. Iako nismo svi kvalifikovani zdravstveni radnici, svi možemo primeniti osnovne principe zdravlja i poučiti druge o njima.

Odaberite prave misli. Biblija ima dosta toga da kaže o našim mislima. Na primer: »Srce veselo pomaže kao lijek.« (Priče Solomonove 17,22) »Ne brinite se ni za što nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem da se javljaju Bogu iskanja vaša.« (Filibljanima 4,6) Kada brigu zamenimo poverenjem i umesto da razmišljamo o tome kako se osećamo, počnemo da razmišljamo o Bogu i da Ga slavimo, bićemo bolje opremljeni za borbu protiv bolesti.

ODGOVORITE

Na koje praktične načine možete pomoći bolesnima da se pouzduju u Boga?

Skot Severans, Gvangdžu, Južna Koreja

1 Videti *Čeznja vekova*, str. 268. 270. original

30. januar 2014.

DA LI STE BOLESNI?

MIŠLJENJE (Matej 6, 19-34; Filibljanima 4,5)

Če

U proteklih 50 godina tehnologija je unela pravu revoluciju u način na koji živimo, hranimo se i radimo. Zašto su onda, i pored svega toga, ljudi danas verovatno bolesniji nego ikada? Prema Svetskoj zdravstvenoj organizaciji, kardiovaskularne bolesti nalaze se u vrhu nezazasnih smrtonosnih bolesti u svetu. Rak, šećerna bolest i hronična bolest pluća mnogo ne zaostaju.¹

Kako možemo preokrenuti taj trend? Tekst u 1. Korinćanima 9,25 podstiče nas da budemo umereni u svemu.

»Hrišćanin kojim upavlja ljubav prema Spasitelju neće dozvoliti da njegov apetit i strasti upravljaju njime, već će u svemu prihvatiti savete, koje je Bog dao u vezi sa mentalnim, fizičkim i duhovnim životom. Telesni apetiti moraju se potčiniti višim silama uma, koji je i sam potčinjen vođstvu Svetog Duha...

Kako se iko ko odbija da napusti navike kojima je na svoju štetu popuštao čitavog života, u bilo kome obliku može nadati da će primiti Božji blagoslov i biti prihvaćen uz dobrodošlicu u carstvu Njegove slave?«²

Ako mi, kao hrišćani, živimo kao i sav ostali svet i patimo od istih problema koji se mogu staviti pod kontrolu vežbanjem i boljim navikama u ishrani, kako možemo očekivati da budemo Božji učenici i živi svedoci bilo kome? Kao što tekst u 1. Korinćanima 3,16. kaže: »Ne znate li da ste vi crkva Božija, i Duh Božij živi u vama?« Hristos nam u Jevanđelju po Mateju u 6. poglavlju kaže da ne treba da se opterećujemo brigama ovog sveta, jer će se On, koji hrani ptice nebeske i tako divno odeva ljiljane u polju, utoliko više brinuti o nama koje je lično stvorio.

Postoji jedan posao koji treba da obavimo, ali on počinje tako što mi sami živimo po zdravstvenim načelima najbolje što umemo, da bi ljudi mogli primetiti razliku i poželeti da slede taj primer.

ODGOVORITE

Koju zdravstvenu naviku treba da promenite da biste postali uspešniji Hristov učenik?

Leandra D. Grejdi, Vilmington, Severna Karolina, SAD

1 Word Health Organization, »Noncommunal diseases,« <http://www.who.int/mediacentre/factsheets/fs355/en/index.html> (accessed December 3, 2012).

2 *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 736.

Zaključak

Kada je greh ušao u ovaj svet, došla je i bolest. Lečenje ljudi predstavljalo je važan deo Hristove službe. On je lečio gubave, oduzete i slepe. Lečio je muškarce, žene, decu, Jevreje i neznabošce. U Jevanđeljima srećemo brojne primere u kojima On leči obolele od fizičkih bolesti ili ih izbavlja od demona koji muče i telo i um. Stoga, On i danas očekuje da Njegov narod pomaže bolesnima i onima koji su u nevolji kao što je to očekivao i od svojih učenika u prošlosti. Verovatno najjači argument da lečenje treba da bude deo naše službe je činjenica da su posle Isusovog povratka na Nebo, Njegovi učenici, koji su postali apostoli, takođe imali mogućnosti da leče ljude.

Razmotrite

- Intervjuišite nekoga iz svoje crkve ko je doživeo fizičko isceljenje i podelite tu priču sa zajednicom u pisanom obliku ili kao video zapis.
- Sastavite listu bolesnih ljudi koje poznajete i počnite molitvenu službu za njih.
- Postanite deo tima koji služi bolesnima, koji posećuje ljude u bolnicama, domovima i privatnim kućama da bi se molili za njih i doneli im ohrabrenje.
- Osnujte grupu za podršku da biste objavili navike koje ljudima pomažu da ostanu zdravi. Mogli biste da delite recepte, zajedno vežbate, itd.
- Povedite razgovor u svom subotnoškolskom razredu o tome kako da reagujete, kada Bog odluči da ne isceli nekog, ili da odloži isceljenje. Razmotrite tekstone kao što su: Isaija 57,1; Jovan 11,1-6; 2. Korinćanima 12,7-10, i Jakov 4,3.
- Koristeći konkordans da biste upoređivali stihove o emotivnom isceljivanju, potražite reči kao što su: *zabrinutost, mir, lek, poverenje, strah, i ljubav*.

Povežite

Matej 20,29-34; Luka 7,21-28; Luka 10,9,17-20.

Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*.

T. Collin Campbell, Calwell B. Esslstyn, *Forks Over Knives* (the book and the DVD).

Sonja Henergart, Kehalis, Vašington, SAD

Pouka 6

Od 1. do 7. februara 2014.

Poučavanje »običnih«

»I hodeći pokraj mora vidje Simona, i Andriju brata njegova gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari. I reče im Isus: Hajdete za Mnom, i učiniću vas lovcima ljudskijem. I odmah ostavivši mreže svoje pođoše za Njim.«

(Marko 1,16-18)

Neki od njih bili su ribari. Jedan je bio sakupljač poreza, a jedan je još uvek pripadao političkoj stranci zelota. Neki od njih imali su rđavu narav, ili su lako zapadali u sumnju. Iako toliko različiti, imali su ipak nešto zajedničko: niko od ovih ljudi nije imao visoko obrazovanje, i niko od njih nije pripadao teološkim krugovima. Ipak, Isus ih je izabrao da budu Njegovi najpouzdaniji učenici.

Čekajte malo! Da li je Isus zaista bio svestan šta radi? To je bilo vreme kada su se sinagoge nalazile na svakom koraku, pune veoma cenjenih sadukeja i fariseja, poznatih učitelja zakona i ljudi velikog ugleda. Oni su bili slavni i omiljeni članovi jevrejske zajednice. Oni su imali brojne pristalice. Ipak, Isus se prošetao obalom Galilejskog mora i pozvao obične ljude.

Zaista, kakva otrežnjujuća i neverovatna zamisao! Svet može da gleda na nas na određen način, da nas stavlja u određene kategorije i govori nam da nikada nećemo postići ništa više osim onoga što je određeno etiketom koju nosimo, ali slava Bogu! On gleda na nas drugim očima. Ono što svet smatra običnim, Bog smatra izuzetnim, ne zbog toga ko smo mi, već zbog toga ko možemo postati zahvaljujući Njemu!

**Ono što svet
smatra običnim,
Bog smatra
izuzetnim...**

Idemo brzo do vremena nakon Isusove smrti i vaskrsenja. Svi do jednog od Njegovih učenika (osim Jude Iskariotskog) činili su dobro delo propovedanja Jevanđelja i konačno završili plativši to svojim životom. Njihova vernost je razlog zašto vi i ja danas možemo uzeti Bibliju i čitati Radosnu vest o spasenju. Stoga, pre nego što se pogledate u ogledalu i kažete sebi da nemate ništa posebno da ponudite Božjem carstvu, zaustavite se i razmislite o tim ljudima.

Isus im nikad nije rekao da usavrše veštinu javnog besedništva ili da obнове svoje poznavanje teologije, pre nego što počnu da Ga slede. Sve što je tražio od njih bila je spremnost da Ga svakodnevno slede i uče od Njega. On bi tada izvršio preobražaj od običnog u izvanredno. On je spreman da to isto učini i sa vama. Da li ste spremni da Mu to dopustite?

Pridružite nam se ove sedmice, dok budemo proučavali o tome kako nema ničeg »običnog« u Božjim planovima. On tačno zna koje izvanredne rezultate želi da ostvari u nama i preko nas.

Brajan Piters, Singapur

2. februar 2014.

DOSTOJNO CENE

DOKAZ (Luka 14,25-27)

Ne

U Jevanđelju po Luki 14,25-26. Isus kaže da slediti Njega zapravo znači voleti Ga više nego članove svoje porodice. Reč koju On koristi je *mržnja*. »Ako ko dođe k Meni a ne mrzi na svojega oca, i na mater, i na ženu, i na djecu, i na braću, i na sestre, i na samu dušu svoju [sebe samog], ne može biti Moj učenik.« (Luka 14,26). Ovde je reč *mržnja* upotrebljena kao suprotnost neizmernoj dubini ljubavi koju učenici treba da osećaju prema svom Spasitelju. Isus nije hteo da kaže da mi treba doslovno da mrzimo svoju porodicu, već da naša ljubav prema Njemu treba da bude tolika da, u poređenju sa njom, ljubav koju osećamo prema članovima svoje porodice može izgledati kao mržnja.

**Dok hodamo stazom
učeništva, Bog drži
svoje obećanje da nas
nikada neće ostaviti,
ni napustiti.**

To se naročito odnosi na prilike kada su ciljevi i želje naše porodice u suprotnosti sa Božjim vrednostima i učenjima. Veoma je teško kada se nađemo u tom položaju, i u tom okviru, odlučiti se da sledimo Hristove puteve može ostaviti utisak kao da ih mrzimo.

U Jevanđelju po Luki 14,27. Isus dalje naglašava da učeništvo neće biti lako putovanje, tvrdeći da ljudi ne mogu biti Njegovi učenici ukoliko svako od njih ne nosi svoj krst. Rimski običaj razapinjanja na krst podrazumevao je da osuđenik nosi svoj krst do mesta pogubljenja, dok mu se ljudi okupljeni duž puta rugaju. Posle toga bi bio vezan, prikovan za krst i ostavljen da umre sporom, mučnom smrću. Dakle, Isus kaže da učeništvo ima svoju cenu. Biće trenutaka kada ćemo morati da patimo da bismo ostali verni Njegovim zapovestima.

Ipak, iako je cena učeništva visoka, imajte na umu da je Isus Božji Sin. On je Spasitelj. Mesija. On može i On će obezbediti sve što je potrebno da bi obični ljudi mogli da plate cenu. (1. Korinćanima 10,13; 2. Solunjanima 3,3) Bilo da je reč o podršci drugog hrišćanina, neposrednoj mudrosti Njegove reči, ili sili Svetog Duha, dok hodamo stazom učeništva, Bog drži svoje obećanje da nas nikada neće ostaviti, ni napustiti. (5. Mojsijeva 31,6)

Melodi Ten, Sidnej, Australija i Fejt Toh, Singapur

On je jedan od nas (3. Mojsijeva 12:8; Marko 6:2-4; Luka 2:21-32)

To stalno vidamo na igralištu – deca se okupe i izaberu dvojicu vođa koji onda biraju članove svog tima. Prvo će odabrati najjaču, najkrupniju, najbržu decu. Jedno po jedno dete biva odabrano, dok ne ostane poslednje – najsitnije, najslabije, najsporije dete. Niko ne želi da takve osobe budu u njegovom timu, jer niko ne želi da izgubi.

Kada bi Isus živeo u naše vreme, On bi bio to dete koje niko ne želi u svom timu. Na osnovu onoga što znamo o običajima u Isusovo vreme, roditelji verovatno ne bi dozvolili svojoj deci da se igraju sa Njim.

Isus je odrastao u siromaštvu. Činjenica da su Njegovi roditelji mogli da prinesu samo par grlica za obred Njegovog posvećenja to potvrđuje. (3. Mojsijeva 12,8; Luka 2,22-24) Osim toga, širile su se glasine o Njemu zbog Njegovog sumnjivog rođenja. Čak i kad je činio čuda i pokazao veliku mudrost u svojim učenjima, Njegovi sugrađani odbili su da Mu odaju priznanje. (Marko 6,2-4) Zato, ako iko zna kako je to kada vas odbace, ne razumeju i diskriminišu, onda je to Isus.

Vrhunski Umentik preobraženja (Matej 15,32-39; Jovan 2,1-11)

Da li ste ikada posmatrali duvače stakla na delu? Uvek me zadivljuje kako neko može uzeti potpuno običan komad stakla i preoblikovati ga u izuzetno umetničko delo podvrgavajući ga procesu zagrevanja, topljenja, duvanja, savijanja, mahanja i okretanja. Dovršen proizvod izgleda toliko drugačije od sirovine od koje je nastao da bih, da nisam ceo proces posmatrao sopstvenim očima, posumnjao da je umetnik

Nije imao čak ni grožđe! Ali zalihe nisu bile važne.

pokušao da me prevari. Duvač stakla je, u stvari, umetnik preobraženja. On običan komad stakla preoblikuje u umetničko remek – delo.

Isus je bio vrhunski umetnik preobraženja. Jednom prilikom, kada se našao napolju na trodnevnoj propovedničkoj ekskurziji sa preko 4.000 sledbenika, shvatio je da oni nemaju šta da jedu. Sve što je Isusu stajalo na raspolaganju bilo je sedam hlebova i nekoliko riba. (Matej 15,29-39) Međutim, ishod nije zavisio od materijala, već od Umetnika. Nisu bili važni sastojci, već Onaj koji priprema hranu. Isus je običan ručak umnožio načinivši gozbu na kojoj je nahranjeno više od 4.000 ljudi.

Drugom prilikom, Isus je bio na venčanju. I njegova majka je bila tamo. Usred slavlja, dogodilo se nešto nezamislivo. Nestalo je vina! Marija je znala da ne moraju da brinu, jer se Umetnik preobraženja nalazio među njima! Ona je prišla Isusu i kazala Mu u čemu je problem. (Jovan 2,1-11) On nije imao ništa drugo čime bi se poslužio osim vode i šest posuda od kamena. Nije imao čak ni grožđe! Ali zalihe nisu bile važne. Važan je bio Umetnik. Služeći se samo onim što je imao, Isus je pretvorio vodu u najbolje vino koje su imali tokom celog događaja.

Ali ja nisam savršen! (Matej 16,13-17; Luka 5,1-11)

Zamislite da vas neko pozove da budete deo Kraljevskog simfonijskog orkestra, da sa njim svirate u Bečkoj državnoj operi, iako nikad u životu niste svirali ni na jednom instrumentu! Mislim da većina od nas uopšte ne bi ni pomišljala da prihvati ponudu. Međutim, šta ako bi vam rekli da ćete imati tri i po godine da se pripremite? Da ćete živeti sa jednim od najboljih violinista na svetu – Džošuom Belom, Sarom Čang, ili Icakom Perlmanom /Joshua Bell, Sarah Chang, Itzhak Perlman/ – i da će on ili ona svakog dana vežbati sa vama? Osim toga, vaša jedina publika na tom koncertu biće vaš učitelj.

Ubrzo pošto je Isus otpočeo svoju javnu službu, mnoštvo ljudi tiskalo se oko Njega. Nema sumnje da je u toj masi bilo pripadnika svih društvenih slojeva – bogatih i siromašnih, uticajnih ljudi, seljaka, starih, mladih, obrazovanih, neobrazovanih, muškaraca, žena. Zamislite te iznenađene poglede kada je On odabrao četvoricu običnih ribara. (Marko 1,16-19) Oni nisu bili savršeni. Bili su neuki, tvrdoglavi i oholi. Svađali su se među sobom. Nesposobni za ljubav i puni predrasuda, nisu imali mnogo vere u svog Učitelja i razbežali su se na prvi znak nevolje. Iako je znao kakvi su, Isus ih je sam izabrao među mnoštvom.

Sedeti jedan pored drugog (Dela apostolska 2,43-47; 4,32-37; Galatima 3,28. 29; Jakov 2,1-9; 1. Petrova 1,17; 2,9; 1. Jovanova 3,16-20)

Kroz celu Bibliju, stalno srećemo Božji ideal za Njegov narod. Oni dele ono što imaju jedni sa drugima. Niko nije diskriminisan, niti privilegovan. Uz Njegovu pomoć, stremimo tom idealu. Ako nas Bog nije diskriminisao u svom carstvu, zašto bismo se mi međusobno diskriminicali? Nismo dostojni da budemo Hristovi učenici ukoliko zasnivamo svoju vrednost na sopstvenim zaslugama. Pozvani smo da, umesto toga, postanemo Njegovi učenici na osnovu Njegovih zasluga, koje su sve nas učinile dostojnim.

ODGOVORITE

1. Šta je to što vas sprečava da postanete Isusov učenik?
2. Da li se osećate nedostojnim da postanete Njegov učenik? Zbog čega?
3. Koje korake treba da preduzmete da biste predali sebe u ruke velikog Učitelja?

Džejms Tem, Singapur

Elen Vajt je sledeće reči napisala jednom mladom čoveku. Međutim, one se isto tako dobro mogu primeniti i na mlađe i starije ljude: »Jovan kaže: 'Pisah vam, mladići, jer ste jaki, i riječ Božija u vama stoji, i nadvladaste nečastivoga. Ne ljubite svijeta ni što je na svijetu. Ako ko ljubi svijet, nema ljubavi Očine u njemu. Jer sve što je na svijetu, tjelesna želja, i želja očiju, i ponos života, nije od Oca, nego je od ovoga svijeta. I svijet prolazi i želja njegov; a koji tvori volju Božiju ostaje dovijeka.' O, kada bi mladi ljudi mogli ceniti uzvišenu dužnost na koju su pozvani! Dobro razmisli o stazi na koju stupaš. Započni svoje delo sa uzvišenim i svetim namerama, i budi odlučan da u sili blagodati Božje ne skreneš sa staze čestitosti. Ako kreneš u pogrešnom smeru, svaki korak biće ti praćen opasnošću i nesrećom i nastavićeš da se udaljavaš od

**»Božje delo
zahteva najviše
sile bića...«**

staze istine, sigurnosti i uspeha. Tvoj intelekt treba da ojača, tvoje moralne snage da ožive božanskom silom. Božje delo zahteva najviše sile bića i u mnogim poljima postoji hitna potreba za mladim obrazovanim ljudima. Postoji potreba za ljudima kojima se može poveriti delo u prostranim poljima koja su zrela za žetvu. Mladi ljudi prosečnih sposobnosti koji se u potpunosti predaju Bogu, koji nisu iskvareni porocima i nečistotom, imaće uspeha i biće osposobljeni da obave veliko delo za Boga.«¹

»Ono što je potrebno je disciplina duha, čistota srca i misli. To je mnogo vrednije od briljantnog talenta, takta i znanja. Prosečan um, uvežban da posluša 'Tako govori Gospod' bolje je osposobljen za Božje delo od onih koji imaju velike sposobnosti, ali ih ne koriste na ispravan način.«²

Kriston Ču, Singapur

1 Ellen G. White, *Review and Herald*, 1913, April 3.

2 White, *Maranatha*, p. 63.

5. februar 2014.

KAKO IZGLEDA HRIŠĆANSKO UČENIŠTVO

PRIMENA (Filipljanima 1,20)

Sr

Ako je učenik istovremeno i sledbenik i onaj koji prihvata i pomaže u širenju učenja druge osobe, onda je učenik u hrišćanstvu osoba koja prihvata i pomaže u širenju Radosne vesti o Isusu Hristu. Hrišćansko učenje je proces koji traje celog života i, prema Svetom pismu, podrazumeva lični rast koji se odlikuje sledećim vrednostima:

1. *Staviti Isusa na prvo mesto u svakom vidu života. (Marko 8,34-38; Filipljanima 1,20)* Naša je prednost da uzdizemo Hrista u svemu što radimo. Moramo se usredsrediti na to da ugodimo Njemu, a ne sebi samima, ili našim vršnjacima. Moramo se odreći sebe i prigrliti Hrista.

2. *Slediti Isusova učenja. (1. Samuilova 15,22; Jovan 8,31.32)* Bog želi da Mu bude-mo poslušni bez obzira na okolnosti ili posledice. Poslušnost je ispit vere, a Isus je savršeni Primer potpune poslušnosti Ocu, poslušnosti do same smrti. (Filipljanima 3,6-8)

3. *Biti plodonosan. (Jovan 15,5-8)* Mi treba da prebivamo u Hristu i dopustimo Svetom Duhu da utiče na naše misli, reči i dela. Prava promena od-vija se iznutra prema spolja delovanjem sile Svetog Duha.

4. *Voleti druge učenike. (Jovan 13,34.35)* Tekstovi u Prvoj Korinćanima 13,1-13 i 1. Jovanovoj 3,10. uče nas da ljubav nije samo oseća-nje. Ona je i delovanje, ponašanje. Ljubav se ne pojavljuje u našem srcu na neki ma-gičan način. Mi se moramo uključiti u taj proces. Tekst u Filipljanima 2,3.4. kaže nam da mislimo lepše o drugima nego o sebi i da brinemo o potrebama drugih ljudi.

5. *Govoriti drugima o Hristu. (Matej 28,18-20)* Mi treba da govorimo o svojoj veri i da otkrivamo životodavnu silu Isusa Hrista u svom promenjenom životu. Bez obzira na razvijenost naše hrišćanske zrelosti, uvek ćemo imati nešto da ponudimo. Često dopuštamo da nas sotonine laži zaplaše. Strahujemo da zaista ne znamo dovoljno, ili da nismo dovoljno dugo hrišćani da bismo mogli učiniti nešto značajno. Međutim, Hristova sila nije obavezno samo u onima koji znaju najviše biblijskih stihova napa-met, ili koji su najduže u crkvi. Hristova sila je i u osobi koja je doživela ljubav živog Boga i čije odluke i reči odražavaju Njegovu ljubav i blagodat, naročito onda kada niko ne gleda.

**Ljubav se ne
pojavljuje u našem
srcu na neki
magičan način.**

Džimi Kvek, Male, Singapur

Jedan moj prijatelj je napisao: »Slično upravljanju zmajem, većina događaja u životu svodi se na to da znate kada treba malo zategnuti uže, a kada popustiti. Iznenadićete se kada uvidite da je popuštanje užeta način da upravljate svojevoljnim zmajem. To je u suprotnosti sa našom sposobnošću shvatanja, ali je tako.« Isto je i sa učeništvom. Učenik stavlja Isusa na prvo mesto, pa tako i mi moramo napustiti svoje zone udobnosti i izložiti se zajedno sa Njim nečemu velikom i nepoznatom. Ralf Valdo Emerson je pisao: »Ono što vi predstavljate je toliko 'glasno' da ne mogu da čujem šta ste rekli.«¹ Mi moramo svoju egocentričnost zameniti hristocentričnošću.

Učenici drugima daju prednost u odnosu na sebe.

Učenici slede Isusova učenja, tako da i mi moramo napustiti svoj strah od nepoznatog i pouzdati se u Njega. To se naročito odnosi na prilike kada nije unosno, niti zgodno poslušati Njegovu reč.

Učenici u svojim mislima, rečima i postupcima pokazuju plod uticaja Svetog Duha. To je nezgodno jer moramo napustiti laž da se možemo provući, dok god se ubedljivo pretvaramo da smo Mu blizu. Ne zavaravajmo sebe verujući da će, ako dovoljan broj ljudi ubedimo u sliku koju prikazujemo o sebi, po nekoj izvrnutoj logici to postati stvarnost. Vi znate onu izreku: »Ponekad možete zavarati neke ljude, ponekad sve ljude, ...ali ne možete zavarati Boga.«²

Učenici drugima daju prednost u odnosu na sebe. Međutim, to se ne odnosi na prilike kada je reč o zloupotrebi i zlostavljanju. Biće trenutaka kada ćemo svi morati otvoreno da progovorimo o onome što je istinito i pravedno.

Učenici govore drugima o Hristu. Mi imamo odgovornost prema ljudima sa kojima dolazimo u dodir. Treba da im, najbolje što možemo, pokažemo Isusovu vernu sliku. Ipak, mi nismo odgovorni za to kako će oni odgovoriti. Uvek će biti nekoga ko se opire, iako ni u čemu niste pogrešili. Zato, oslobodimo se pritiska da smo odgovorni za odluke koje donose drugi.

ODGOVORITE

Šta od prethodno pomenutog se odnosi na vas? Zbog čega?

Fejt Toh, Singapur

1 Thinkexist.com, http://thinkexist.com/quotation/who_you_are_speaks_so_loudly_i_cant_hear_what/14497.html (accessed December 6, 2012).

2 goodreads, http://www.goodreads.com/quotes/171902-you-can-fool-some-of-the-people-some-of-the?auto_login_attempted=true.

ZAKLJUČAK

Isus menja ljude – ali Njemu su potrebni ljudi koji su spremni da se menjaju. Ako smo suviše usredsređeni na svoje znanje, talente, dela, ili pamet, manje je verovatno da ćemo čuti Isusov poziv da postanemo ponizni učenici. Slušati priče iz Isusovog života i službe predstavlja otrežnjujuće iskustvo, naročito zbog načina na koji je korio verske vođe i »pravednike« svog vremena. Međutim, podjednako je i ohrabrujuće to što je On toliko svog vremena i službe posvetio običnim ljudima: »Što je ludo pred svijetom ono izabra Bog da posrami premudre.« (1. Korinćanima 1,27)

RAZMOTRITE

- Počnite da radite nešto zajedno sa ljudima iz svoje sredini kojima se divite. Saznajte čime se bave. Zapazite kako oni to rade i koje stavove neguju. Zapazite i kako se odnose prema drugim ljudima.
- Intervjušite nekog starijeg vernika iz vaše crkve koji nije odrastao kao adventista. Pitajte ga kako je odlučio da sledi Hrista i pridruži se Crkvi, o tome čega se odrekao da bi Ga sledio i zašto je doneo takvu odluku. Pitajte ga i o blagoslovljima koje je doživeo u životu. Snimite taj razgovor i podelite ga sa drugima.
- Razmišljajte o nekome iz svoje crkve ili okruženja koji verno služi, ali ne dobija mnogo priznanja ni zahvalnosti. Napišite mu pismo zahvalnosti.
- Proučite život nekog vođe koji je imao skromne početke – možda Abrahama Linkolna, Nelsona Mendele, Martina Lutera Kinga, ili nekoga iz istorije vašeg naroda. U kome trenutku su se istakli? Koje odlike njihovog karaktera ili verovanja su ih pripremili da odgovore na takvu priliku ili poziv?
- Pripravite zdrav obrok koristeći pretežno pirinač, žito ili mahunarke. Istražite na koji način možete te obične sastojke pretvoriti u ukusno jelo koristeći najbolje biljke i začine koje imate.
- Posmatrajte scene pozivanja učenika u nekoj od filmskih verzija Jevanđelja, kao što je *Vizuelna Biblija: Matej*. Zamislite kako su se osećali ti ljudi kada su pozvani da slede tog »čudnog« Učitelja. Kako biste odgovorili da ste bili na njihovom mestu?

POVEŽITE

Matej 4,18-25; 1. Korinćanima 1,26-31.

Čežnja vekova, 25. poglavlje, »Poziv na obali mora«; Put Hristu, 10. poglavlje, »Poznavanje Boga«.

Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, chapter 2, »The Call to Discipleship«; Philip Yancey, *The Jesus I Never Knew*, chapter 8, »Mission: A Revolution of Grace«.

Nejtan Braun, Melburn, Australija

Pouka 7

Od 8. do 14. februara 2014.

Isus i društveno odbačeni

*»A žena ostavi sudove svoje i otide u grad i reče ljudima: Hodite da vidite Čovjeka koji mi kaza sve što sam učinila, da nije to Hristos?«
(Jovan 4,28-29)*

Rečnik definiše otpadnika kao »osobu koja nije prihvaćena ili nema mesto u društvu ili određenoj grupi«. ¹ Ljudi koji žive na ulici ne izgledaju kao da imaju mesto u društvu. U Sjedinjenim Američkim Državama ima preko 600.000 beskućnika. ² Ljudi koji su počinili zločin ne izgledaju kao da imaju mesto u društvu. U zatvorima u Sjedinjenim Američkim Državama nalazi se 2,2 miliona ljudi. ³

U nekim društvima, određeno zanimanje vodi u isključivanje. U Japanu, »burakumin«, ili ljudi sa sela, smatraju se izopštenima zbog toga što se po tradiciji bave klanjem životinja, štavljanjem kože ili sakupljanjem otpada. Neka deca su izložena nasilju svojih vršnjaka zbog boje kože, kose, ili zato što su dobri đaci.

Kako izgleda biti otpadnik? Jedan mladi pesnik to ovako opisuje: »Ne, vi ne znate kako je to biti kao ja, biti povređen, osećati se izglubljenim... Biti na ivici da se slomiš, a nemati nikoga da te spase. Ne, vi ne znate kako je to. Dobrodošli u moj život.« ⁴

Kako izgleda biti otpadnik?

Naravno, Isus *zna* šta znači biti društveno odbačen. On je bio usamljen, gladan, izdali su Ga Njegovi učenici, raspet je na krst zbog svoje službe. Zato ne iznenađuje što je nudio pomoć i utehu odbačenima koje je sretao dok je živeo na Zemlji. Za Isusa, biti izopšten ne znači biti bezvredan. Zapravo, On je svoje najoštrije kritike uputio ljudima koji su sebe smatrali stubovima religioznog društva. (Matej 3,7; 23,13) zgeda da su ljudi koji ne poseduju bogatstvo ni društveni status sposobniji da razumeju Njegovu poruku i odgovore na Njegovu ljubav. Da bismo bili Isusovi učenici, moramo gledati dalje od površine i sagledati ljude koji su odbačeni iz bilo koga razloga da su onakvi kao što zaista jesu – Božja deca.

ODGOVORITE

1. Razgovarajte o tome zbog čega ljudi dođu u situaciju da budu društveno odbačeni.
2. Ko su izopštenici u vašoj društvenoj ili crkvenoj grupi?

Dženi Voler, Reding, Engleska

Istaknuta misao:

- 1 Cambridge Dictionaries On-line. <http://dictionary.cambridge.org/>.
- 2 Richard Florida, »America's Real Homeless Hotspots,« <http://www.theatlanticcities.com/housing/2012/03/homelessness-us-cities/1352/>.
- 3 »Incarceration,« <http://www.sentencingproject.org/template/page.cfm?id=107>.
- 4 Tim Larimer and Toko Sekiguchi, »Social Outcasts,« <http://www.time.com/time/world/article/0,8599,104138,00.html>.
»Simple Plan,« <http://www.alivelyrics.com/s/simpleplan/welcometomylife.html>.

Kao što su objavili proroci: Radosna vest za siromašne (Isaija 61,1.2; Luka 4,17-21; 7,18-27)

Mi pratimo događaje u svetu da bismo pronašli znake da se ispunjava proročanstvo o kraju vremena. I u prošlosti ljudi su tražili takve znake. Međutim, proročanstvo iz knjige proroka Isaije koje je Isus izabrao da spomene na početku svoje službe obećavalo je Radosnu vest siromašnima i slobodu ugnjetenima. Kada su Ga učenici Jovana Krstitelja pitali da li je On zaista Mesija, Isus im je odgovorio: »Idite i kažite Jovanu šta vidjeste i čujete: Slijepi progledaju, hromi hode... siromašnima propovijeda se Je vanđelje.« (Luka 7,22)

Isusova misija za odbačene, obespravljene i siromašne najbolji je dokaz o milostivom Bogu punom ljubavi. To je otkrivanje Njegovog karaktera i znak da se proročanstvo ispunilo.

Blago siromašnima (Matej 5,1-12; Luka 6,20-26)

Dvojica jevanđelista daju nam dve alternativne verzije Blaženstava. Matejeva verzija je ona koja se najčešće navodi, verovatno zbog obećanih blagoslova koji su tu spomenuti. Međutim, Lukina verzija doprinosi se da osećaju neprijatno oni među nama koji provode svoj život u težnji za materijalnom sigurnošću i udobnošću. On se jasno usredsređuje na osoben blagoslov siromaštva i odgovarajući teret bogatstva. Isus obećava blagoslove onima koji su siromašni, gladni, koji plaču i koje svi mrze. Ti blagoslovi stoje naporedo sa podjednako snažnom osudom bogatih, dobro uhrađenih, onih »koji se smeju sad«, i onih o kojima svi dobro govore.

»Ja nijesam došao da dozovem pravednike no grješnike« (Marko 2,17)

Ko su ti grešnici koje Isus poziva? U Njegovo vreme izraz »grešnik« imao je široko značenje i odnosio se ne samo na one koji su prekršili građanske, već i religiozne zakone. Fariseji su zakonske propise tumačili tako strogo da su, u njihovim očima, mnogi ljudi pripali u kategoriji grešnika. Osim toga, neznabošci, koji nisu bili obuhvaćeni zavetom, takođe su smatrani grešnicima. Apostate (ljudi koji su napustili određene propise religioznih zakona) smatrani su grešnicima. To takođe objašnjava, osim njihovih iskvarjenih postupaka, zašto su i sakupljači poreza smatrani grešnicima. Oni su sarađivali sa rimskim okupatorima.

Isus je govorio o »učeništvu koje se ogleda u ispoljavanju duha zahvalnosti, spremnog da prihvati one koji se prema opštim shvatanjima smatraju neprihvatljivima, spremnog da služi radije nego da traži usluge za sebe.«¹

1 James D. G. Dunn, *Jesus' Call to Discipleship* (United Kingdom: Cambridge University Press, 1992), p. 91

Prirodno je živeti u ljubavi (Marko 10,17-22; Luka 6,1-11)

Bogati mladić držao je zapovesti celog svog života. Međutim, Isus ga savetuje da ide još dalje, da se odrekne svega što poseduje. Setite se Isusa koji kida klasje u Subotu, uprkos farisejima, ili isceljuje čoveka sa osušenom rukom u Subotu. Setite Ga se kako kod bunara stupa u razgovor sa ženom Samarjankom. U svim tim primerima, On pokazuje da, kojih god pravila da se držimo, svi naši postupci moraju biti utemeljeni na prvom načelu na kome se zasniva čitav zakon. Taj princip je ljubav. »[Isus] zaobilazi komplikovane zakone i presedane, usvojene po običaju i konvenciji, i ilustruje šta praktično znači voleti svog bližnjeg kao samog sebe.«²

Učiti od nepopularnih učitelja (Matej 25,31-46; Luka 10,25-37; Dela apostolska 10)

Uporedite Isusove susrete sa onima koji su smatrani uobičajeno pravednima i onima koji su smatrani grešnicima. Ispostavilo se da su »grešnici« bili najvelikodušniji i najprijemčiviji za Boga, dok su »pravednici« samozadovoljni i skloni osuđivanju drugih.

Ko su ti grešnici koje Isus poziva?

Onako kao što vidimo Božju ruku u lepotama prirode, očekujemo da vidimo i odraz Njegovog karaktera u ljudima koje je On stvorio. U Delima apostolskim u 10. poglavlju, neznačajac Kornilije uči Petra da novi zavet obuhvata sve ljude. U Jevanđelju po Luki u 10. poglavlju, sveštenik nije onaj koji se sažalio nad ranjenim čovekom, već Samarjanin.

I mi sami možemo dosta naučiti od onih koje pokušavamo da poučimo – naročito od onih koji trenutno žive na marginama društva. Svakako smo pozvani da budemo učenici koji će »biti poslati u svet da se sretnu sa Bogom, da menjaju svet i da se [i sami] menjaju celog života...«³

ODGOVORITE

1. Zbog čega možemo biti u opasnosti da se, nastojeći da držimo zapovesti, usredsredimo na slovo zakona, a zanemarimo njegovo prvo načelo – ljubav?
2. Da li ste usredsređeni samo na obećanje o Drugom dolasku i večnom životu, ili vam je stalo do ljudi koji žive oko vas?
3. Da li ljudima samo govorite o Hristu, ili im, načinom na koji se odnosite prema drugima, i pokazujete ko je On?

Rob Voler, Reding, Engleska

2. Isto.

3. Roger Walton, *The Reflective Disciple* (London: Epworth Press, 2009), Kindle edition, location 3461.

»Hristos je zvao odbačenog carinika i grešnika prezrenog od naroda i on je bio taj koga je Hristos zvao i koji je Njegovom ljubaznošću bio privučen da dođe k Njemu. Jedina grupa koju On nikada nije štitorio bili su oni koji su u svom samopoštovanju stajali po strani i prezrivo gledali druge.«¹

Dok je Hristos obedovao sa carinicima i grešnicima, »rabini su glasno izražavali svoje nezadovoljstvo. Govorili su: 'Ovaj prima grješnike i jede s njima' (Luka 15,2) Ovom optužbom želeli su da nagoveste da Hristos uživa u druženju sa grešnicima i posrnulima; da Mu ne smeta njihova zla priroda. Isus je zaista duboko razočarao rabine. Zašto bi čovek tako uzvišenog karaktera izbegavao da se druži sa njima i da se služi njihovim metodama u poučavanju? Zašto se ponaša tako jednostavno, zašto se

»Nisu se slagali sa Njegovim metodama.«

kreće među pripadnicima svih društvenih slojeva? Kada bi On bio pravi prorok, govorili su, složio bi se s njima, a prema carinicima i grešnicima ponašao bi se ravnodušno kao što i zaslužuju. Ti čuvari društvenog morala gnevilisu se zato što se Onaj, sa kojim su se stalno sukobljavali, čiji je neporočni život izazivao u njima strahopoštovanje, iako ih je osuđivao, s toliko izrazite naklonosti druži s izgnanicima iz društva. Nisu se slagali sa Njegovim metodama. Smatrali su sebe obrazovanim, oplemenjenim i, pre svega, pobožnim; ali je ova Hristova priča iz života razotkrila njihovu sebičnost.«²

»Jevreji su govorili da se grešnik mora pokajati pre nego što može da dobije Božju ljubav. Prema njihovom shvatanju, pokajanje je delo kojim čovek zaslužuje naklonost Neba. Upravo ta misao navela je fariseje da, puni zaprepaščenja i gneva, uzviknu: 'Ovaj prima grješnike.' U skladu sa njihovom zamisli, On nije smeo nikome da dozvoli da mu se približi, osim onima koji su se pokajali. Međutim, u pouci o izgubljenom ovci, Hristos govori da se spasenje ne stiče zato što mi tražimo Boga, već zato što Bog traži nas... Mi se ne kajemo da bi nas Bog mogao zavoleti, već nam On otkriva svoju ljubav da bi nas poveo na pokajanje.«³

ODGOVORITE

1. Na koji način neko ko se smatra »obrazovanim, oplemenjenim i, pre svega, pobožnim« može predstavljati prepreku za objavljivanje Radosne vesti onima koje označavamo kao društveno odbačene?
2. Da li bi trebalo da prihvatamo odbačene jedino ako se odreknu svakog oblika neprihvatljivog ponašanja? Kako je Isus postupao?

Erika Hol, Binfield, Engleska

1 Elen G. Vajt, *U potrazi za boljim životom*, str. 164 original

2 Vajt, *Pouke velikog Učitelja*, str. 184 original

3 Isto, str. 188 original

11. februar 2014.

PRIMER KOJI JE TEŠKO SLEDITI

DOKAZ (Matej 8,28-34; Marko 5,1-20; Luka 8,26-39)

Ut

Jevanđelja predstavljaju četiri različita izvještaja o Isusovoj službi na Zemlji. Marko prikazuje Isusa kao aktivnog čoveka i revolucionara. Jedna od priča koje iznosi govori o čoveku koji je bio toliko bolestan da je postao nasilan i prisiljen da živi na groblju. Taj izvještaj o čoveku mučenom demonima više podseća na izvještaj o vojnom angažmanu nego na priču o saosećajnom isceljenju.¹ Isus zapoveda »nečistom duhu« da izađe iz čoveka. Prelazak duhova u krdo svinja koje je paslo u blizini nije predstavljalo dobro rešenje ni za svinje ni za duhove. Svinje su se sjurile u more i podavile se. To pomalo podseća na faraonovu vojsku u Crvenom moru. Oba izvještaja odnose se na utapanje snaga zla i oslobađanje Božjeg naroda koji je bio žrtva svojih neprijatelja.

Većina hrišćana jednostavno tako kako je napisan, prihvata Markov izvještaj, iako savremenom čitaocu može zvučati prilično odbojno. Međutim, »ako se pri čitanju zadržimo samo na golim činjenicama koje priča iznosi, bez prepoznavanja dubljeg značenja koje prevazilazi same činjenice, propustićemo ono najvažnije o čemu Marko govori.«² Moramo pretpostaviti da je Isus u potpunosti svestan onoga što radi i da šire gledano svinje i njihovi neznabožački vlasnici nisu toliko bitni u poređenju sa porukom da Isus ima silu da u potpunosti promeni život svakoga ko je spreman da dođe Njemu ili Mu dozvoli da ga On nađe. Ova priča predstavlja i kratko poređenje o tome kako hrišćani mogu dopreti do najugroženijih i najmanje privlačnih ljudskih bića. »Uvodeći Božju carsku vlast, Isus slama sotoninu silu, ukida njegovu nadmoćnost i donosi slobodu onima koje je zlo ugnjetavalo. To je sila Njegovog jevanđelja.«³

»Uvodeći Božju carsku vlast, Isus slama sotoninu silu...«

ODGOVORITE

Postoje dobro dokumentovani slučajevi ranjivih ljudi koje su eksploatisali harizmatični propovednici. Kako da izbegnemo takve situacije kada dovodimo nove vernike u crkvu?

Margaret Arbukl Paterson, Braknel, Ujedinjeno Kraljevstvo

- 1 Kris D'Atri, »Health and Healing in the New Testament,« Spiritual Diversity and Social Work Resource Center <http://www.socwel.ku.edu/candagrants/Papers/NewT.htm>.
- 2 Marcus J. Borg, Jesus: Uncovering the Life, Teachings, and Relevance of a Religious Revolutionary (New York: HarperCollins, 2006), n. p.
- 3 Larry Perkins, »Internet Moments with God's Word,« <http://moments.nbseminary.com/?s=destroys+his+hegemony#search=destroys+his+hegemony>.

U kratkoj priči o izgubljenoj ovci vidimo Isusa kao Pastira koji traga za onima koji su se izgubili na svom putu. U priči o izgubljenom novčiću, žena predstavlja Crkvu preko koje se nastavlja potraga za izgubljenim dušama.¹ Mnogi od nas želeli bi da u sklopu svog učenja dopru do što većeg broja ljudi, kojima je potrebna naša pomoć, ali možda nismo sigurni kako to da učinimo. Stoga, pogledajmo kako je to Isus činio.

Kako da pronađem ljude kojima je potrebna pomoć? Neki ljudi izlazili su pravo pred Isusa sa svojim problemima, kao čovek opsednut demonima (Marko 5,1–18). Drugi susreti sa Isusom izgledaju više slučajni, kao kada se sreo sa ženom kod bunara (Jovan 4,5–42). Ako smo otvoreni za sve susrete, brzo ćemo pronaći prilike da se povežemo sa ljudima koje možda ranije nismo primećivali.

**Isus svakoj osobi
nudi onu vrstu
pomoći koja joj je
u datom trenutku
najpotrebnija.**

Koju vrstu pomoći treba da ponudim? Isus je ponekad nudio praktičnu pomoć (isterivanje demona – Marko 5,1-18, lečenje ljudi – Jovan 5,1-9, ili deljenje hrane – Matej 15,29-38). Ponekad je On zahtevao pravdu u nečiju korist (Jovan 8,1-11). U drugim prilikama, nudio je duhovno vođstvo (Jovan 4,14). Isus svakoj osobi nudi onu vrstu pomoći koja joj je u datom trenutku najpotrebnija.

Kako da ponudim pomoć, a da ne izgledam snishodljivo? Iako je Božji Sin, Isus se nikad nije ponašao nadmoćno prema onima koji su Ga okružavali. Kao Car Sluga, On je bio, i još uvek je spreman da sasluša i pomogne. Ako smo iskreni u svojoj želji da služimo drugima, ni mi se nećemo ponašati snishodljivo.

Šta da odgovorim ako me kritikuju što se družim sa »pogrešnom« vrstom ljudi? Fariseji su često kritikovali Isusa zbog toga. Pitali su učenike: »Zašto s carinicima i grješnicima Učitelj vaš jede i pije?« (Matej 9,11). Međutim, Isusa nikada nisu zabrinjavale takve kritike. Njemu je svako važan, kakvo god mesto zauzimao u društvu. A ako želimo da budemo so svetu (Matej 5,13), i nama svako treba da bude važan.

ODGOVORITE

1. Sa kojim problemima se možete susresti, dok pokušavate da pomognete ljudima?
2. Zašto neki ljudi otežavaju drugima da im pomognu?

Elizabet Rodes, Reding, Engleska

¹ Yves I-Bing Cheng, »The Parable of the Lost Coin,« [http://www.meetingwithchrist.com/E027%20The%20parable%20of%20the%20lost%20coin%20-%20Lk%2015\(8-10\).htm](http://www.meetingwithchrist.com/E027%20The%20parable%20of%20the%20lost%20coin%20-%20Lk%2015(8-10).htm).

13. februar 2014.

EVANGELIZAM U ISUSOVOM STILU

MIŠLJENJE (Jovan 4,5-38.)

Če

Isusove poslednje zabeležene reči koje je uputio svojim učenicima odnosile su se na »veliki nalog«: »Idite, dakle, i naučite sve narode krsteći ih va ime Oca i Sina i Svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovijedao.« (Matej 28,19. 20) Hrišćanska adventistička crkva ozbiljno shvata taj nalog kao što se može videti iz njene istorije tokom koje je slala misionare po celom svetu i organizovala intenzivne evanđeoske aktivnosti. Međutim, takav oblik evangelizacije teško može da dopre do ljudi na marginama društva, koji mogu misliti da je crkva svemoćna i da joj nije potreban njihov mali doprinos. Kada neko »potvrđuje snagu davaoca i slabost primaoca«, tradicionalan evanđeoski pristup može se suočiti sa problemom na obe strane: »ponos kod davaoca i poniženje kod primaoca«. ¹

Opis događaja u kome učestvuju Isus i žena kod bunara otkriva drugačiji pristup. Kao muškarac, Jevrejim i Božji Sin, Isus je imao razloga da se autoritativno postavi prema ovoj ženi, koja je osim toga bila i Samarjanka, a nije imala ni pravog muža. Međutim, On čini upravo suprotno. U susretu sa ovom ženom Isus pokazuje svoju ranjivost - On je umoran, žedan, sam. Umesto da joj naredi da Mu donese vode, Isus od nje traži pomoć poštujući njeno dostojanstvo i tako i zadobija njenu pažnju.² Pokazujući poštovanje, On uspostavlja lični kontakt sa njom, što Mu je omogućilo da na prirodan način skrene razgovor sa prave vode na vodu života i silu Jevanđelja.

Evangelizam... To je dvosmerna ulica.

Posle susreta sa Isusom, žena postaje jevanđelista, nagovarajući svakoga iz svog grada da dođe i čuje šta On ima da kaže. Evo razloga koji ona navodi: »Hodite da vidite Čovjeka koji mi kaza sve što sam učinila, da nije to Hristos?« (Jovan 4,29) Evangelizam u Isusovom stilu sastoji se od ličnih razgovora sa ljudima o životnim činjenicama koje su njima važne. To je dvosmerna ulica. Kada su se učenici vratili i ponudili Isusu hranu, On im je odgovorio da je već nahranjen. Taj susret kod bunara, zadovoljio je na neki način i Njega.

ODGOVORITE

Neki komentatori smatraju ovu ženu kod bunara za prvog ženskog evanđelistu. Šta ova priča govori o ulozi žena u crkvi?

Robert Voren, Reding, Engleska

1 Kenneth E. Bailey, *Jesus through Middle Eastern Eyes* (Downers Grove, Ill.: InterVarsity Press, 2008), p. 204.

2 Isto, str. 205.

ZAKLJUČAK

Isus je znao da »klasni« sistem, koji stvara podelu među ljudima u svim kulturama, neće nestati sve dok greh ne bude uništen. Ipak, On nas ohrabruje da dopremo do onih koje je društvo odbacilo. Kada se zaustavite da biste razmislili o svim ljudima koji mogu da se svrstaju u neku od kategorija »odbačenih«, lako možete osetiti da i pored svih vaših napora, to neće biti ni početak stvarnog rešenja tog problema. Međutim, Isus ne traži od nas da promenimo svet, već da učinimo nešto značajno za pojedinca – jednog po jednog.

»Ja sam samo jedan, ali, ipak, sam tu. Ne mogu učiniti sve, ali mogu da učinim nešto; i zato što ne mogu da učinim sve, neću odbiti da učinim to nešto što mogu da učinim.«¹

RAZMOTRITE

- Skicirajte neki znak koji bi simbolizovao nevolje savremenih otpadnika.
- Napravite listu ljudi koji bi se u današnje vreme mogli smatrati otpadnicima. Poređajte ih na osnovu toga ko doživljava najmanje, a ko najveće odbacivanje.
- Proučite jednu od kategorija otpadnika (kao što su beskućnici, bivši robijaši, ili ljudi sa mentalnim problemima) i razmislite o načinu na koji bi vaša crkva mogla da im posluži.
- Posetite neki dom za stare ili prihvatilište i podelite svoje muzičke talente sa njegovim stanovnicima.
- Volontirajte da biste pomogli u crkvenim i društveno korisnim programima, radeći u skloništu za beskućnike ili prikupljajući zalihe hrane za lokalnu javnu kuhinju.
- Intervjušite vođu crkvenog i društveno korisnog programa da biste saznali na koji način ta organizacija izlazi u susret potrebama siromašnih.
- Zapisujte svoje ideje o tome kako biste mogli da ohrabrite ljude u svojoj crkvenoj porodici koji bi se mogli osećati odbačenim. Na primer: gluvonemi, samci, udovci i udovice, razvedeni, nezaposleni, stari, oni koji se bore sa nekom zavisnošću ili sa teškoćama u učenju.

POVEŽITE

Pouke velikog Učitelja, str. 232–237 original

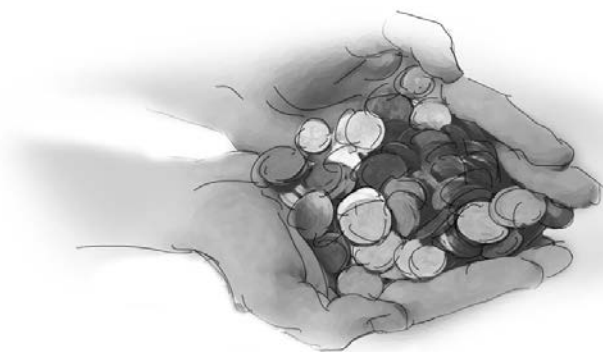
Ron Hutchcraft, *Called to Greatness*; Joseph M. Stowell, *Loving Christ*, chapters 8 and 10.

Rene Kofi, Gobl, Mičigen, SAD

1 »Lend a Hand«/«Pruži pomoć»/ od Edvarda Evereta Hejla /Edward Everett Hale/.

Pouka 8

Od 15. do 21. februara 2014.

Sa bogatima i poznatima

*»Jer je korijen sviju zala srebrojubilje kojemu neki predavši se
zađoše od vjere i na sebe navukoše muke velike.«*

(1. Timotiju 6,10)

Mrak je. Izašavši napolje, privijam čvršće svoj plašt, dok koračam duž mračnih prolaza i tihih ulica. Nadam se da me niko neće prepoznati i sklanjam se u senku čim vidim da neko nailazi.

Tako stižem pred vrata male kuće. Kucam i vrata se otvaraju. Ulazim u osvetljenu prostoriju. Stojim u Njegovom prisustvu. Isus. Tačno je Onakav kako su mi Ga opisali. Njegov pogled prolazi kroz moju dušu. Nekako je u stanju da prozre moje misli, moje namere. Razvijamo dubok razgovor o novorođenju. Moj um je zapanjen, dok On objašnjava da čovek mora ponovo da se rodi da bi mogao da uđe u Božje carstvo.

»Ponovo da se rodim«, pitam. »Kako je to moguće?«

**Zanemio sam,
zaprepašćen. Moja
vera je uzdrmana.**

Isus strpljivo objašnjava: »Ukoliko se ne rodiš vodom i duhom, ne možeš ući u Carstvo.«

Zbunjenost se ogleda na mom licu. »Ali kako«, mucam. »Učitelju, ne razumem!« Njegov pogled je pun ljubavi i saosećanja. Kaže: »Ako Mi ne veruješ kad ti govorim o onome što je zemaljsko, kako ćeš Mi verovati ako ti budem govorio o onome što je nebesko?«

Zanemio sam, zaprepašćen. Moja vera je uzdrmana. Toliko sam se čvrsto držao onoga što je na zemlji da nisam razumeo ni reč od onoga što mi je govorio. Ali, onda se se moj pogled izoštrio. Pažnju mi je privuklo ono što je nebesko i uvideo sam koliko je moj život mali i beznačajan. Bio sam potpuno zaokupljen onim što je zemaljsko i nisam previše razmišljao o onome što je od večne važnosti.

Te noći ležao sam u krevetu zureći u plafon. U glavi sam stalno ponavljao svoj razgovor sa Isusom, pažljivo odmeravajući svaku reč. Tu, u mraku, doneo sam odluku da nešto promenim. Stvari ovoga sveta će proći, ali ono što je Božje traje zauvek. Dok sam, ipak, polako tonuo u san, osmehnuo sam se. Prvi put posle mnogo vremena, osetio sam mir.

Isusa ne zadržuje ničija moć, niti položaj. On je došao na Zemlju da dosegne svaku osobu sa kojom se sretne. Njegov cilj je bio, i još uvek jeste, da konačno dovede svakog čoveka u svoje Carstvo. On želi da nam da blago koje prevazilazi sve što ovaj svet može da nam ponudi. On želi da i mi imamo nebesko blago - jedino bogatstvo koje traje.

Nejtan Zolman, Koledždej, Tenesi, SAD

16. februar 2014.

IZMEĐU KORICA

DOKAZ (Danilo 4,28-33)

Ne

Svaki put kada se zaustavim pored nekog kioska zapanji me ogroman izbor časopisa koji se tu prodaju. Tračevi o poznatima, saveti o tome kako brzo izgubiti kilograme, poslednji modni trendovi i najbolje ideje za uređenje doma su neke od najpopularnijih tema. U našoj kulturi opsednuti smo time da izgledamo najbolje, da imamo najbolje, da budemo najbolji. Naša pažnja usmerena je ljudima koji su u stanju da sve to ostvare. Međutim, ako uzmete jedan od tih časopisa i prelistate ga, naići ćete na drugačije priče nego što bi se moglo očekivati sa naslovne strane. Poznate ličnosti koje imaju sve... ali su umešane u neki skandal, ili pate slomljenog srca. Ljudi koji su izgubili mnogo kilograma... ali sada se bore za zdravstvenim poremećajem. Žene koje nose najmoderniju odeću... ali su do guše u dugovima zbog svojih navika da troše. Ljudi koji imaju prelepe kuće... ali mogu da ih izgube zbog ekonomske krize. Ono što se može videti na koricama razlikuje se od onoga što je unutra.

Ono što se može videti na koricama razlikuje se od onoga što je unutra.

To me podseća na Navuhodonosora, cara koji je imao sve. Njegove »korice« izgledale su savršeno, ali duboko u njemu, njegovo srce bilo je iskvareno. Na samom vrhuncu svoje slave, izjavio je: »Nije li to Vavilon veliki što ga ja sazidah jakom silom svojom da je stolica carska i slava veličanstvu *mojemu*? « (Danilo 4,30) Bog je pogledao »između korica«, u Navuhodonosorovo srce koje se oslanjalo samo na sebe. Zbog njegove oholosti, izgnan je iz svog carstva i nastavio da živi kao divalj čovek. Kakva suprotnost u odnosu na slavjenog cara kakav je nekada bio!

Kada se previše uzdamo u sebe ili nam je previše stalo do naših ovozemaljskih dobara, gubimo iz vida Boga i nebesko blago. Kada smo potpuno zaokupljeni ovozemaljskim bogatstvom, zaboravljamo da nam je sve to Bog dao i da može u trenutku nestati.

Šta je bilo sa Navuhodonosorom/Šta se dogodilo Navuhodonosoru? Posle razdoblja ludila, vratio se na presto. Priznao je Gospoda kao Onoga od koga sve potiče i koji sve održava. Radosno je zaključio: »Sada ja Navuhodonosor hvalim, uzvišujem i slavim Cara nebeskoga, čija su sva djela istina i čiji su putovi pravedni i koji može oboriti one koji hode ponosito.« (Danilo 4,37)

Kakva se priča nalazi unutar *vaših* korica?

Alison Sosedo, Sentervil, Ohajo, SAD

Da li je rđavo biti bogat i slavan (5. Mojsijeva 8,17,18; Danilo 4,28-31; Matej 6,24)

Pavle upozorava da »je korijen sviju zala srebro ljublje kojemu neki predavši se zađoše od vjere i na sebe navukoše muke velike«. (1. Timotiju 6,10) Zapazite da Pavle ne govori protiv samog bogatstva, već stava prema novcu. Taj pogrešan stav mogu imati ne samo oni koji su zaista bogati i slavni, već i oni koji to žele da budu. Pravo pitanje je zapravo: Koga ili čega se držimo u životu. Ne možemo se držati i Isusa i bogatstva. Jedno od to dvoje na kraju će otrgnuti ono drugo iz našeg stiska.

Žalostan primer bogatog mladog poglavara (Matej 19,16-26; 1. Korinćanima 10,11.12)

Primer kako bogatstvo pobeđuje u toj igri prevlačenja konopca nalazi se u priči o bogatom mladom poglavaru. On je prišao Isusu sa željom da pronađe ključ za večni život. Iako je precizno držao Zapovesti, ipak osećao je da mu nešto nedostaje. Isus mu je otkrio šta predstavlja sledeći korak: »Idi prodaj sve što imaš i podaj siromasima; i imaćeš blago na Nebu; pa hajde za Mnom.« (Matej 19,21) Da bi stekao pravo na istinsko bogatstvo kao Isusov sledbenik, morao je da se odrekne ovozemaljskog blaga. Priča se završava tako što ovaj mladić odlazi žalostan »jer bijaše vrlo bogat«. (22. stih)

Lepa priča o skupljaču poreza (Luka 19,1-10)

Zakhej je primer čoveka koji je Isusu dao prednost nad bogatstvom i položajem. Ceo Zakhejev život bio je usredsređen na bogatstvo. Najveći deo tog blaga stekao je iznuđivanjem i potkradanjem. Kada je Isus došao u Jerihon, zaustavio se ispred drveta i pozvao ga po imenu, Zakhej je morao da odluči. Da li će dopustiti Isusu da uđe u njegov život i srce ili će bogatstvo odneti pobeđu? Luka opisuje šta se dogodilo: »I siđe brzo; i primi Ga radujući se.« (Luka 19,6) Značenje ličnih zamenica je malo teže protumačiti u ovom tekstu, tako da nije baš najjasnije ko je koga primio »radujući se.« Ja mislim da su Isus i Zakhej radosno primili jedan drugog.

Na putu prema Zakhejevoj kući, gomila je gundala zato što će Isus biti gost jednom grešniku. Ono što oni nisu razumeli, to je da Zakhej više nije bio običan grešnik. On je bio *spaseni* grešnik. Pokajao se, priznao svoje grehe vrativši ono što je ukrao, i odlučio da se drži Isusa.

Negodovanje zbog Isusovog druženja sa bogatima i omraženima (Matej 9,10-13; Luka 5,27-32; 19,7)

Isusa su često kritikovali zbog toga što se družio sa bogatim i omraženim ljudima. Smatrali su da to što toliko vremena provodi sa tom grupom ljudi ne može da ne ukalja Njegov karakter. Ali, Njegova misija bila je da dopre do njih, da im otkrije

njihove stvarne potrebe i pozove ih da izaberu Njega. Njegova prava namera pokazala se jednom prilikom kada je jeo u Matejevoj kući sa carinicima i grešnicima: »A Isus čuvši to reče im: Ne trebaju zdravi ljekara nego bolesni... Jer Ja nijesam došao da zovem pravednike no grješnike na pokajanje.« (Matej 9,12.13) Danas, Isus nastavlja da traga za onima koji su spremni da slušaju. On nas poziva da se držimo Njega, a ne slave i bogatstva. Jedino ako sledimo Njega možemo naći blago koje će trajati tokom sve večnosti.

Pesnikinja i muzičarka Rea Miler /Rhea Miller/ imala je oca koji je pio i nije ga zanimala religija. Ipak, u jednom trenutku obratio se i postao propovednik. Godine 1922, razmišljala je o njegovom svedočenju da bi radije izabrao Isusa nego svo zlato i srebro na svetu, i svu zemlju i kuće koje se novcem mogu kupiti. Tako su joj došle na um sledeće reči: »Radije bih imala Isusa nego srebro i zlato, radije bih pripadala Njemu nego imala neizmerno bogatstvo. Radije bih imala Isusa nego aplaudiranje ljudi; radije bih imala Isusa nego slavu ovog sveta.«¹

On (Isus) nas poziva da se držimo Njega, a ne slave i bogatstva.

Dok je, prema jednoj verziji priče, Milerova napisala i muziku za tu pesmu, postoji i druga verzija koja tvrdi da je njene reči odabrala žena po imenu Bev Šea /Bev Shea/ koja je bila zabrinuta za svog sina Džordža. Ostavila je reči te pesme na klaviru, nadajući se da će ih on pronaći. Kada ih je pročitao, bio je tako dirnut da je seo za klavir i sastavio melodiju motivisan ovim rečima. Ta pesma promenila je njegov život. Pošto je imao snažan melodičan glas, Džordžu Beverli Šea /George Beverly Shea/ ponuđen je ugovor da peva za Nacionalnu produkcijsku kuću u Americi. Međutim, umesto toga, on je odlučio da bude muzički pratilac na evangelizacijama Bilija Grejema i tako dobio priliku da ovu himnu izvodi širom sveta.²

ODGOVORITE

1. Šta odluke koje donosite otkrivaju: ko ili šta je za vas najvažnije?
2. Ako biste iznenada došli do velike svote novca, na koji način bi vas to promenilo?
3. Čega se najčvršće držite u životu?

Frenki Dž. Zolman, Smitsburg, Merilend, SAD

1 Rhea F. Miller, »I'd rather have Jesus, than silver or gold; I'd rather be His than have riches untold. I'd rather have Jesus than men's applause; I'd rather have Jesus than worldwide fame«. http://www.hymnary.org/person/Miller_RF

2 TanBible.com. I'd Rather Have Jesus (1), http://www.tanbible.com/tol_sng/sng_idratherhavejesus.htm.

»Poglavar je postao žalostan, jer je brzo razabrao sve što su Hristove reči obuhvatile. Da je shvatio vrednost ponuđenog dara, brzo bi se kao sledbenik priključio Hristu. Bio je jedan od članova uvaženog jevrejskog saveta i sotona ga je kušao laskavim izgledima za budućnost. Želeo je nebesko blago, ali je želeo i prolazne prednosti koje će mu doneti njegovo bogatstvo. Žao mu je bilo što su postojali takvi uslovi; želeo je večni život, ali nije bio voljan da podnese žrtvu. Cena večnog života činila mu se suviše visokom, pa je otišao žalostan, 'jer bijaše vrlo bogat.'

Njegova tvrdnja da je držao Božji zakon bila je obmana. Pokazao je da mu je bogatstvo bilo idol. Nije mogao da drži Božje zapovesti, dok je svet zauzimaio prvo mesto u njegovim osećanjima. Više je voleo Božje darove, nego što je voleo Darodavca.

**»Razmislite o
tome šta znači
reći Hristu:**

'Ne'...«

Hristos je ponudio mladiću svoje prijateljstvo. 'Hajde za mnom', rekao je On. Međutim, Spasitelj za njega nije značio tako mnogo kao njegovo ime među ljudima ili njegov imetak. Da se odrekne svoga zemaljskog blaga koje je vidljivo, radi nebeskog blaga koje je nevidljivo, bilo je isuviše veliko izlaganje opasnosti. Odbio je ponudu večnog života i otišao u stalnu službu svetu. Hiljade prolaze kroz ovo kušanje birajući između Hrista i sveta; i mnogi biraju svet...

Hristovo postupanje sa mladićem prikazano nam je kao očigledna pouka. Bog nam je dao pravila ponašanja, koja svaki od Njegovih slugu mora da sledi. To je poslušnost Njegovom zakonu, ne samo formalna poslušnost, već poslušnost koja prodiere u život i otkriva se u karakteru. Bog je uspostavio svoje merilo karaktera za sve koji žele da postanu podanici Njegovog carstva. Samo oni koji žele da postanu saradnici sa Hristom, samo oni koji će reći – Gospode, sve što imam i što jesam pripada Tebi – biće priznati za Božje sinove i kćeri... Razmislite o tome šta znači reći Hristu: »Ne«... Spasitelj nam nudi da sa nama deli posao koji nam je Bog dao, da izvršimo.«¹

Andres Sosedo, Sentervil, Ohajo, SAD

1 Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 520. 523. original

19. februar 2014.

GDE JE VAŠE BLAGO?

PRIMENA (Matej 6,21; 19,16-26)

Sr

Postoji izreka koja kaže: »Način na koji trošite novac otkriva vaše prioritete«. Biblija nam govori isto: »Jer gdje je vaše blago, ondje će biti i srce vaše.« (Matej 6,21) Ako trošimo svoj novac samo na sebe i stvari ovoga sveta, mi se usredsređujemo samo na sadašnjost. Način na koji trošimo svoje vreme i sredstva pokazuje koliko smo usredsređeni na Boga. Važno je da povremeno preispitamo svoj život i odredimo gde leži naše blago. Dok posmatrate svoj život, odvojite malo vremena da uz molitvu razmislite o sledećim pojedinostima:

Razmislite šta je to u šta najviše vrednujete. Da li svoj dom, automobil ili druga materijalna dobra vrednujete više nego ljude? Da li svoje vreme trošite na to da pribavite više »stvari«, ili se posvećujete drugima i trudite se da ih približite Isusu? Bogatom mladiću o kome govori tekst u Jevanđelju po Mateju 19. poglavlju rečeno je da će, ako proda sva svoja zemaljska dobra da bi sledio Isusa, primiti svoje blago na nebu. Isto važi i za nas. Stvari koje danas posedujemo biće tu samo neko vreme, ali ono što radimo za Boga traje večno.

Pregledajte svoje finansije. Da li u nečemu propuštate da budete dobar upravitelj nad dobrima koja vam je Bog poverio? Ukoliko otkrijete da ne koristite svoje mogućnosti na način koji je ugodan Gospodu, onda je ovo pravi trenutak da sastavite drugačiji plan trošenja.

Preispitajte na šta trošite svoje vreme. Vreme je nešto što svi posedujemo i to je merljiva vrednost. Mi možemo koristiti vreme da se približimo Bogu i druge približimo Njemu. Ili možemo trošiti svoje vreme samo na sebe. Ako otkrijete da svoje vreme trošite uglavnom za sebe, možda je trenutak da razmislite kako da to promenite.

Bogati mladić je otišao od Isusa kada je čuo da mora da se odrekne svojih ovozemaljskih dobara. Svi mi treba usrdno da se molimo za to da naše srce bude otvoreno za Isusov poziv u slučaju da On to isto zatraži od nas. Budimo spremni da poslušamo zapovest: »Prodaj sve što imaš i podaj siromasima« da bismo mogli da prihvatimo poziv: »Hajde za Mnom.« (Matej 19,21)

ODGOVORITE

- Zbog čega su materijalna sredstva tako tesno povezana sa našim odnosom prema Bogu?

**Stvari koje danas
posedujemo biće
tu samo neko
vreme...**

Kendis Zolman, Smitsburg, Merilend, SAD

Da li ste ikad čuli izreku: »Para vrti svet«? Izgleda da vam novac može obezbediti skoro sve – pri čemu je *skoro* ključna reč. Tek kada doživite da vam zatreba nešto što se novcem *ne može* platiti shvatate koliko je on u stvari malo vredan. Na primer, ako razgovarajte sa ljudima koji su bili na ivici smrti, pretpostavljam da će vam oni reći da su u tom trenutku žalili što nisu više vremena posvetili onome što je *zaista* važno, kao što su bolji odnosi sa onima koje vole, ili bavljenje nečim što ima više smisla u životu.

S obzirom da živimo u grešnom svetu, okruženi ovozemaljskim stvarima, lako nam se može dogoditi da pogrešno postavimo svoje prioritete. Ove sedmice čitali smo o bogatom mladom poglavaru koji je, kao i mnogi ljudi danas, postavio naopačko svoje prioritete. Zašto je on radije izabrao svoje bogatstvo nego Spasitelja? Zato što je voleo ovozemaljska dobra više nego Onoga koji mu je sve to darovao.

Šta mislite odakle je vaša imovina? »Nego se opominji Gospoda Boga svojega; jer ti On daje snagu da dobavljaš blago...« (5. Mojsijeva 8.;18) Mi ne stičemo svoja dobra ličnim naporima, već *Božjom silom*. On želi našu ljubav, kao posvećenost i želju da služimo, što prirodno prati ljubav prema Njemu.

Dobro je da volimo darove koje nam je Bog dao, ali nikada ne treba da ih volimo više nego što volimo Darodavca. Bog i Njegov Sin daju nam sve, a jedan od najvećih darova je život u izobilju (Jovan 10,10). Nema tog novca kojim se takav život može kupiti! Kada volimo darove, a zaboravljamo Darodavca, onda gubimo iz vida najveći od svih darova – živi odnos sa Izvorom *svake* sile (Matej 28,18).

ODGOVORITE

1. Zamislite da imate dete čija se ljubav prema vama zasniva samo na onome što mu dajete. Dete raste, odlazi od kuće i javlja vam se jedino kada mu nešto treba. Kako biste se osećali zbog toga? Šta mislite, kako se Bog oseća, se na takav način odnosimo prema Njemu?
2. Kada ste poslednji put zastali da razmislite o svemu što vam je Bog dao i prepoznate sve prilike u kojima vam je On pomogao i koliki ste blagoslov primili svaki put?

Čanel Vud, Vankuver, Britiš Kolumbija, Kanada

21. februar 2014.

U BOGA SE UZDAMO

ISTRAŽIVANJE (1. Timotiju 6,6,8)

Pe

ZAKLJUČAK

Potreba za sigurnošću sastavni je deo ljudske prirode. Svet nudi novac, bogatstvo i moć da bi ljudima stvorio osećanje sigurnosti. Sotona, koji je ponudio ove »darove« Isusu dok Ga je kušao u pustinji, nije zaboravio kako da upotrebi svoju zavodljivu strategiju. Isus mu je uspešno odoleo ističući činjenicu da se uzdao u Boga više nego u bilo šta što svet nudi. Da. Poverenje se nalazi u osnovi svega. Bog se brine za naše potrebe, dok se mi uzdamo u Njega i obavljamo ono što do nas stoji. Umesto da nas mami ono što svet nudi, prepustimo brigu nad svojim životom Bogu u koga možemo da se pouzdamo da će zadovoljiti naše potrebe u ovom svetu i u onom koji će doći.

RAZMOTRITE

- Pročitajte pesmu »Love of Money« /«Ljubav prema novcu«/ od Hane Fleg Guld / Hannah Flagg Gould/ koja se može naći na veb-sajtu:
- http://www.blackcatpoems.com/g/love_of_money.html. Analizirajte, kao što je navedeno u toj pesmi, različita zla koja proističu iz ljubavi prema novcu.
- Zapišite u svom dnevniku razmišljanja o blagoslovu želje za preživljavanjem, koji je Bog usadio u nas. Zapišite svoj osvrt na stih: »A kad imamo hranu i odjeću, ovijem da budemo dovoljni.« (1. Timotiju 6,8)
- Pevajte himnu »Ja ne čeznem za slavom,« *Hrišćanske himne*, br. 383. koja se zasniva na Filibljanima 3,8. Razmišljajte o značenju ove dirljive pesme.
- Napravite brošuru pod naslovom »Drvo Ja nasuprot drvetu On« na osnovu knjige *The Root of the Riches /Koreni bogatstva/* od Čaka Bentlija /Chuck Bentley/. Pregled te knjige možete naći na veb-adresi:
- www.faihandfinance.org/2011/07/root-of-riches-book-review/. U svojoj brošuri naglasite njene značajne misli. Podelite te ideje sa nekim prijateljem ili kolegom.
- Napravite plan navodeći različite načine na koje možete upotrebiti svoje vreme i novac da biste služili onima koji su u oskudici. Sprovedite svoj plan u delo.
- Posmatrajte ptice u parku ili u svom dvorištu. Razmišljajte o Isusovim rečima: »Nijedan od njih [vrabaca] ne može pasti na zemlju bez Oca vašega.« (Matej 10,29)
- Posmatrajte video zapis o istraživanju Stenford Maršmelou Eksperiment /Stanford Marshmallow Experiment/ na veb-sajtu:
- www.youtube.com/channel/HC0gJcaYYeZgw. (To je istraživanje o uticaju sposobnosti odlaganja trenutnog zadovoljstva na razvoj karaktera deteta.) Donesite odluku da ćete svojim karakternim crtama dodati sposobnost »odlaganja zadovoljenja«. Tražite Božju pomoć svaki put kada se nađete u prilici da treba da odložite zadovoljenje neke svoje potrebe.

POVEŽITE

Priče Solomunove 30,8. 9; Filibljanima 4,6,7; 10-13; Jevrejima 13,5,6.

U potrazi za boljim životom, str. 209-216 original

James A. Fowler (1999), *Money and the Christian*, <http://www.christinyou.net/pages/money.html>.

Prema Gaikvad, Silang, Filipini

Pouka 9

Od 22. do 28. februara 2014.

Poučavanje moćnih

»I riječ Božija rastijaše, i množaše se vrlo broj učenika u Jerusalimu. I sveštenici mnogi pokoravahu se vjeri.«

(Dela apostolska 6,7)

22. februar 2014.

OSLOBODITI SE LANACA

UVOD (Jovan 13,35; 14,6)

Su

Isus je jasno kazao svojim učenicima da je On jedini Put do Oca (Jovan 14,6), i da se naša vera i posvećenost Njemu ogledaju u ljubavi i poslušnosti. Posvećeni Isusovi sledbenici činiće ono što je On zapovedio. Nećemo zadržati neke skrivene kutke svog života samo za sebe. Potrudićemo se da pridobijemo sve ljude sa kojima se sretnemo u životu. Pouka za ovu sedmicu se, stoga, bavi poučavanjem ljudi koji imaju moć.

Da li ste se ikada plašili da svedočite ljudima koji raspolažu autoritetom kao što su vaši profesori, zdravstveni radnici, gradske vlasti, itd? Da li ste ikad pomislili da niste dovoljno spremni za tako nešto? Čak i Isusovi učenici verovatno su se tako osećali s vremena na vreme. Međutim, u skladu sa njihovim iskustvom, uviđamo da oni »nisu bili obdareni hrabrošću i postojanošću mučenika sve dok im takva milost nije bila potrebna. Tada se ispunilo Spasiteljevo obećanje. Kada su Petar i Jovan svedočili pred savetom Sinedriona, ljudi 'divljahu se, a znadijahu ih da bijahu s Isusom'. (Dela apostolska 4,13) O Stefanu stoji napisano da 'svi koji sjedjahu na saboru vidješe lice njegovo kao lice anđela'. (Dela apostolska 6,15) Ljudi 'ne mogahu protivu stati premudrosti i Duhu kojijem govoraše'. (Dela apostolska 6,10) Pišući o svom suđenju na carskom sudu, Pavle kaže: 'U prvi moj odgovor niko ne osta sa mnom, nego svi me ostaviše... Ali Gospod bi sa mnom i dade mi pomoć da se kroza me svrši propovijedanje, i da čuju svi neznabošci; i izbavih se od usta lavovijeh' (2. Timotiju 4,16.17)«¹

»Gospod bi sa mnom i dade mi pomoć da se kroza me svrši propovijedanje.«

Kako je divno što znamo da će, kada se budemo nalazili u prisustvu uticajnih ljudi, Bog biti uz nas kao i uvek, i da će voditi naše reči i postupke kako bi oni mogli da vide Njega u nama. Zamislite samo – preko vas Njegova poruka može biti objavljena ljudima koji raspolažu velikim autoritetom.

Mirna Furniš, Tejlor, Mičigen, SAD

1 Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 354. 355. original

Izazov nekad i sad (Dela apostolska 25,8-12)

Pred kakvim se izazovom našla prva Crkva! Čitav svet ogrezaio u ropstvo, nepravdu i tiraniju prostirao se pred nekolicinom neškolovanih ribara i njihovih prijatelja, čekajući da bude oslobođen nadom koju je Bog poslao u Isusu. To je verovatno delovalo neizvodljivo. Silu rimskog sveta nije valjda mogla preokrenuti šaćica amatera. Ali, on jeste bio preokrenut! Božja sila svedočila je rimskoj sili i promenila svet.

Baš kao što je novozavetna Crkva svedočila, i današnja Crkva mora nastaviti da svedoči. Ovaj svet žudi za silom, lepotom i ljubavlju. Problem je što ih on traži na mnogim pogrešnim mestima. Govoriti ljudima koji imaju moć da pravu moć treba tražiti u Bogu i službi Njemu može lako prouzrokovati sukob.

Sušтина greha pobune zasniva se na načelu »pronalaženja odgovora na svoj način«. Što više moći čovek posuđuje, veća je verovatnoća da će se opirati svedočenju. Postoji jedan paradoks koji se stalno ponavlja: siromašni će verovatno slušati sa radošću, oni na manjem položaju sa izvesnim otporom, moćni sa snažnim otporom, a religiozni sa najvećim otporom. Šta je to u vezi sa religijom što ljude čini nespremim da čuju Boga? Tajna se verovatno krije u činjenici da se sve ljudske religije u velikoj meri zasnivaju na ličnim shvatanjima i interesima, i poslednje što ljudi žele je da se Bog, sa svojom zadivljujućom dobrotom, umeša u sve to.

Da li zaista moramo? (Jovan 3,16)

Da li zaista treba da svedočimo moćnim ljudima? Jasno je da njihov uspeh u zadrživanju ovozemaljske moći i podrška koju im ona pruža možemo iskoristiti kao izgovor da ih ostavimo da sami dođu do tih informacija. Ipak, ne, nemamo izgovora i to iz nekoliko razloga. Prvo, Božji poziv se odnosi na svakoga: »Jer Bogu tako omilje svijet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao, da nijedan koji Ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vječni.« (Jovan 3,16) Niko nije isključen. Moćni, siromašni, bogati, religiozni – svi su predmet Božje ljubavi.

Drugo, Bog, s obzirom da je On Bog odnosa, bira da deluje tiho, skoro prurušen. Konačno, niko, a ponajmanje svemoćni Bog, ne može silom začeti ljubav u ljudskom srcu. Niko ne može voleti nekoga ko ga prisiljava, a Bog to zna. On zato često dopušta da suptilno delovanje Njegovog carstva izgleda kao da je izvedeno ljudskom silom. Iznova i opet, mnogo dobra ostvareno je tako što je Bog delovao preko ljudskih posrednika. Bog zapošljava ljudsku silu da bi podstakao napredovanje svog Carstva. Iako ne mora, On često dopušta da moćni ljudi odigraju određenu ulogu.

Treći razlog zašto moramo svedočiti moćnima je verovatno i najvažniji. Moćnim ljudima je Božja ljubav često najpotrebnija. Mi šaljemo lekare bolesnima. Bog šalje svoje svedoke moćnima. Sila ovog sveta je šuplja i umrtvljujuća. Oni koji imaju moć

žive u svetu praznih obećanja i beznadežne realnosti. Njima je očajnički potrebno Jevanđelje.

Strategija (*Dela apostolska 17*)

Ako već moramo da prihvatimo taj rizik da svedočimo moćnim ljudima, koja bi strategija bila najbolja? Prvo, kada predstavlja Boga celog univerzuma, svedok mora biti svestan da iza njega ili nje stoji neizmerna sila i mudrost. Otac šalje svedoka, Hristos je već dobio bitku, a Sveti Duh, neuporediv u mudrosti i iskustvu, upravlja celom operacijom. Kakav razlog za samopouzdanje! Međutim, to je isto tako i razlog za poniznost. Čovek će se naći u veoma nezgodnom položaju ukoliko samopouzdanje izađe pred nekog moćnika, bez plana i podrške svemogućeg Boga. Bolje je ponizno se pouzdati u silu Svevišnjega.

Dok čitamo *Dela apostolska*, posmatramo Pavla koji nas savetuje ličnim primerom. U *Delima apostolskim* u 17. poglavlju, zatičemo ga kako Atinjanima iznosi visoke argumente u prilog Hristu. Međutim, izgleda da nije imao baš mnogo uspeha. Primetio je da neki pokazuju interesovanje, ali većina tih uticajnih ljudi odlučila je da sluša reči, ali ne i ideje koje menjaju život. Napuštajući Korint, Pavle je kazao Korinćanima: »I ja došavši k vama, braćo, ne dođoh s visokom riječi ili premudrosti... Jer nijesam mislio da znam što među vama osim Isusa Hrista, i toga raspeta.« (1. Korinćanima 2,1.2) Njegov rad među Korinćanima imao je više uspeha.

U *Delima apostolskim* u 25. i 26. poglavlju vidimo Pavla kako upečatljivo svedoči caru Agripi. Saslušavši ga, Agripa, duboko dirnut, izjavljuje: »Još malo pa ćeš me nagovoriti da budem hrišćanin?« (*Dela apostolska* 26,28) Taj moćni čovek bio je duboko osvedočen. Kakav plan je Pavle imao? Ovde on ne koristi prefinjeni pristup kao kad se obraćao Atinjanima. Iznoseći svoje svedočenje, Pavle jednostavno govori šta je Bog učinio za njega – kako ga je oborio na putu u Damask, kako je izlečio njegovo slepilo i dao mu život. Ništa posebno! Jednostavno je posvedočio o onome što je Bog učinio za njega.

Pavle nije posebno tragao za moćnim ljudima. Duh ga je doveo u položaj u kome je mogao da im svedoči. To je bio položaj zatvorenika, položaj izuzetne slabosti. To je još jedan paradoks – uglavnom su slabi ljudi ti koji će svedočiti moćnicima. To svedočenje biće deo Božjeg plana, a ne našeg. Nemamo izgovora da ne svedočimo o dobrim poduhvatima koje je Bog učinio za nas. On nas je pozvao. On nas je promenio. On nas je ispunio. I On će nas voditi.

ODGOVORITE

1. Zbog čega lično iskustvo predstavlja snažnije svedočenje od intelektualne uglađenosti?
2. Zbog čega je moćnim ljudima Jevanđelje često najpotrebnije?
3. Adventistički pokret mora da osvedoči ceo svet pre nego što dođe kraj. Na koji način nas novozavetna Crkva ohrabruje u ostvarenju ove velike uloge?

Daglas Hosking, Viliams Lejk, Britiš Kolumbija, Kanada

Moćni ljudi uglavnom posvećuju malo ili nimalo pažnje razmišljanju o Hristu, smatrajući da život posvećen Njemu mora biti dosadan i pun ograničenja. Oni žele slobodu za koju veruju da im je njihova moć i novac mogu pružiti, dok ih sotona zdušno podržava u njihovim željama.

U svojoj knjizi *Call to Discipleship /Poziv na učenje/*, Huan Karlos analizira takav način razmišljanja iz drugačije perspektive. Zamislite da brod tone i kapetan to zna. Zbog toga on kaže putnicima iz druge klase da im je dopušteno da pređu u prvu klasu. Oni kojima je stalo do pića mogu da uzmu bilo koji viski, votku ili vino koje žele. Ko god hoće da igra fudbal u trpezariji, može to da učini. Ako se nešto polomi, nema problema. Putnici su oduševljeni i misle da su potpuno slobodni, ali uskoro svi će potonuti.¹ Kako možemo da svedočimo takvim ljudima? Danilov život daje nam odgovor.

»Jevrejski velikani bili su ljudi sa istim strastima kao i mi...«

»Bog je Danila i njegove prijatelje povezao s velikim ljudima u Vavilonu da bi naciji idolopoklonika mogli da predstave Njegov karakter. Kako su se osposobili da zauzmu tako poverljiv i častan položaj? Vernost u malome stavila je svoj pečat na celi njihov život. Oni su slavili Boga u malim dužnostima isto onako kao i u najvećim odgovornostima...

Jevrejski velikani bili su ljudi sa istim strastima kao i mi; ipak, uprkos zavodničkim uticajima vavilonskog dvora, ostali su čvrsti, jer su se oslanjali na beskrajnu Snagu. U njima je naznabožački narod gledao primer Božje dobrote i dobročinstva i Hristove ljubavi. Njihovo iskustvo za nas je primer pobede načela nad iskušenjem, neporočnosti nad pokvarenošću, odanosti i vernosti nad neverništvom i idolopoklonstvom...

Bog i danas želi da preko mladih i dece, otkrije iste velike istine koje je otkrivao preko tih ljudi. Život Danila i njegovih prijatelja pokazuje šta Bog želi da učini za one koji se pokore Njemu i svim srcem trude da ostvare Njegove namere?«²

ODGOVORITE

Zbog čega biste se bojali da svedočite ljudima na visokom položaju?

Mark A. Paterniti, Tejlor, Mičigen, SAD

1 Juan Carlos with Jamie Ortiz Buckingham, *Call to Discipleship*, (Plainfield, NJ, Logos International, 1975).

2 Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, str. 487, 489, 490 original

25. februar 2014.

SPASAVANJE DUŠA NASUPROT PRIDOBILANJU SLEDBENIKA

DOKAZ (Dela apostolska 6,7)

Ut

U knjizi Dela apostolska učenici su postali apostoli, a svako ko poveruje u Hrista bio je nazvan *učenikom*. Značajna je činjenica da su se i mnogi sveštenici pridružili učenicima. (Dela apostolska 6,7) Niko od Hristovih najbližih sledbenika nije bio sveštenik i nijedan sveštenik se ne pominje među prvim obraćenicima. Zapravo, učenici skromnog obrazovanja (apostoli) bili su poznati po tome što su se klonili sveštenika. Međutim, u Delima apostolskim imamo dokaz da je sila Svetog Duha kao i propovedanje apostola privukli mnoge sveštenike koji su postali učenici.¹

S obzirom da većina od onoga što znamo o učeništvu potiče iz knjige Dela apostolska, važno je da arheološka otkrića i istraživanje biblijskih naučnika potvrdi njenu verodostojnost. Dr Kolin Hemer /Colin Hemer/ koristio je poseban test i uporedio 165 pojedinosti iz Dela apostolskih sa arheološkim podacima. Uspeo je da potvrdi 162 od tih pojedinosti, što predstavlja nivo verodostojnosti od 99.9%.² Da bi podržao ovaj tip uporednog istraživanja, dr Hemer je analizirao Mormonovu knjigu da bi pokazao njenu usklađenost sa arheološkim zapisima. Do danas nije uspeo da pronađe nijedan jedini arheološki zapis koji je podupire, po čemu ostaje utisak da se Mormonova knjiga zasniva samo na mašti Džozefa Smita /Joseph Smith/.

Dokazi, kako biblijski tako i arheološki, ukazuju da naš posao nije samo »spasavanje duša«, već i poučavanje. Bog koristi naše okolnosti da bi nas doveo u dodir sa ljudima svih društvenih slojeva, uključujući i ljude na visokom položaju. To dokazuju nedavni događaji kada su se mnogi ljudi na različitim lokacijama okupili da pomognu žrtvama nesrećnih slučajeva. Koliko god plemenito to bilo, ako smo vođeni samo humanitarnim razlozima, ili pokrenuti od strane ljudi na položaju, uskoro ćemo biti iscrpljeni i naša ljubav više neće biti dovoljna. Međutim, ako volim Hrista duboko i odano, moći ću da služim čovečanstvu bez obzira kako se prema meni odnose. Tajna učenitva je odanost Spasitelju i glavna odlika takvog života je stalna spremnost na promenu. To je kao seme javora koje se ukopava u zemlju i umire, ali kasnije niče i potpuno menja ceo krajolik.³

Tajna učenitva je odanost Spasitelju.

ODGOVORITE

1. Kakva je razlika između »spasavanja duša« i »učenitva«?
2. Da li je teže poučavati »moćne« nego »siromašne«? Objasnite svoj odgovor.

Rouz Gemblin, Smitsburg, Merilend, SAD

1 *The SDA Bible Commentary*, 2nd ed., vol. 6, pp. 187, 191.

2 [Harvardhouse.com](http://www.harvardhouse.com/correlate_1.htm), http://www.harvardhouse.com/correlate_1.htm.

3 Oswald Chambers, *My Utmost for His Highest*, (Uhrichville, Ohio: Barbour and Company, 1963), p. 375.

Kada nam Isus kaže da sve narode učinimo Njegovim učenicima, prvo što zamislimo je nepregledna masa svakidašnjih ljudi. Međutim, često zaboravljamo ljude na vlasti. Dakle, kako možemo poučavati ljude na položaju?

Počnite sa masom. Počnite da svedočite ljudima koje srećete na ulici, u autobusu, tramvaju, vozu, itd. Pođite od pretpostavke da bi svako sa kim dolazite u kontakt mogao imati veliki uticaj sada ili u budućnosti. Ljudi na položaju nisu rođeni takvi. Vaš odnos sa određenim ljudima i način na koji živite i objavljujete Jevanđelje mogli bi doneti plod u budućnosti, kada oni zauzmu svoj visoki položaj. Imajte na umu i to da hrišćani nemaju monopol prema veri. To nam pokazuje priča o rimskom kapetanu.

Ljudima na položaju potrebno je priznanje kao i svima nama.

Neposredan marketinški pristup. Kada se opredelite za ljude na vlasti, kojima biste želeli da svedočite, imate na raspolaganju mnogo mogućnosti da privučete njihovu pažnju. Možete ih pratiti na društvenim mrežama, veb-sajtovima i blogovima. Odgovorite na njihova pitanja i sami nešto pitajte. Započnite komunikaciju. Često će se priključiti i drugi koji će želeći da iznesu svoje gledište i njihovi komentari doprineće da privučete pažnju koja vam je potrebna. Ne zaboravite da pružite podršku pozitivnim odlukama i pozitivnim stavovima. I ljudima na položaju potrebno je priznanje kao i svima nama.

Ako vam izgleda nemoguće da osobu na visokom položaju pozovete da prisustvuje subotnom bogoslužju, onda počnite tako što ćete ih pozvati na crkveni koncert ili da održe govor mladima. Neka vaše svetlo sija tamo gde živite tako što ćete volontirati u njihovom poslu ili organizaciji. Možete i finansijski podržati sredstva kao što je magazin *Liberti/Liberty*/ koji se šalje mnogim narodnim vođama.

Pristupiti pažljivo. Ako vam je suviše neprijatno da neposredno priđete nekome, uvek se možete moliti za tu osobu. Molite se za vlasnika firme u kojoj radite da Bog bude njegov ili njen partner u poslu. Molite se za predstavnik narodne skupštine koji treba da glasaju za nacrt zakona koji će uticati na moralno usmerenje vašeg naroda. Molite se za crkvene vođe koji se iskreno bore da otkriju Božju volju.

ODGOVORITE

1. Kako možete svedočiti poslušnošću građanskim zakonima?
2. Da li veći uticaj ima svedočenje običnom čoveku ili nekome u vlasti? Objasnite svoj odgovor.
3. Kako bi trebalo da se ponašate prema crkvenom vođi čije je neprikladno ponašanje dospelo u javnost?

Jedno vreme Britanija je vladala većim delom sveta. Da bi održali takvo stanje, kraljevi i kraljice, koji su se smenjivali na prestolu postarali su se da njihovi prestonaslednici budu dobro upućeni u istoriju i običaje određene teritorije, kao i njene vlasti. Budući monarsi školovali su se na najboljim univerzitetima i/ili kod kuće uz pomoć najboljih stručnjaka. Praktično iskustvo sticali su na dugim putovanjima preko britanskih prekomorskih teritorija.

Takvo obrazovanje još uvek se praktikuje. Princ Vilijam i vojvotkinja od Kembridža, budući kralj i kraljica Ujedinjenog Kraljevstva, završili su svoje formalno univerzitet-sko obrazovanje i, posle opsežnog učenja o kraljevskoj etici i diplomatiji, putovali kroz Afriku, Zapadnoindijska ostrva, Severnu Ameriku, Australiju, na Istok i širom Ujedinjenog Kraljevstva. To im otvara mogućnost da, kada budu na vlasti, mogu da koriste rečnik i ilustracije koje njihova ciljna populacija dobro razume.

Pavle se školovao u najboljim obrazovnim ustanovama tog vremena i bez teškoća je komunicirao sa ljudima na visokom položaju. Obraćanje na putu u Damask promenilo ga je tako da je od progonitelja hrišćana postao onaj ko je posvetio svoj život da neznabošcima objavi da je Isus njihov Spasitelj. To je doprinelo njegovoj uspešnosti i u obraćanju uticajnim ljudima.

Kada je dobio odobrenje od cara Agripe da se sam brani (Dela apostolska 25,26), Pavle je upotrebio uspešnu kombinaciju akademskog znanja, diplomatije, učtivosti, poznavanja istorije i religioznih razlika među različitim etničkim grupama sa objavljivanjem istine da je Isus Spasitelj. Čitajte njegov govor caru Agripi u Delima apostolskim 26,2-7.

Pavle je bez teškoća komunicirao sa ljudima na visokom položaju.

Carev odgovor pokazuje nam da je, uprkos neobičnim okolnostima, Pavle upotrebio svoje prednosti da ovom moćnom vođi na uticajan način predstavi Jjevanđelje: »A Agripa reče Pavlu: Još malo pa ćeš me nagovoriti da budem hrišćanin. A Pavle reče: Molio bih Boga i za malo i za mnogo da bi ne samo ti nego i svi koji me slušaju danas bili takvi kao i ja što sam, osim okova ovijeh.« (Dela apostolska 26,28.29)

ODGOVORITE

1. Petar i Jovan su takođe govorili pred moćnim ljudima. Pogledajte Dela apostolska 4,1-12. Uporedite i uočite razlike između njihovih reči i reči koje je Pavle upotrebio u obraćanju caru Agripi.
2. Da li je neophodno da izaberemo posebne evanđeliste koji će se obraćati ljudima na položaju? Obrazložite svoj odgovor.
3. Obrazovanje Pavla i princa Vilijama osposobilo ih je da komuniciraju sa ljudima iz svih društveno-ekonomskih slojeva. Kako Hrišćanska adventistička crkva može poboljšati svoj pristup da bi dosegla više ljudi na položaju?

Albert A. K. Vajt, Berkšir, Ujedinjeno Kraljevstvo

ZAKLJUČAK

Božja reč u svakom trenutku jasno tvrdi da Njegova poruka svima daje podjednake šanse. Iako je On često tu poruku na najbolji način uspevaio da prenese preko poniznih (koji nemaju mnogo, ili ne zahtevaju mnogo), Njegovi pozvani glasnici nikad ne treba povučeno da se drže svog društvenog sloja. Zapravo, najzbuđljivije biblijske priče često su one u kojima njihov Autor poziva svoje verne prijatelje da kažu istinu ljudima na vlasti. Rezultati su bili različiti, čak i za vreme Isusove službe. Međutim, moćnim ljudima su Njegove reči možda čak i potrebnije nego poniznima.

RAZMOTRITE

- Nacrtajte mapu koja obuhvata vaš dom, susedstvo, vašu školu ili radno mesto, i/ili mesta koja redovno posećujete. Upotrebite nekoliko simbola (sa različitim izrazima lica) da biste pokazali svoja osećanja u vezi sa svedočenjem o svojoj veri na tim mestima. Razmislite zbog čega se tako osećate.
- Pozovite prijatelje na večernju službu i povedite razgovor o tome na koji način je neko moćno svedočilo, a da to nije ni nameravao.
- Provedite vreme koje inače provodite u molitvi tokom sedmice da biste opisali svoje »svedočanstvo«. Čak i ako niste imali neko dramatično iskustvo obraćenja, navedite razloge zbog kojih su Otac, Sin i Sveti Duh promenili vaš život. Ljudi koji zapišu svoje svedočanstvo često prepoznaju prilike u kojima bi mogli da govore o svojoj veri drugima.
- Raspitajte se unutar svoje crkve, ili neke druge adventističke crkve, da biste pronašli nekoga ko je pre obraćenja imao potpuno suprotan pogled na svet, kao što je ateizam, agnosticizam ili aktivna pobuna protiv Boga. U društvu sa još jednim ili dvoje drugih članova vašeg razreda, intervjuišite tu osobu i pokušajte da otkrijete kako bi izgledalo ići njihovim stopama. Pitajte tu osobu koliko je uspešno bilo njeno svedočenje posle obraćenja i zašto.
- Sastavite listu najmoćnijih ljudi u vašem životu. Dodajte simbole ili fotografije ako je moguće. Opišite položaj koji ta osoba zauzima i pravite beleške o tome kako biste mogli da srce svake osobe vodite prema Isusu. Da li primećujete bilo kakvu ranjivost kod tih ljudi? Upotrebite taj projekat kao molitvenu listu.
- Potražite u crkvenoj pesmarici himnu koja je pažljivo napisana u skladu sa metričkim obrascem. Takve su obično starije himne, one čiji stihovi pažljivo saopštavaju duboke, suštinski važne teološke istine. Naučite reći napamet i pevajte ih, ili ih ponavljajte u sebi. To će uzdići vaš um na novi nivo koji će vas pripremiti da govorite na način koji bi mogao da postane prihvatljiv ljudima sklonim dubokom razmišljanju.
- Proučite život biblijskih ličnosti koje su svedočile ljudima na visokim položajima kao što su Josif, Mojsije, Samuil, David, Natan, Ilija, Jelisije, Petar, Stefan, Pavle, i dr.

POVEŽITE

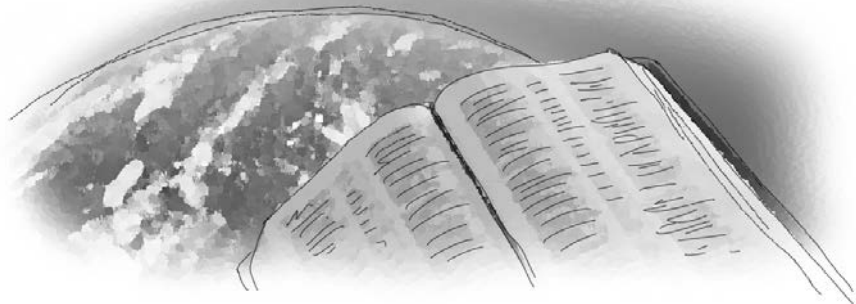
Luka 12,11.12; 2. Korinćanima 3,1-3; 1. Petrova 3,15.

Elen G. Vajt, *Istorija proroka i careva*, »Na dvoru u Vavilonu«.

Hrišćanstvo, K. S. Luis; *The Big Book of Christian Apologetics*, Norman Geisler; *There is a God: How the World's Most Notorious Atheist Changed His Mind*, Antony Flew.

Pouka 10

Od 1. do 7. marta 2014.

Poučavanje naroda

»...Jer će se dom Moj zvati Dom molitve svijem narodima.«

(Isaija 56,7)

Njihov CD album je jedan od najprodavanijih u našoj zemlji. Postao je omiljen među mnogim gospel medijskim kućama. Ja ga često slušam, jer sadrži mnoge nadahnjujuće hrišćanske pesme koje snaže um i srce. Hor koji je snimio taj album potiče iz Ruande, afričke zemlje koja je bila opustošena građanskim ratom sredinom devedesetih godina. Priča o genocidu u Ruandi obišla je planetu. Mnogo ljudi izgubilo je život, a napravljena je i neprocenjiva materijalna šteta. Taj hor čini nešto predivno. Oni gostuju širom istočne Afrike, objavljujući Radosnu vest o Hristu i Njegovoj ljubavi prema čovečanstvu. S obzirom na ono što se dogodilo u njihovoj zemlji, čudesno

Svet je postao globalno selo.

je što su ti pevači došli do saznanja i uverenja da je Bog iznad čak i takvih svireposti koje su ljudi u stanju da čine jedni drugima.

U većini slučajeva, ne dajemo sve od sebe kada je reč o objavljivanju Jevanđelja. Mi ograničavamo svoje učenje smatrajući da je svetlost koju smo primili od Hrista namenjena samo nama i nekolicini ljudi oko nas. Na to je Isus ukazivao kada je govorio o stavljanju svetiljke pod sud umesto da se stavi na svećnjak. (Matej 5,14-16) Mnogi ljudi nisu čak ni čuli za Boga. Naša braća i sestre širom sveta čeznu za Jevanđeljem. Možda ne možemo lično da dođemo do njih, ali ipak možemo učiniti nešto umesto da se držimo po strani smatrajući da to nije naša odgovornost. Svet je postao globalno selo. Elektronska pošta može stići na bilo koje odredište u deliću sekunde. Upotrebimo najnovija tehnološka dostignuća da objavimo Reč svim narodima na svetu.

Ono što hor iz Ruande čini u međunacionalnom učenju prosto je neverovatno. Ti pevači su nam pokazali da, dok se Hristos brine o nama, mi ne treba da ometamo napredovanje Njegove reči. Šta to znači za nas? Šta možemo naučiti iz njihovog primera? Naša pouka za ovu sedmicu govori o tome kako mi, kao Hristovi učenici, možemo objavljivati Jevanđelje i drugim narodima, osim svom sopstvenom. Hristovo jevanđelje namenjeno je svima, bez obzira na boju kože, pleme ili geografski položaj.

Džordž Otieno, Homa-Bej, Kenija

2. mart 2014.

SRUŠITI POSTOJEĆE BARIJERE

DOKAZ (Luka 10,25-37)

Ne

U mojoj zemlji žive četrdeset dva plemena. Pet glavnih poznamo kao »Velikih pet«. U toj grupi postoje plemena koja smatraju da su nadmoćnija od drugih. Međutim, i unutar njih postoje manje grupacije koje smatraju da su moćnije od ostatka tog plemena. Na kraju se sve svodi na to ko je moćniji, napredniji, bogatiji od drugih. Najveća plemena smatraju da ona treba da budu na vrhu, dok manja treba da ostanu na dnu.

Ljudi svuda stvaraju barijere koje zasnivaju na ovozemaljskim očekivanjima i dostignućima. Međutim, Biblija nas podseća da učenje nema i ne treba da ima granice. Pravo učenje usvaja duh zajedništva i jedinstva u Hristu. U Bibliji, kratka priča o dobrom Samarjaninu je odgovarajući primer o učenju bez granica. Nikada ne treba da gledamo na ono što nas deli. Umesto toga, treba da se usredsredimo na ono što nas ujedinjuje kao Hristove sinove i kćeri. Onaj koji je pokazao ljubav prema žrtvi razbojništva bio je Samarjanin. Jevreji su smatrali da Samarjani nisu dobri. Ipak, dvojica od Božjih izabranih ljudi, sveštenik i levit, odlučili su da se ne mešaju.

Priča o Dobrom Samarjaninu je drevna priča, ali još uvek ima mnogo toga da nam poruči. U kojim okolnostima predstavljamo sveštenika i levita? Koliko puta zanemarujemo potrebe žrtava zbog toga što one ne pripadaju našem plemenu, rasi, zemlji ili religiji? Pravo učenje zaogrnuo je haljinom ljubavi – ljubavi koja potiče iz srca za dobrobit drugih. Bez iskrene ljubavi, ne možemo uspešno poučavati ljude u međunarodnom okruženju. Prorok Isaija bio je ispunjen takvom ljubavlju: »Potom čuh glas Gospodnji gdje reče: Koga ću poslati? I ko će nam ići? A ja rekoh: Evo mene, pošlji mene.« (Isaija 6,8)

I mi treba da objavljujemo Radosnu vest o spasenju širom sveta. Kao i apostoli koji su služili ljudima unutar i izvan svojih granica, i mi treba da se poistovetimo sa braćom i sestrama koji su u teškoj situaciji, unutar i izvan naših granica. Naša ljubav treba da bude krunisana duhom službe svetlu. Odnosimo Hristovu ljubav, saosećanje i nadu gde god je to potrebno – jer to je pravo učenje.

**Pravo učenje
zaogrnuo
je haljinom
ljubavi...**

ODGOVORITE

1. Zašto je, prema vašem mišljenju, sotonu uvek zainteresovan za ono što nas razdvaja? Kako možemo izbeći da upadnemo u tu zamku?
2. U duhu globalne službe, šta još možete učiniti osim objavljivanja Jevanđelja?

Merien Vambui, Najrobi, Kenija

UČENIŠTVO BEZ GRANICA

LOGOS (Isaija 56,6-8; Jona 3,7-10; Matej 11,20-24, 28,19.20; Luka 4,25-30, 10,25-37; Jovan 11,51-53; Dela apostolska 1,7.8)

Proroci o učenishtvu (Isaija 56,6-8; Jona 3,7-10)

Prorok Isaija daje Izrailju jasnu poruku protiv nacionalizma. Dokle god neko prihvata Hrista kao Spasitelja i Otkupitelja, nema ograničenja u pogledu plemena ili nacije. Ta poruka je proputovala naraštaje da bi doprla do naših ušiju. Mi treba da sve dočimo svima. Setite se da je Bog poslao Jonu u Nineviji da objavi Njegovu poruku o spasenju. Ninevija je bila veliki grad, ali nije pripadala jevrejskom narodu. Ukupna dužina njenih zidina iznosila je približno osam kilometara, a populacija koja je unutar njih živela procenjuje se na 160.000 ljudi.¹ Mi smo pozvani da idemo stopama proroka kao što je bio Jona. Treba da prekoračimo svoje granice da bismo širili Božju reč.

»Teško tebi« (Matej 11,20-24; Luka 4,25-30)

Hristos je uputio opomenu nepokajanim gradovima. Mnogo ljudi u Horazinu, Vitsaidi i Kapernaumu videlo je kako Hristos čini čuda. Međutim, oni nisu shvatili pravo značenje koje se krilo iza njih. Bili su samo posmatrači i nisu dozvolili da ih ta čuda vode pokajanju i potrebi da slede Hrista. Na isti način, Hristos će biti nezadovoljan i nama ukoliko zanemarimo poruku Njegovih predstavnika. U Jevanđelju po Luki Hristos naglašava univerzalni poziv svog Jevanđelja. Priča o udovičinom ulju i Nemanovom izlečenju predstavljaju odličan primer učenishтва bez granica. Bog je poslao proroka da učini čudo za strance i neprijatelje Izraela. To se nije dopalo Jevrejima koji su sebe smatrali Božjim jedinstvenim i izabranim narodom. Zbog toga je Hristos naglašavao da je Radosna vest namenjena svima koji veruju. Tako se i od nas danas očekuje da nadaleko širimo Reč.

A šta je sa nama?**Da li smatramo****sebe ili svoju Crkvu Izaći izvan granica (Luka 10,25-37) moćnijom od drugih?**

Kratka priča o Dobrom Samarjaninu još je jedan odličan primer učenishтва koje prevazilazi granice. Nekoliko važnih pitanja proizilazi iz ove priče, uključujući i pitanje religioznog prestiža. Prema starozavetnom zakonu (3. Mojsijeva 21:1-4), sveštenik koji bi dodirnuo telo mrtvaca postao je ritualno nečist. S obzirom da je ovaj čovek koji je bio žrtva razbojništva već napola bio mrtav, sveštenik i levit su odlučili da se ne mešaju. Možda su slušaoci očekivali da će naići neki običan Jevrejin da reši problem, ali to se nije dogodilo. Umesto toga, onaj koji je pokazao ljubav prema žrtvi bio je Samarjanin, pripadnik nacionalne manjine koja je u Izrailju bila prezrena. Ovim slikovitim prikazom Hristos je pokazao razliku između čisto religioznih verovanja i pravog učenishтва. Kao Njegovi predstavnici, mi treba da rušimo barijere koje danas postoje i da se uključimo u pravo učenishтво. Da li stojimo sa strane i posmatramo, dok su naša

¹ *The Seventh-day Adventist Bible Dictionary, s.v. »Nineveh.«*

braća i sestre gladne Jevanđelja zato što ne pripadaju našoj rasi, plemenu ili narodu? To je Hristos želeo da ilustruje pričom o Dobrom Samarjaninu. Jevreji su očekivali da će se Hristos usredsrediti samo na njih. Međutim, On im je uputio izazov rekavši da je Jevanđelje namenjeno svakom narodu koji Ga prihvati za Spasitelja. A šta je sa nama? Da li smatramo sebe ili svoju Crkvu moćnijom od drugih? Da li neke ljude smatramo manje vrednim samo zato što pripadaju nekoj manjinskoj grupi u našoj zemlji ili crkvi?

Veliki nalog (*Matej 28,19.20; Jovan 11,51-53; Dela apostolska 1,7.8*)

Hristos nije ograničio i usmerio Jevanđelje nekoj određenoj grupi. U svojoj službi, On je postao Učitelj nad učiteljima. Želeo je da Njegovi učenici i Crkva podele sa celim svetom to što su naučili. Oni su to trebali da čine bez ijedne trunke predrasuda. Silu Jevanđelja treba da oseće svi ljudi širom planete. Gospod je obećao da će nam dati Svetog Duha kao pomoć da ispunimo tu zapovest.

Hristos je izjavio da će On privući sve narode da proslavi Oca. Kako onda možemo tvrditi da smo bolji od drugih? Hristova krv je u stanju da opere grehe svakoga od nas, bez obzira na naše poreklo ili društveni status. Prema tome, svi imaju pravo da čuju to Jevanđelje i vide kako se ono ostvaruje u njihovom životu. Kao dobri Pastir, Hristos se više brine za rasute ovce. Radosnu vest o spasenju koje nam On donosi treba odneti do svakog ugla ove planete. Zato je On kazao: »I kad Ja budem podignut od zemlje, sve ću privući k sebi.« (Jovan 12,32) To znači da spasenje nije selektivno. Hristos je umro za sve. Hristos želi da mi, u svojim naporima da svedočimo za Njega kao Njegovi učenici, odnesemo Jevanđelje svim ljudima, širom sveta.

ODGOVORITE

1. Na koje se druge načine bavimo selektivnim učenishtvom u današnje vreme? Kako možemo izbeći da budemo selektivni u našem objavljivanju Hristove poruke?
2. Kako možemo uspešnije ispuniti Veliki nalog u naše vreme?
3. Zbog čega je, po vašem mišljenju, priča o Dobrom Samarjaninu ostala zapisana u Bibliji?

Toni Filip Orezo, Najrobi, Kenija

»Hristove reči izgovorene na obronku planine proglasile su Njegovu žrtvu za čoveka potpunom i savršenom. Uslovi pomirenja bili su ispunjeni; delo za koje je došao na ovaj svet izvršeno. Bio je na putu prema Božjem prestolu, da Ga slave anđeli, poglavarstva i sile. Započeo je svoje posredničko delo. Odenut bezgraničnim autoritetom, dao je svoj nalog učenicima: 'Idite dakle i naučite sve narode.' (Matej 28,19)...

Jevrejski narod postao je čuvar svete istine, ali farisejska nauka načinila ga je najisključivijim i verski najzanesenijim narodom u ljudskome rodu. Sve što se odnosilo na sveštenike i poglavare – njihova odeća, običaji, obredi, predanja – učinilo ih je nepodobnima da budu svetlost svetu. Jevrejski narod gledao je na sebe kao da čini ceo svet. Međutim, Hristos je naložio svojim učenicima da objave veru i službu Bogu, koja neće imati u sebi ništa što je vezano za društvene slojeve ili zemlju, veru

»Crkva je osnovana za ovakav rad...«

koju će usvojiti svi narodi, sva plemena, svi društveni slojevi.«¹

»Hristos je tako svojim učenicima dao nalog. On je izvršio potpunu pripremu za nastavljanje dela i lično preuzeo odgovornost za njegov uspeh. Sve dotle dok slušaju Njegovu reč i rade povezani sa Njim, oni ne mogu doživeti neuspeh. Idite svima narodima, naložio im je. Idite do najudaljenijih krajeva Zemlje, ali znajte da ću tamo biti sa vama. Radite u veri i poverenju, jer vas nikad neću napustiti.

Spasiteljev nalog obuhvata sve vernike. On do kraja vremena obuhvata sve koji veruju u Hrista. Sudbonosna je greška misliti da delo spasavanja duša zavisi samo od rukopoloženog propovednika. Jevanđelje je povereno svima koji dobiju nadahnuće sa neba. Svi koji primaju Hristov život određeni su da rade na spasavanju svojih bližnjih. Crkva je osnovana za ovakav rad i svi koji preuzimaju na sebe sveti zavet obavezuju se da postanu Hristovi saradnici.«²

ODGOVORITE

Na koje sve načine možete saradivati sa Hristom u poučavanju naroda?

Andnetor Mukonjo, Makakos, Kenija

1 Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 819, 820 originala

2 Isto, str. 822 originala

5. mart 2014.

ŠTA JE POTREBNO ZA POUČAVANJE NARODA

PRIMENA (Jona 3,7-10)

Sr

Mnogi hrišćani smatraju da je objavljivanje Jevanđelja izvan njihove zajednice težak zadatak. Nekoliko činilaca ih sprečava, uključujući i jezičke barijere, skromna finansijska sredstva i stavove ljudi kojima treba prići. Međutim, uspeh u poučavanju ljudi uglavnom zavisi od sposobnosti glasnika da sledi Hrista. Biti Njegov predstavnik zahteva poštovanje određenih smernica da bi Jevanđelje dostiglo svoj postavljeni cilj.

Opis Joninog delovanja je primer šta se može dogoditi kada odbijamo da se potčinimo Božjim zapovestima. Bog je planirao da upotrebi Jonu da prenese Njegovu poruku građanima Ninevije, ali Jona je oklevao da to učini. To oklevanje stvorilo je Joni mnoge i nepotrebne teškoće. Kada Bog planira da preko nas unapredi svoje delo, treba da budemo spremni da poslušamo. Možda će okolnosti delovati obeshrabrujuće, ali On je obećao da će biti sa nama.

Počnite od malih poduhvata. Sanjajte o velikim.

Učeništvo je putovanje, a ko ne bi voleo da putuje na nova mesta, upoznaje nove ljude i stiče nove prijatelje? Šta ako osetite da vas Bog poziva da svedočite o Njemu na nekom udaljenom mestu?

Prihvatite Njegov poziv. Kada nam srce postane tvrdo kao kamen, Jevanđelje ne može da donese svoj rod u nama. Tada se samo žalimo i tražimo izgovore. Ali srce koje se pokorava Bogu predstavlja plodno tlo na kome seme učeništva može da nikne, raste i pripremi nas za službu.

Počnite od malih poduhvata. Sanjate o velikim. Učeništvo možemo uporediti sa gorušičinim semenom. (Matej 13,31.32) Gde god da se nalazite, u mogućnosti ste da učinite nešto za Gospoda. Ima putnika koji su u poseti vašoj zemlji, studenata iz inostranstva koji se nalaze na istom fakultetu kao i vi, kolega na poslu... lista je dugačka.

Počnite od sebe. Sve se svodi na to šta vi kao pojedinac možete da učinite za nekoga u ličnom odnosu.

Učinite svoj deo. Ostalo prepustite Gospodu. On je Prijatelj koji je bliži od brata (Priče Solomonove 18,24), čak i kada poučavate čitav narod.

ODGOVORITE

1. Zašto se, prema vašem mišljenju, ponekad ne obaziremo na Božje naredbe, čak i kada od Njega dobijemo jasan znak?
2. Kako se možemo pripremiti da uočavamo razliku između Božjeg glasa i podvala našeg neprijatelja?

Ogenia Ndunge, Makueni, Kenija

ŠTA JE HRISTOS REKAO O POUČAVANJU NARODA

MIŠLJENJE (Jovan 7,35)

Hristos je prilikom jednog susreta sa Jevrejima, izjavio da Radosna vest o spase-nju nije ograničena na neki poseban narod, rasu, ili pleme. Na mnogo načina, mi smo kao ti Jevreji. Neki od nas vole da se hvale kako naša Crkva »ima istinu«. Mi smatra-mo da treba da budemo u samom vrhu kada je reč o proučavanju Biblije, umereno-sti i načinu ishrane. Međutim, malo vremena posvećujemo objavljivanju Jevanđelja.

Jevreji su zavideli kada je Hristos govorio o tome da Jevanđelje treba da se obja-vi neznabošcima. On je želeo da Njegov narod zna da je Jevanđelje namenjeno svi-ma. Šta možemo učiniti da bismo se oslobodili tog pogrešnog verovanja? Umesto

**»Evo mene,
pošlji mene!«**

da odnesemo Radosnu vest na mesta do kojih još nije stigla, mi se usredsređujemo na hvaljenje sebe i oma-lovažavanje drugih. Treba da znamo da u Hristu po-stoji nada za sve, jer nada proizilazi iz Božje bezuslov-ne ljubavi. Kao što je jedan pisac primetio: »Hrišćanska nada ima nekoliko dimenzija:

Ona se odnosi na pojedince, ali i na ceo ljudski rod. Ona se odnosi na 'ovde i sada' u ovom svetu, ali i na budućnost, čak i iza groba. Ona određuje način na koji gledamo na sebe, ljude oko nas i svet u celini.«¹

Da! Na isti način kao što Bog voli sve nas bez ikakve razlike, i mi treba svima da objavljujemo Radosnu vest o Njemu. Međutim, ako druge ljude posmatramo na osnovu njihovog plemena ili nacionalnosti, onda tek treba da shvatimo da učeništvo zahteva pristup koji ne postavlja granice. Sve naše kolege na fakultetu ili radnom mestu, bez obzira da li su naše nacionalnosti, zaslužuju udeo u Nebeskom carstvu. Međutim, to se ne može ostvariti ukoliko Jevanđelje ograničimo i usmerimo jednoj određenoj grupi ljudi ili naciji. Treba da težimo da Jevanđelje odnesemo na mesta do kojih ono još uvek nije dospelo. Kao prorok Isaija koji je uzviknuo: »Evo mene, pošlji mene.« (Isaija 6,8), i mi treba da postanemo uzor svojoj generaciji.

ODGOVORITE

1. Zbog čega, prema vašem mišljenju, Jevanđelje treba da dopre do svakog kutka na zemlji pre nego što se Hristos vrati?
2. Po čemu podsećamo na Jevreje, koji su mislili da je Hristos došao samo radi njih?

Bob Kolins, Najrobi, Kenija

¹ Reinder Bruinsma, *Faith: Step by Step: Finding God and Yourself* (England: Stanborough Press, 2006), p. 7.

ZAKLJUČAK

Kako bi bilo kada bi ljudi godina vaših roditelja vas i vaše prijatelje proglašavali »nezrelim«? Kako bi bilo kada biste vi o svima koji nemaju univerzitetsko obrazovanje govorili kao o »neobrazovanim«? Kako bi se oni osećali zbog toga? Da li bi se neko zbog toga mogao osetiti isključenim? Zašto onda govorimo o ljudima kao o »neadventistima«? Kada stavljamo ljudima takve etikete, mi postavljamo prepreke između »nas« i »njih«. Jevanđelje o Isusu je, međutim, potpuno okrenuto uključivanju ljudi. Na kraju, On je umro za svakog pojedinca - bez izuzetka. Rečima koje su nam poznate kao Veliki nalog, On nas poziva: »Idite... i naučite sve narode«. (Matej 28,19) Učeništvo treba da proširi krug vernika, a ne da ga suzi. To znači, pomerite se na svojoj klupi i napravite mesta za još nekog!

RAZMOTRITE

- Proučite neku kulturu za koju ste posebno zainteresovani. Slušajte njenu muziku, pročitajte njenu umetnost, probajte nešto od njene hrane i saznajte nešto o njenoj religiji. U skladu sa tim što ste saznali, kako biste mogli svedočiti pripadnicima te kulture?
- Molite se da vas Sveti Duh uputi nekome sa kim možete da se udružite, ili na neko mesto na kome biste mogli biti od pomoći. To može biti sklonište za beskućnike, sigurna kuća za žene i decu, narodna kuhinja, sirotište ili preopterećeni samohrani roditelj iz vašeg susedstva.
- Za službu petkom popodne, sa nekolicinom prijatelja napravite scenski prikaz priče o Dobrom Samarjaninu. (Luka 10,25-37) Posle toga, razgovarajte o motivima koji su, prema vašem mišljenju, pokretali svaki od spomenutih likova.
- Budite pokrovitelj detetu ili studentu iz neke druge zemlje. Pronađite neku humanitarnu organizaciju i pridružite joj se.
- Sprijateljite se sa ljudima iz svoje društvene zajednice. Učlanite se u teretanu ili lokalni hor da biste se upoznali sa ljudima.
- Napravite Ven-dijagram (od krugova koji se međusobno delimično preklapaju) koji će prikazivati vas i drugu religioznu grupu: U jednom krugu zabeležite ono što je karakteristično samo za vas, u drugom krugu upišite ono što je karakteristično samo za njih, a u onom delu u kome se krugovi preklapaju, zapišite šta vam je zajedničko.

POVEŽITE

Dela apostolska 8,26-40; 10,1-48.

Apostolska crkva - Hristovim tragom, »Veliki nalog«, str. 25-34 orig; *Testimonies for the Church*, vol. 7, »Workers From the Ranks«, pp. 25-28, ili na internet adresi: <https://egwwritings.org/>.

Jon Paulien, *Everlasting Gospel, Ever-changing World*, (Pacific Press® Publishing Association, 2008).

Kris Kofin Stivenson, Sidney, Britiš Kolumbija, Kanada

Pouka 11

Od 8. do 14. marta 2014.

Poučavanje duhovnih vođa

»Tijeh pak dana iđашe na goru da se pomoli Bogu; i provede svu noć na molitvi Božijoj. I kad bi dan, dozva učenike svoje, i izbra iz njih Dvanaesticu, koje i apostolima nazva.«

(Luka 6,12,13)

»Još malo...« Isus je upotrebio ove reči kada je učenicima govorio o svom hapšenju, smrti, vaskrsenju i iskustvima sa kojima će se oni sami suočavati posle Njegovog vazesenja. Iako te reči sadrže obećanje, one isto tako govore i o odvajanju. Međutim, Isus ih je uverio u svoje stalno prisustvo kroz Svetog Duha tokom teškog vremena koje je bilo pred njima. »Evo ide čas, i već je nastao, da se razbjegnute svaki na svoju stranu i Mene sama ostavite; ali nijesam sam, jer je Otac sa Mnom. Ovo vam kazah, da u Meni mir imate. U svijetu ćete imati nevolju; ali ne bojte se, jer Ja nadvladah svijet.« (Jovan 16,32,33) Te reči ne govore samo o odvajanju. One govore i o Isusovoj prisutnosti u životu Njegovih učenika.

Dok je bio sa svojim učenicima, Isus se trudio da ih pripremi za vreme u kome fizički više neće biti sa njima. Iako će biti odvojeni od Njega i prolaziti kroz teškoće, Sveti Duh će ih voditi. Tako su i oni mogli da pobeđu, jer je Učitelj već pobedio.

To obećanje predstavlja ohrabrenje i za današnje duhovne vođe. »Patnja dolazi pre smeha. Porođajni bolovi prethode čudu novog života. Iskreni ljudi ukaljani grehom i mučeni čežnjom za nečim što je naizgled izvan njihovog domašaja, hodaju dolinom smrti. Ali vera mora biti dovoljno razvijena da nadživi iskušenja.«¹

Petar, najglasniji učenik, suočio se sa velikom probom odanosti. Odrekao se svoga Gospoda, ali Isus mu je uputio pogled pun milosti koji mu je ulio novu veru i hrabrost. Bio je u stanju da nastavi svoje putovanje sa Gospodom sve do smrti. Kao i Petar, »mi moramo izbegavati strasti ovog sveta i napustiti njegove težnje. Jedino tada moći ćemo da razumemo svoju pravu ljudsku prirodu i pripremimo se da uđemo u svet koji je Bog pripremio za svoj narod.«² Ove sedmice, proučaćemo kako je Isus pripremao apostole za Veliki nalog i kako možemo pripremiti druge za prihvatanje duhovnog vođstva.

»Vera mora biti dovoljno razvijena da nadživi iskušenja.«

Refel T. Meranja, Pasaj Siti, Filipini

1 Larry Crabb, *Finding God: Moving Through Your Problems Toward* (Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, 1993), p. 153.

2 Bart D. Herman, *Peter, Paul, and Mary Magdalene: The Followers of Jesus in History and Legend* (New York, N.Y.: Oxford University Press, 2006), p. 86.

LOGOS (Isaija 57,15; Jeremija 50,31; Sofonija 2,3; Matej 11,29; Luka 6,12-16. 20-49; Jovan 16,7-14; Dela apostolska 1; 1. Korinćanima 9,19; Filibljanima 2,3)

Nije svako prirodno obdaren da bude vođa. Čak i Biblija to potvrđuje: »Darovi su različni, ali je Duh jedan. I različne su službe, ali je Jedan Gospod.« (1. Korinćanima 12,4.5) S druge strane, vođa se postaje, jer je neophodno učenje i iskustvo kojima se bruse veštine vođe.

Izabrani (Luka 6,12-16)

Isus se udaljio od učenika da jednu celu noć provede sam u razgovoru sa svojim Ocem. Iako Pismo ne navodi izričito za šta se On molio, verovatno je da se molio za vođstvo u izboru ljudi koji će biti sa Njim tokom Njegove zemaljske službe, jer je sledećeg dana izabrao svojih dvanaest učenika. To su bili Simon (koga je On prozvao Petar), njegov brat Andrija, Jakov, Jovan, Filip, Vartolomej, Matej, Toma, Jakov sin Alfejev, Simon koga su zvali Zilot, Juda sin Jakovljev, i Juda Iskariotski (Luka 6,14-16). Znao je da je vreme koje će provesti s njima ograničeno, i trebalo je da ih obuči da bi i oni, zauzvrat, mogli obučavati nove učenike. Na taj način, prva Crkva napredovaće i umnožavaće se.

Utešitelj (Jovan 16,7-14)

Kako se vreme Njegove zemaljske službe bližilo kraju, Isus je kazao svojim učenicima da će biti odvojen od njih. Unapred je video doživljaj gubitka izazvan tim odvajanjem, i zato im je rekao da će umoliti Oca da im pošalje drugog Savetnika da bude zauvek s njima. (Jovan 14,16) Učenici neće biti ostavljeni kao siročad (18. stih), jer će Sveti Duh boraviti u njima. (17. stih) Ta treća ličnost Božanstva podsetiće ih na ono što im je Božji Sin govorio. (26. stih) Bilo je neophodno da Isus ode da bi Sveti Duh mogao da dođe. (Jovan 16,7) Učenici će se suočiti sa progonstvom i jedino će delovanjem Svetog Duha biti u stanju da opstanu u patnjama kroz koje su morali da prođu.

Uputstva (Luka 6,20-49)

Prilikom obučavanja učenika, Isus im nije samo govorio. On ih je učio i primerom. Znao je da dela govore glasnije od reči. Znao je da će to što Njega slede imati cenu, da će učenici doživeti glad i suze. Znao je da će ih ljudi mrzeti, progoniti, vredati i odbacivati zbog Njega. (Luka 6,20-22) Ipak, Isus je ohrabrivao svoje učenike i govorio im da njihova žrtva neće biti uzalud, jer će svoju nagradu dobiti na Nebu.

Osim toga, Isus je ohrabrivao učenike da vole svoje neprijatelje. Oni će imati mnogo neprijatelja koji će se protiviti njihovom radu. Međutim, On im je kazao da budu milostivi prema svojim neprijateljima kao što je Otac milostiv (36. stih). Treba da čine dobro, blagosiljaju i mole se za one koji su ih progonili umesto da pokušavaju da im se osvete. Ako ih neko udari po obrazu, ne treba da se svete. (29. stih) Te

zapovesti mogu izgledati teške, jer se suprote grešnoj ljudskoj prirodi. Međutim, živeći u skladu sa tim zapovestima, učenici su davali primer Hristovog karaktera i pridobijali više duša za Njega.

Isus je, takođe, podsećao učenike da ne osuđuju druge. Umesto toga, treba da praštaju. (37. 38. stih) Da bi naglasio svoju misao, postavio je pitanje: »Može li slijepac slijepca voditi? Neće li obadva pasti u jamu?« (39. stih) Prema tome, bilo je od suštinske važnosti da sami apostoli ne budu duhovno slepi. Na kraju, neće biti u stanju da druge vode Hristu, ako su i sami izgubljeni.

Učenici su upoređeni sa dvojicom graditelja. Jedan od njih postavio je temelj na steni. On simbolički predstavlja one učenike koji su čuli Božje reči i primenili ih u praksi. Drugi graditelj postavio je svoj temelj na pesku. On simbolički predstavlja one učenike koji su čuli Božje reči, ali su ih zanemarili. Tako saznajemo da naša dela treba da odražavaju naše reči da bismo postali uspešne duhovne vođe.

Naša dela treba da odražavaju naše reči.

Lične osobine (Isaija 57,15; Jeremija 50,31; Sofonija 2,3; Matej 11,29; 1. Korinćanima 9,19; Filibljanima 2,3)

Za Hristove učenike važno je da imaju skrušeno srce i ponizan duh. (Isaija 57,15) Oni ne treba da budu nadmeni (Jeremija 50,31), već da teže pravедnosti (Sofonija 2,3). Učenici prihvataju Isusov jaram (Matej 11,29) i postaju svima slugе da bi pridobili što više ljudi. (1. Korinćanima 9,19) Konačno, Isusovi učenici treba da poštuju druge više nego sebe same. (Filibljanima 2,3)

Zaveštanje (Dela apostolska 1)

Isus je, pre nego što se vazneo na Nebo, ostavio zaveštanje – same učenike. Njihovim zalaganjem objavljivanje Jevanđelja nastavilo se i u Njegovom odsustvu, a osnovana je i prva Crkva, sve zahvaljujući tome što je apostole dobro obučio Isus, njihov duhovni Vođa.

ODGOVORITE

1. Duhovni vođa stara se za sve vernike u crkvi. Ko se onda stara za duhovnog vođu?
2. Da li duhovni vođa može da se razvija, a da nema uzor na koji se ugleda? Objasnite svoj odgovor.
3. Kakvu vrstu zaveštanja želite da ostavite za sobom?

Bonga L. Agno, Muntinlupa Siti, Filipini

»Gospod Isus radi posredstvom svog predstavnika Svetog Duha. Kroz Svetog Duha daje duši duhovni život, oživljuje njene energije za dobro, čisti je od svake moralne nečistote i osposobljava je za carstvo Božje. Isus ima velike blagoslove i bogate darove koje želi da podeli ljudima. On je divni Savetnik, neograničen u mudrosti i sili. Kad bismo hteli da priznamo silu Njegovog Duha i dopustili da nas izgradi, onda bismo u Njemu bili savršeni. Kakve li pomisli! U Hristu 'stanuje telesno sva punina božanstva. I vi ste potpuni u njemu'. Ljudsko srce može da oseti pravu sreću samo onda ako dozvoli da ga Duh Božji izgradi. Duh Sveti obnavlja dušu po uzoru na Isusa Hrista. Zahvaljujući uticaju Svetog Duha, neprijateljstvo protiv Boga ustupa mesto veri i ljubavi, a oholost poniznosti. Duša počinje da opaža lepote istine i klanja se

»Reči upućene učenicima, upućene su i nama.«

pred veličanstvom i savršenstvom Hristovog karaktera. Takve promene izazivaju kod anđela slavopojе; Bog i Hristos se raduju dušama izgrađenim po božanskom obličju.«¹

»Oni koji su na dan Pedesetnice bili nadahnuti silom sa visine, time nisu bili oslobođeni novih iskušenja i novih nevolja. Dok su svedočili za istinu i pravednost, neprestano su morali da odbijaju nove napade neprijatelja svake istine, koji je pokušavao da im otme njihovo hrišćansko iskustvo. Bili su prisiljeni da se svojim snagama, koje im je Bog dao, trude da dostignu meru rasta visine ljudi i žena u Isusu Hristu. Svakodnevno su se molili za nove zalihe blagodati, da bi, sve više i više, mogli da sežu prema savršenstvu. Pod uticajem Svetoga Duha čak su i najslabiji, pokazujući veru u Boga, naučili da usavršavaju poverene sposobnosti i postanu posvećeni, uglađeni i oplemenjeni. Ponizno su se pokoravali preobražavajućem uticaju Svetoga Duha, primili deo punine Božanstva i bili oblikovani po ugledu na Boga.«²

»Reči upućene učenicima, upućene su i nama. Utešitelj pripada njima koliko i nama. Sveti Duh daje snagu koja duše, koje se trude i bore, održava u svakoj nevolji, iako su izložene mržnji sveta, iako su svesne svojih grešaka i mana.«³

Fenina S. Batulajan, Silang, Kavite, Filipini

1 Elen G. Vajt, *Poruka mladima*, str. 55, 56 original

2 White, *Apostolska crkva – Hristovim tragom*, str. 49 original

3 Isto, str. 51 original

Duhovno vođstvo razlikuje se od predvođenja trupe mladih muškaraca i žena koji su spremni da se bore za svoju zemlju. Ono se razlikuje i od vođenja nacije i shvaćanja njene ekonomije. Međutim, postoje neke suštinske pojedinosti koje su zajedničke svakom obliku vođstva.

»Duhovno vođstvo, jednostavno određeno, predstavlja bogomdanu duhovnu sposobnost i odgovornost za vođenje Božjeg naroda.«¹ Jedan od izuzetnih vođa u Bibliji bio je Jezdra. (Jezdra 7,10) Jedan od trojice vođa jevrejskog naroda iz razdoblja »nakon progonstva«, smatra se izuzetno moralnim duhovnim liderom. Zorovavelj je poznat po tome što je obnovio Hram. Nemija je poznat po tome što je upravljao rekonstrukcijom jerusalimskih zidova. Jezdra je poznat po tome što je obratio srca ljudi usmeravajući ih božanskoj reformi. Da pogledamo osobine dobrog vođe koje je Bog podsticao u Jezdrinom životu.

Treba da celim srcem tražimo Boga u molitvi.

Prvo, Jezdra je bio pisar koji svoju veru zasnivao na Božjoj reči. Kao i on, vođe u našoj generaciji treba da dopuste Svetom Duhu i Reči božjoj da struje njihovim venama. Drugo, Jezdra je bio čovek molitve. Molio se za bezbedno putovanje. Molio se za svoj narod (Jezdra 9,5-15), za decu, za neophodna sredstva (Jezdra 8,21), i za Božje planove. Da li se trudimo da nađemo vremena da se molimo za sebe, za ljude oko sebe, čak i za sitnice? Ako ne, razmislimo ponovo, i imajmo na umu da ako želimo da budemo Božje izabrane vođe, treba celim srcem da tražimo Boga u molitvi.

Konačno, Jezdra je saosećao sa ljudima. Uspeo je da nagovori nekoliko Levita da se pridruže Njegovom karavanu na putu u Jerusalim (Jezdra 8,15-20). Zvuči jednostavno? Zapravo nije. Jerusalim se tek oporavljao nakon Navuhodonosorove invazije 100 godina ranije. Međutim, Jezdra je uspeo da ohrabri više od 200 ljudi da napuste svoja imanja i krenu Isusovim stopama.

Današnjoj generaciji potrebne su duhovne vođe kao što je bio Jezdra - vođe izabrane od Boga koji će stado privesti spasenju.

ODGOVORITE

1. Kako možemo biti duhovne vođe u svojoj sredini?
2. Kakve pripreme mislite da treba da preduzmete da biste postali duhovni vođa?

Edvard L. Rodrigez, Kainta, Rizal, Filipini

1 David R. Reid, *Devotions for Growing Christians*, »Spiritual Leadership«, <http://www.growingchristians.org/dfgc/leader.htm>.

Duhovni vođa – sluga trudi se da vodi druge Hristu, delimično i tako što sledi Njegov primer. Učenik je po definiciji »neko ko prihvata i pomaže u širenju učenja nekog drugog.«¹ Međutim, učenje zahteva i potpuno posvećen život koji raste u Hristu i obdaren je Svetim Duhom. (Jovan 16,7-14) Isusovi učenici bili su upravo takve duhovne vođe. On ih je tome naučio dajući im dobar primer. To je bio jedan

I vi možete biti kao jedan od Dvanaestorice učenika. Da li ste spremni da odgovorite na Njegov poziv?

od razloga zbog koga je proveo celu noć na molitvi, pre nego što ih je pozvao k sebi. Mnogo toga dešavalo se u Njegovoj službi u to vreme. Uprkos podeli izazvanoj zbrkom u prihvatanju određenih Hristovih učenja, ljubav prema Njemu treba da bude ujedinstvujuća sila za svu Njegovu decu. Vođe svoje reči i dela moraju da poredi sa Božjom reči. Svakodnevno druženje sa Rečju u proučavanju, molitvi i poslušnosti pomaže hrišćanskim vođama da postave dobru osnovu za poučavanje drugih kako da idu Božjim putem.

Vreme za molitvu. Isus je na Maslinskoj gori, proveo celu noć u molitvi pre nego što je izabrao svojih dvanaest učenika. Slično tome, u svakoj prilici u kojoj se nađemo, treba da se molimo da nas On vodi.

Vreme za svedočenje. Jedan inženjer imao je odlične planove za svoj život, ali konačno je shvatio da su najbolje godine njegovog života bile one koje su nastupile posle njegovog predanja Bogu. Jedan njegov prijatelj, koji je bio odan prijatelj i posvećeni hrišćanin odveo ga je Spasitelju.

Bez obira koliko smo zreli kao hrišćani, uvek imamo nešto da ponudimo. Ne dozvolimo da nas sotona prevvari tako što će nas navesti da se poredimo sa biblijskim naučnicima. Neki od najvatrenijih Hristovih predstavnika su mladi vernici, koji su tek otkrili Božju neverovatnu ljubav. Imajte na umu da treba ostati veran i ponizan sve vreme (Filipljanima 2,3), jer i mi možemo postati duhovne vođe na svoj način ako budemo poslušni Gospodu.

I vi možete biti kao jedan od Dvanaestorice učenika. Da li ste spremni da odgovorite na Njegov poziv?

Rubi En R. Rodriges, Kainta, Rizal, Filipini

1 The Free Dictionary, <http://www.thefreedictionary.com>, s.v. disciple.

13. mart 2014.

ROB SVIMA

MIŠLJENJE (1. Korinćanima 9,19)

Če

Biti jedan od Hristovih učenika znači predstavljati našeg Učitelja. Apostol Pavle u 1. Korinćanima 9,19. kaže da je, iako po zakonu slobodan, dobrovoljno postao rob svima da bi što više ljudi pridobio za Hrista. To što je bio rob svima znači da je radio za ljude kao neko ko im želi dobro i da je radio za Crkvu bez primanja ikakvog dara ili nagrade. (2. Solunjanima 3,8,9)

Pavle je mogao da zavisi od Crkve za svoje izdržavanje, dok je objavljivao Jevanđelje, ali odlučio je da ne bude na teret Crkvi, pa je radio i sam se izdržavao. To je primer koji je on ostavio. Iako mu je bilo povereno Jevanđelje, on ga nikad nije stavio pod svoju kontrolu. Bio je odlučan da ne ugrozi Božja načela. Predao se Hristovom vođstvu da bi što veći broj ljudi prihvatio spasenje od greha.

Taj Pavlov koncept povezan je sa suštinom učenništva o kojoj je i sam Isus ovako učio: »Koji, ako je i bio u obličju Božjemu, nije se otimao da se isporodi s Bogom; nego je ponizio Sam sebe uzevši obličje sluge, postavši kao i drugi ljudi i na oči nađe se kao čovjek, ponizio je sam sebe postavši poslušan do same smrti, a smrti krstove.« (Filipljanima 2,6-8)

Pravi Hristov sledbenik odražava Njegov karakter. Odlučnost da se ponizimo pred svetom ne sramoteći svoju veru, da budemo propovednici i sluge podređeni Bogu predstavlja pravu suštinu učenništva.

Pravi Hristov sledbenik odražava Njegov karakter.

ODGOVORITE

1. Zašto je Isus učio svoje vernike da biti veliki znači biti sluga?
2. Kako vi gledate na zamisao slugama koju su predstavili i Isus i Pavle?
3. Da Pavle nije radio i izdržavao sebe tokom svoje službe, kakav bi uticaj to imalo na vernike crkve?

Hana Lin K. Baisa, Silang, Kavite, Filipini

ZAKLJUČAK

Najvažniji poziv u vašem životu neće stići preko telefona. To je poziv sadržan u Velikom nalogu koji je Isus uputio svakom svom sledbeniku. »Idite, dakle, i naučite sve narode«, podstiče nas On. (Matej 28,19) On nam kaže i da ih krštavamo i poučavamo. (Matej 28,19.20) Bog je odlučio da preko vas dosegne svet – tako što ćete prvo rečima i delima svedočiti o tome kako On deluje u vašem životu, a onda pomoći i drugima da nauče kako da dosegnu još veći broj ljudi. To je domino-efekat – sila ličnog svedočenja i službe drugima u širenju Božje svetlosti u mračnom svetu. Sveti Duh daje snagu našem svedočenju i priprema srca onih oko nas da prihvate svog Spasitelja.

RAZMOTRITE

- Napišite kratku priču ili pesmu o tome šta je Bog učinio i šta čini u vašem životu. Razmislite na koji način biste mogli da podelite to svedočanstvo.
- Volontirajte da biste pomogli oko evangelizacionih sastanaka ili pronađite neku službu koja odgovara vašim darovima i interesovanjima.
- Slušajte pesmu »I'm Gonna Sing« /«Ja ću da pevam«/ sa albuma *Everything Good /Sve dobro/* od grupe Gaiter vokal bend /Gaither Vocal Band/, koja govori o snazi našeg svedočenja. Pogledajte različite verzije te pesme na portalu YouTube.
- Poslužujte hranu u kuhinji za beskućnike ili nezaposlene ljude tokom najmanje jednog meseca.
- Proučite i napravite listu osobina uspešnog duhovnog vođe. Tražite od Boga da vam pokaže koje od njih vi imate.
- Tražite od Boga da vam pokaže na koji način ove sedmice možete deliti Njegovu ljubav sa drugima.

POVEŽITE

Matej 20,25-28; Jovan 13,12-17; Jovan 15,9-17; 1. Petrova 5,2-4; Filibljanima 2,3-8.
Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, »Sluga slugama«, str. 642-651 original
Jere D. Patzer, *The Road Ahead: A Vision for Spiritual Leadership in the 21st Century*, at AdventistBookCenter.com.

Kevin Veit, Vala Vala, Vašington, SAD

Pouka 12

Od 15. do 21. marta 2014.

Žetva i žeteoci

»Tijem će se Otac Moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i bićete Moji učenici.« (Jovan 15,8)

Vlasnik vinograda se pun optimizma nadao dobroj žetvi. Zasadio je lozu na brdašću na dobrom tlu i pažljivo je negovao. Ali, na njegovo iznenađenje, loza je rađala samo rđav plod. Zato se vlasnik pita: »Šta je još trebalo činiti vinogradu mojemu što mu ne učinih?« (Isaija 5,4)

Sami moramo postaviti isto pitanje kada je reč o učeništvu. Smatramo da smo sposobni, jer nam je Bog dao sve što nam je potrebno da bismo obrazovali dobre učenike za Njega. On je svakome od nas dao darove i sposobnosti kojima treba da zadobijamo duše za Hrista. Pravo učenništvo zahteva da idemo Hristovim stopama da bismo obezbedili dobru žetvu.

Naš glavni cilj je da poučavamo ljude kao što je to Hristos činio. Stalne promene u savremenom životu i nemilosrdni izazovi sa kojima se suočavamo ne treba da nas odvrate od cilja da pomognemo drugima da prihvate Isusa i postanu Njegovi učenici. Kao žeteoci, zaduženi smo da pozivamo nove učenike i poučavamo ih kako da slede Hrista. Ta odgovornost obavezuje nas da živimo u skladu sa 4 stuba evangelizma i učenništva: (1) prepoznavanje našeg grešnog stanja, (2) iskrena poniznost iz srca, (3) bezrezervno duhovno predanje, i (4) neodoljiva želja da objavljujemo poruku o Hristu.

Kao žeteoci, zaduženi smo da pozivamo nove učenike i poučavamo ih kako da slede Hrista.

Prateći Hrista u Njegovom propovedanju, saznaćemo kako je pomagao ljudima da postanu Njegovi učenici. Dok Ga posmatramo kako radi sa svakodnevnim ljudima i ženama, naučićemo kako da i sami to činimo. Svet, a naročito mesto na kome mi živimo, predstavlja vinograd. Hristos je učinio svoj deo da bi nas pomirio sa Bogom. Sada mi treba da prihvatimo Božju ljubav prema nama, izraženu preko Spasitelja, i podelimo sa drugima Radosnu vest o spasenju. Hristos je obećao da će nam dati Duha Svetoga da nam pomogne. Sada od nas zavisi da li ćemo negovati kulturu poniznosti i traganja za dušama da bismo doneli plodove svog truda za Njegovo delo.

Džeklin Akieng, Homa-bej, Kenija

16. mart 2014.

RAZUMETI UČENIŠTVO

DOKAZ (Matej 28, 18-20)

Ne

Pozvani smo da objavljujemo, pokazujemo i govorimo drugima kako da rastu i razvijaju se kao Hristovi učenici. Svako od nas pozvan je da do kraja učestvuje u aktivnom učeništvu. Propovednik koji je zadužen za organizaciju crkve mora da shvati da je njegova glavna dužnost da zadobija duše za Hrista. Član hora koji se trudi da otpeva svoju deonicu, takođe treba da zna da takav talenat predstavlja službu vrednu truda. Međutim, svi moramo biti svesni da način na koji živimo – ili privlači ljude Hristu, ili ih udaljava od Njega. To je ono zbog čega evangelizam i učenništvo idu zajedno. Pridobiti ljude za određeni niz doktrina, ali ne pokazati im kako da žive kao što je Hristos živio, to je kao biti lampa bez ulja ili sijalice. Slično tome, pokazati ljudima dublje duhovne istine, a ne naučiti ih kako da svedoče, odvaja evangelizam od učenništva.

Pravi evangelizam i učenništvo podrazumevaju pozivanje ljudi da žive u Hristu potpuno drugačijim životom. To znači hodati sa Njim i pozivati druge da hodaju sa Njim. To je odgovornost koju Hristos daje svojim učenicima u svakoj generaciji. Naš život kao učenika govori mnogo o novom životu u Hristu koji tvrdimo da imamo. Šta će vaši susedi videti u vama što će ih privući Hristu? Kako možete biti još bolji primer? Ta pitanja treba da postavljamo sami sebi svakog dana. Odgovori na njih predstavljaju suštinu učenništva. Učenništvo je istovremeno i duhovni proces i način života. Mi svedočimo da ta dva procesa deluju zajedno, dok posmatramo kako je Hristos živio sa prvim učenicima i poučavao ih. Osim toga, oba ta procesa odvijaju se pod punom upravom Svetoga Duha.

To znači da učenništvo treba da počne od mesta na kome se nalazimo i da se nastavi do najudaljenijih krajeva sveta. Polje učenništva je široko i poziva nas da se prihvatimo svojih dužnosti na takav način da bismo mogli imati Duhom ispunjen odnos sa onima koje srećemo. To je bio Hristov stil. On je negovao dubok odnos i uzajamno razumevanje sa ljudima koje je poučavao.

Šta će vaši susedi videti u vama što će ih privući Hristu?

ODGOVORITE

1. Koji činioци ometaju delotvorno učenništvo u današnjem društvu?
2. Kako biste objasnili povezanost između evangelizma i učenništva?

Robert Kurema, Tika, Kenija

Bog i ljudi (Jovan 1,40-46; 4,1-30)

Prethodno nepoznat većini stanovnika te oblasti, Hristos je napustio svoj dotadašnji način života da bi pozvao i poučavao prve učenike. U početku, zadatak je verovatno bio težak. Činjenica da je Hristos poticao iz Nazareta samo je otežavalo prilike jer su se ljudi pitali može li išta dobro proizaći iz tog mesta (Jovan 1,46). Šta možemo saznati iz vremena okupljanja tih prvih učenika? Iako Božji Sin, Hristos je odlučio radi spasenja da radi ruku pod ruku sa ljudima.

Jednom prilikom, Hristos je razgovarao sa ženom Samarjankom na koju, zbog njene etničke pripadnosti i ugleda koji je imala, niko ko drži do sebe ne bi obratio pažnju. Međutim, Njegove jednostavne reči, tvrdnje i pitanja, koja su zadirala duboko u njenu dušu, pretvorile su ovu promiskuitetnu ženu u učenika. I mi smo pozvani da dosegnemo ljude koje društvo odbacuje. Ako je Hristos mogao da osvoji srca skromnih ribara i jedne preljubčinice, ni mi ne treba da zanemarimo poučavanje ljudi nižeg statusa koji žive oko nas.

Strpljenje i svedočenje (Dela apostolska 1,6-8)

Pozivanje učenika predstavlja proces koji će se završiti prilikom Drugog dolaska. Tokom tog procesa događaju se brojni preokreti, usponi i padovi. Zbog tih teškoća, mnogi zastanu duž puta. Drugi postanu nestrpljivi pitajući se kada će se to putovanje konačno završiti. Sveto pismo nas opominje da nije naša dužnost da znamo »vremena i ljeta koje Otac zadržava u svojoj vlasti.« (Dela apostolska 1,7) Umesto toga, mi treba da pokažemo strpljenje, dok izvršavamo posao koji nam je Hristos poverio. Mi treba da ostanemo strpljivi do kraja, dok nas Sveti Duh vodi da uradimo ono što treba.

Pečat Sina (Matej 28,18-20)

Dajući Veliki nalog, Hristos je kazao svojim učenicima: »Idite, dakle, i naučite sve narode« da drže sve što im je zapovedio. Prema tome, Hristos je stavio svoj znak odobravanja potvrđujući tako rad učenika koji sakuplja žetvu. Kao današnji sledbenici, i mi treba da odnesemo Radosnu vest o spasenju do svih mesta – Radosnu vest da je nezakonito sotonino carstvo poraženo i da je Hristos uspostavio svoje večno Carstvo. Hristos je stavio svoj pečat na učenje, kada je obećao da će biti sa nama u svakom koraku na tom putu.

Radna snaga za žetvu (Matej 9,36-38)

Hristos gleda na ovaj svet kao na prostrano polje, zrelo od duša, koje treba da budu požnjevene za Njegovo carstvo. Reč Božja još nije prodrila u najudaljenije kutke ovog sveta. Nebrojeno mnoštvo ljudi još uvek je gladno duhovne hrane. Bolesni ljudi, beskućnici, bogati i siromašni, ljudi iz svih društvenih slojeva treba da čuju

Jevanđelje. Božji narod na taj način Božji narod treba da požnje prostrana polja koja postoje na ovom svetu. Moramo raditi zajedno da bismo ispunili zadatak. Uz pomoć Svetog Duha, jedna osoba predaje baklju učenitva drugoj, sve dok ceo svet ne osvetlimo Jevanđeljem. Mi smo svi zajedno, kao sinovi i kćeri Božje. Uz pomoć Svetog Duha svako od nas naći će način da učestvuje u žetvi. Molimo se da se broj žetelaca poveća. Ohrabrujmo jedni druge i pođimo napred. Mi smo pozvani da radimo sa Hristom, da pokrijemo ovaj svet Radosnom vešću. Uz vođstvo Svetog Duha, mi smo u stanju da pokažemo drugima kako da žive preobraženim životom u Hristu.

Bezgranična ljubav (Luka 15)

Hristos je koristio kratke priče da preko njih otkrije velike istine. Sve Njegove kratke priče imaju duboku moralnu pouku. Tekst iz Jevanđelja po Luki 15. sadrži tri kratke priče o izgubljenima koje treba naći: izgubljenoj ovci, izgubljenom novčiću, i izgubljenom sinu. Te priče govore nešto čudesno o učenitvu. Pre svega, imamo obavezu da tragamo za izgubljenim ljudima kojima možemo pokazati put za povratak u Božji zagrljaj. Priče, takođe, ukazuju na Božju bezgraničnu ljubav. On je spreman da oprostí svima koji se obrate Njemu. Konačno, kratke priče povezuju Božje praštanje i opravdanje koje nastupa sa učenitvom. Kao žeteoci, pozvani smo da širimo ljubav ukorenjenu u Hristovoj prirodi.

ODGOVORITE

1. Da je Hristos danas na Zemlji, koja pitanja biste Mu postavili i zašto?
2. Kako možemo strpljivo čekati na Hristov povratak, dok živimo u svetu koji nas stavlja pred mnoge izazove?
3. Dok je bio na Zemlji, Hristos je sarađivao sa ljudima u obrazovanju učenika. Kako možemo poboljšati međusobnu saradnju da bi taj proces mogao da se nastavi?
4. Kakvu korist možemo izvući iz Hristovih reči o učenitvu u Jevanđelju po Mateju 28,18-20?

**Božji narod
treba da požnje
prostrana polja
koja postoje
na ovom svetu.
Moramo raditi
zajedno da bismo
ispunili zadatak.**

Seline Kavetsa, Najrobi, Kenija

»Kada je seo da se odmori kod Jakovljevog studenca, Isus je dolazio iz Judeje, gde je Njegov narod imao malo ploda. Odbacili su Ga sveštenici i rabini, pa čak i ljudi koji su tvrdili da Njegovi učenici nisu uspeli da shvate Njegov božanski karakter. Bio je malaksao i umoran, a ipak nije zanemario priliku da progovori ženi koja je bila tuđinka, odvojena od Izrailja i živela u otvorenom grehu.

Spasitelj nije čekao da se okupi mnoštvo. Svoje pouke često je otpočinjao za samo nekoliko okupljenih oko Sebe, ali prolaznici, jedan po jedan, zastajali su da čuju dok veliki broj nije sa divljenjem i strahopoštovanjem slušao Božje reči preko Učitelja poslanog sa Neba. Radnik za Hrista ne treba da smatra da sa istom ozbiljnošću ne može da govori nekolicini slušalaca kao i većem skupu. Može biti da je tu prisutan samo jedan koji sluša vest, ali ko može reći koliko će dalekosežan biti njen uticaj? Čak i Njegovim učenicima, izgledalo je nevažno da Spasitelj svoje vreme posveti Samarjanki. Međutim, On je ozbiljnije i rečitije razgovarao sa njom nego sa carevima, velikodostojnicima i prvosveštenicima. Pouke koje je dao ovoj ženi ponavljaju se do najudaljenijih krajeva Zemlje.

**»Ova žena
predstavlja
delovanje stvarne
vere u Hrista.«**

Čim je našla Spasitelja, Samarjanka je dovela druge k Njemu. Dokazala je da je mnogo uspešniji misionar od Njegovih učenika. Učenici nisu videli u Samariji ništa što bi im pokazalo da je to polje koje obećava. Njihove misli bile su usmerene velikom delu koje treba izvršiti u budućnosti. Nisu videli da se upravo oko njih nalazi žetva koju treba pokupiti. Međutim, preko žene koju su prezirali, ceo grad je doveden da sluša Spasitelja. Ona je odmah odnela svetlost svojim sunarodnicima.

Ova žena predstavlja delovanje stvarne vere u Hrista. Svaki pravi učenik rađa se za Božje carstvo kao misionar. Onaj koji pije od vode postaje izvor života. Primalac postaje davalac. Hristova milost u duši je kao vrelo u pustinji, koje izvire da osveži sve i učini one koji su blizu smrti željnim da piju vodu života.¹

Meri Anjango, Najrobi, Kenija

1 Elen G. Vajt, *Čežnja vekova*, str. 194, 195 original

19. mart 2014.

GDE JE ŽETVA?

PRIMENA (Matej 9,36-38)

Sr

Moj otac je poljoprivrednik, tako da sam upoznat sa žetvenim poslovima. Žetva je vrhunac mnogih poljoprivrednih radova, koji vode stvarnom prikupljanju plodova. Bez nje, sav trud ratara bio bi uzaludan. Slično tome, ceo svet je njiva duša spremnih da budu prikupljene za Hrista. Zadbijanje duša za Njega zahteva usklađeno delovanje Njegovog naroda pod uticajem Svetog Duha. Dok je bio na zemlji, Hristos je video mnoštvo koje čezne da čuje Radosnu vest. Zato je naložio svojim učenicima da budu žeteoci, da dovedu više učenika (Matej 9,37.38), koji će, takođe, biti sposobni da nađu nove učenike.

To je i naš zadatak. Žetva je svuda, počevši od mesta na kome se nalazimo. Ne moramo biti uticajni ili bogati ljudi. Umesto toga, potrebno je da se predamo Hristu. Poledajte polja oko sebe. U nastavku se nalaze neka polja koja su sazrela za žetvu:

1. *Vaše susedstvo.* Počnite sa ljudima iz svoje neposredne blizine. S obzirom da vas oni često vidaju, i s obzirom da neke od njih lično poznajete, možete da budete za njih živi primer iz života koji postoji u Hristu. To se postiže onim što govorite i kako to govorite, vašim stilom života, i snagom vaše posvećenosti širenju Jevandelja.

**Žetva je svuda,
počevši od mesta
na kome se
nalazimo.**

2. *Obrazovne ustanove.* Studenti tragaju za znanjem, za istinom. Obrazovni centri mogu doneti veliku žetvu za Hrista. Ko od vaših školskih drugova možda čeka da čuje o Njemu?

3. *Zdravstvene ustanove.* Iskažite saosećanje i ljubaznost bolesnima. Staranje o njihovim emotivnim i duhovnim potrebama može doprineti njihovom fizičkom i duhovnom isceljenju. Informišite se kako možete volontirati u bolnici u svom gradu i staračkim domovima i domovima za ljude sa posebnim potrebama.

ODGOVORITE

1. Na kojim još mestima možete požnjeti žetvu?
2. Kako se na najbolji način možete poneti prema onima koji odbacuju vas i poruku o Hristu?

Džulius Nierere, Najrobi, Kenija

Postoji jedna izreka na jeziku svahili koja glasi ovako: *Haraka haraka haina baraka*. U prevodu: »Požuri! Požuri! Ostani bez blagoslova.« Drugim rečima, ako suviše žurite da negde stignete, biće vam veoma teško da čekate pravo vreme da se to ostvari. Ta izreka se može dobro primeniti na evangelizam i učenje. Mnogi ljudi, u Crkvi i izvan nje, postali su veoma nestrpljivi. Oni nestrpljivo pokušavaju da saznaju kada će se Isus vratiti. Toliko se usredsređuju na taj datum da zanemaruju probleme drugih ljudi. Međutim, baš kao što je Hristos pokazao zainteresovanost za ljude, moramo je pokazati i mi. Učenje se ne tiče samo na nas. Smisao učenja je da pomognemo drugima da dožive novi život u Hristu.

Hristos želi da budemo strpljivi dok čekamo Njegov povratak. On nam je obećao silu, dok se budemo trudili da govorimo drugima o Njemu. (Dela apostolska 1,6-8) Međutim, zbog greha ćemo nailaziti na izazove na tom putu. Kako onda da se uzdrži-

Treba da naučimo da čekamo Gospoda, bez obzira na okolnosti, jer je Božje vreme najbolje.

mo od gundanja? Kako da ne budemo nestrpljivi? Prvo, treba da naučimo da čekamo Gospoda, bez obzira na okolnosti, jer je Božje vreme najbolje. Ako pokušavamo nešto da postignemo onda kad mi želimo, to znači da nemamo poverenja u Njega. Osim toga, treba da imamo na umu da je Hristos strpljiv i pun ljubavi i ne želi da bilo ko izostane iz Njegovog carstva.

Na nama, kao Hristovim sledbenicima, počiva odgovornost da stvaramo učenike za Njega. Tada će i oni sami doprineti da se broj Njegovih učenika još više poveća. Treba da se usredsredimo na ono što je naš udeo, da, uz pomoć Svetog Duha, ostvarimo svoj cilj, a sve ostalo da prepustimo našem nebeskom Ocu. Jadikovanje, prigovaranje i postavljanje suvišnih pitanja neće nam doneti ništa dobro. Naša dužnost je da svedočimo.

ODGOVORITE

1. Zbog čega se, prema vašem mišljenju, Hristos još uvek nije vratio? Objasnite svoj odgovor biblijskim argumentima.
2. Da li je datum Hristovog dolaska važan? Zašto jeste ili zašto nije?

Beatris A. Odhiambo, Ndiva, Kenija

21. mart 2014.

»IDITE DAKLE«

ISTRAŽIVANJE (Matej 28,19.20; Marko 16,16; Luka 24,45-49; Dela apostolska 1,8)

Pe

ZAKLJUČAK

Kada se Isus vratio na Nebo, anđeli su podsetili Njegove učenike da je On obećao da će se vratiti. Ali, između Njegovog prvog i drugog dolaska, trebalo je da oni nešto učine. »Idite,« kazao je. Idite i pozovite još učenika. Isus želi da svi na ovom svetu saznaju za Njegovu ljubav i žrtvu za njih. Prema Njegovim rečima, učenik je neko ko je obraćen i ko uči kako da ispuni Njegove zapovesti. Da bi pridobili više učenika, Isus je tražio od svojih sledbenika da čine tri stvari: da idu, krštavaju i poučavaju. Svaki vernik može imati udela u tom Velikom nalogu.

RAZMOTRITE

- Zapišite ukratko svoje lično svedočanstvo da biste dobili ideju kako da drugima govorite o Hristu. Setite se kako ste vi lično saznali za Njega ili šta je On učinio u vašem životu.
- Naslikajte svetlost istine koja teče iz Novog Jerusalima i osvetljava čitav svet.
- Počnite sa skromnim proučavanjem Biblije u svome domu sa nekim prijateljem koji bi želeo da zna više o Hristu.
- Pišite u svom dnevniku o svim ljudima sa kojima se srećete, a kojima biste mogli nešto da kažete o Hristu.
- Napišite pesmu o tome šta poznavanje Hrista znači za vas i budite spremni da je podelite sa svakim ko je spreman da je sluša.
- Povedite razgovor u svom subotnoškolskom razredu o četiri stuba pravog učenništva: (1) prepoznavanje našeg ličnog stanja, (2) iskrena poniznost, (3) potpuno duhovno predanje, (4) neodoljiva potreba da objavljujemo poruku o Hristu.
- Pozovite prijatelje u svoj dom i zajedno odgledajte neki hrišćanski film. Unapred pripremite pitanja za razgovor da biste svi učestvovali u razgovoru na temu koju ste gledali.

POVEŽITE

Otkrivenje 7,9.10.

Digma.com.

Scripture Mysteries (DVDs by Anchor Point Films).

Passport to the Bible: An Explorer's Guide (InterVarsity Press).

Sonja Hengert, Chehalis, Vašington, SAD

Pouka 13

Od 22. do 28. marta 2014.

Cena učenja

»I nadanje naše tvrdo je za vas. Ako li se utješavamo, za vašu je utjehu i spasenije znajući da kao što ste zajedničari u našem stradanju tako i u utjehi.« (2. Korinćanima 1,7)

22. mart 2014.

DA LI JE ZAISTA VREDELO?

UVOD (1. Korinćanima 9,24-27)

Su

Nije bilo nimalo lako odlučiti se za tu karijeru. Zaista, nimalo lako. Priσεćate se razgovora svojih roditelja koje ste načuli u kasne večernje sate, dok ste još bili sasvim mali. Sedam ili osam godina? Već tada su vas smatrali dovoljno odraslim da prihvatite određenu disciplinu koja će postati vaš stil života.

»Zar ne želite da ona ima *normalno* detinjstvo?« pitali su vaše roditelje, prijatelji, rodbina, pa čak i nepoznati ljudi.

»Sve smo joj objasnili, i ona je tako odlučila«, spremno su odgovarali. U tom trenutku još uvek niste bili potpuno svesni koliko toga ćete morati da žrtvujete. Dani su bili dugi. Ustajali ste rano da biste odradili »osnovne vežbe«. Nije bilo vremena za neobavezne igre napolju. Zdrava ishrana bila je pravilo. Popodne je bilo rezervisano za učenje, teretanu i vežbanje. Propustili ste rođendane svojih prijatelja i glavne školske događaje.

Kada ste bili u tinejdžerskim godinama, vaši roditelji su se preselili da bi vam obezbedili iskusnijeg trenera koji bi mogao da vas povede u ostvarivanje vaših snova. Napustili ste svoje prijatelje, nastavnike i dom da biste se posvetili još napornijem radu. »Sve što se cení u životu, vredno je truda« – čuli ste mnogo puta, dok ste propuštali glavne događaje, trpeli bolove u mišićima, povrede, neispavanost i bol. Toliko puta ste poželeli da odustanete.

**Toliko puta
ste poželeli da
odustanete.**

Ali, toliko ste i dobili! Proputovali ste mnoge zemlje. Upoznali ste mnogo ljudi izvan svog porodičnog kruga. Razgovarali ste sa ljudima na položaju, političarima i slavnim ličnostima. Kada ste navikli da nastupate pred masom, svetlost reflektora i susreti sa ljudima više vam ne predstavljaju teškoću. Kada bi čitav život bio pozornica, vi biste se na njoj osećali sasvim komotno. Iskreno rečeno, voleli ste to što radite. Oduvek ste to voleli.

Stoga se vraćate na pitanje: Da li je zaista vredelo? Zastava vaše zemlje vijori se ponosno iznad velikih zvučnika. Ruka vam počiva na srcu, dok se vaša zastava podiže iznad druge dve. Zlatna medalja oko vašeg vrata teža je nego što ste očekivali. Vi ste na *tom* postolju. Na postolju o kome sanja svaki atleta – i ne samo atleta. Da li se sva ta žrtva isplatila? Stremite onome za šta su svi rekli da je nemoguće? Živeti za san i raditi na njegovom ostvarenju?

Da.

I nema više potrebe za bilo kakvim objašnjenjem.

Ove sedmice, razmislite kako ćete izračunati cenu učenja. I da li ćete se uopšte potruditi da je izračunate.

Kristi Rič, Bouzman, Montana, SAD

CENA – POSVEĆENOST I HRABROST

LOGOS (Matej 22,37; 28,16-20; Luka 14,25-33; 21,12-19; 1. Korinćanima 9,24-27; Filibljanima 1,6; Jevrejima 12,1-4)

Da li se to isplati? (Matej 22,37; Luka 14,25-33)

Engleskoj je bio potreban novac. Zar nije i svima nama? Zemlja je nastojala da dođe do rešenja kako da plati dugove i odbrani svoje nove teritorije. Tako je 22. marta 1765. godine Engleska donela zakon o pečatu. To je značilo oporezivanje svih štampanih materijala, od novina do karata za igranje. Međutim, to je pokrenulo mnoge prigovore od strane američkih kolonista koji su se organizovali da bi se suprotstavili ne samo ovom porezu, već i nekim drugim koje su smatrali nepravednim. Engleska je uskoro shvatila da će troškovi nametanja tog zakona biti veći od poreza koji bi na taj način bio prikupljen. Zato su ga već sledeće godine ukinuli. Međutim, stvari su se pokrenule i to je konačno dovelo do Američke revolucije. Da li se Engleskoj isplatilo to što je pokušala da nametne taj porez kolonijama?

Kao hrišćani, i mi treba pažljivo da se preistipitamo. Koju cenu smo spremni da platimo da bismo sledili Hrista? Kolonisti nisu bili spremni da plate tu cenu. Zbog toga su odlučili da se oslobode engleske vlasti. Engleska je računala i zaključila da joj je taj porez potreban, međutim, izgubila je američke kolonije.

Obraćajući se mnoštvu ljudi, Hristos je kazao: »Svaki od vas koji se ne odreče svega što ima ne može biti Moj učenik.« (Luka 14,33) Da, Hristos poziva na potpuno posvećenje. On želi da Ga volimo svim svojim srcem, dušom i umom. Nositi majcu sa natpisom »Isus« i nazivati sebe hrišćaninom neće umanjiti taj zahtev. Zbog čega On poziva na nešto više? Kada budemo potpuno posvećeni, On želi da svedočimo za Njega. Godine 1775, Patrik Henri održao je svoj čuveni govor: »Da li je život tako mio, i mir tako sladak, da se može kupiti po cenu ropskih lanaca? Ne daj, Svemogućí Bože! Ne znam kakav će stav drugi zauzeti/za šta će se drugi opredeliti, ali što se mene tiče: dajte mi slobodu, ili mi dajte smrt.«¹ Po koju cenu smo spremni da sledimo Hrista? Patrik Henri je bio spreman da se odrekne svog života za slobodu. Hristos je zapravo rekao: »Da li ste spremni da se odreknete svog života da biste postali Moji učenici?« Patrik Henri i drugi revolucionari žrtvovali su svoje domove, a neki čak i svoj život za slobodu. To podseća na poziv koji je Isus Navin uputio Izrailjcima: »Izberite sebi danas kome ćete služiti.« (Isus Navin 24,15) Mi treba da napravimo izbor. Ne možemo ostati neodlučni.

Priprema (1. Korinćanima 9,24-27; Filibljanima 1,6)

Kada donesemo odluku, počinje trening. Jedna sportska disciplina pod nazivom »Trka kroz blato«² postala je prilično popularna. To je kratka trka, ali fizički veoma

1 Patrick Henry, »Give Me Liberty, or Give Me Death«, <http://www.ushistory.org/documents/libertydeath.htm>.

2 »Tough Mudder«, <http://toughmudder.com/>.

naporna. Zamišljena je po ugledu na vojnu vežbu. Isplati se podneti bol, ogrebotine i krv, jer ćete moći da kažete: »Završio sam trku!«

Kao hrišćani, pozvani smo da se pripremimo za duhovnu »trku kroz blato«. Ako ste ozbiljni prema svom predanju da budete jedan od Hristovih učenika, vaš trening obuhvatiće proučavanje Biblije, molitvu i svedočenje o vašoj veri na mnogo različitih načina. Mnogi hrišćani se žale da ne mogu da savladaju iskušenje. Jadaju se kako nemaju nimalo duhovne sile, ali u stvari ne žele da odvoje vreme da se duhovno uvežbaju za bitku. Posvećenje ne znači ništa ukoliko se ne pripremite za trku.

Izađite na teren. Predugo ste bili hrišćani iz fotelje.

Postoji jedna šala koja kaže: »Danas na svetu postoje dve grupe ljudi – ona koja gleda fudbal i ona koja ga igra.« Hrišćanska verzija bi glasila: izađite na teren. Predugo ste bili hrišćani iz fotelje. Mnogo je lakše pričati o slabostima drugih ili kritikovati one koji su na terenu, nego sam izaći i odigrati igru.

Idite! (Matej 28,16-20; Luka 21,12-19; Jevrejima 12,1-4)

Da biste ušli u igru potrebna vam je posvećenost i priprema, ali način na koji igrate je pravi ispit za to kako ste se pripremili. Na kraju ćete morati da »idete.« Suočićete se sa progonstvom, bolom, suzama. Ljudi kojima ste verovali odbaciće vas. Vaši mili i dragi mogu vam okrenuti leđa. Ali, imajte na umu da igrate za Hrista.

Možda se brinete šta ćete reći. Bog će vam dati reči. To je i trenutak kada vaša priprema priskače u pomoć. Kao vatrogasac, ja uvek učestvujem u vežbama tako da u stresnim prilikama mogu da primenim određene veštine. Bog će vas podsetiti na ono što ste vežbali, kada se budete našli u stresnoj prilici. Međutim, ako se uopšte ne pripremate, da li ste zaista posvećeni?

Usredsredite se! Ne dozvolite da vam dobre namere ili sporedna pitanja odvuku pažnju. Neprijatelj ne želi ništa drugo nego da nas navede da radimo bilo šta drugo osim da izađemo na teren i igramo. To što nam odvrća pažnju može biti nešto zaista dobro, ali to nije ono najbolje. A šta je to najbolje? Šta je Hristos rekao svojim učenicima neposredno pre nego što je napustio Zemlju? Kazao im je da svedoče, poučavaju i krštavaju. Da li mi treba da činimo išta manje od toga?

ODGOVORITE

1. Koju vrstu duhovnog treninga trenutno primenjujete da biste se pripremili za igru? Ako to ozbiljno shvatite, kako će to izgledati?
2. Šta vam to odvrća pažnju, šta morate da odbacite da biste uspešnije učestvovali u igri?

Džonatan Gerasi, Letbridž, Alberta, Kanada

»Bogu su potrebni radnici koji će, dok budu saradivali sa Njim, uvideti svetost tog posla, kao i sukobe sa kojima se moraju suočiti da bi ga uspešno obavljali – radnici koji se neće obeshrabriti kada sagledaju mukotrpan rad koji je pred njima. Gospod ne pokušava da sakrije od svog naroda ozbiljne sukobe u kojima će morati da učestvuju u ovim poslednjim danima. Umesto toga, On im otkriva plan bitke. On ukazuje na težak i opasan posao koji treba obaviti. On opominje ljude pozivajući ih da izračunaju cenu učenja, ali ih i ohrabruje da uzmu oružje svoga vojevanja, jer će nebeski Vojskovođa stati uz njih u odbranu istine i pravde.

Na svakom koraku Božji narod suočavaće se sa sotoninim ispraznim iskušenjima. Neprijatelj zna koliko je Nebo privlačno za svako ljudsko biće. On je bolno svestan šta je izgubio. Zato je, kada je zbačen sa Neba, odlučio da sve znanje i silu koju poseduje upotrebi u borbi protiv Boga i nastojanju da otme

**Sotona »se
trudi da osujeti
napore Hristovih
sledbenika«.**

osujeti napore Hristovih sledbenika.«¹

»To je Hristova religija. Sve što je manje od toga predstavlja prevaru. Nikakva teorija istine, nikakvo izjavljivanje učenja neće spasiti nijednu dušu. Mi ne pripadamo Hristu sve dok ne postanemo potpuno Njegovi. Polovičnost u hrišćanskom životu doprinosi da čovek postane neodlučan u namerama i kolebljiv u željama. Napor da služimo i sebi i Hristu čini nas slušaocima koji podsećaju na seme palo na kamenito tlo i koji se neće održati kada budu izloženi probi.«²

ODGOVORITE

1. Koju cenu bismo mi, kao hrišćani, trebalo da budemo spremni da platimo da bismo spasili druge?
2. Kako treba da se pripremamo da bismo mogli da se borimo za izgubljene duše?

Bethany Geraci, Lethbridge, Alberta, Kanada

1 Ellen G. White, *Youth's Instructor*, Oct. 26, 1899.

2 White, *Pouke velikog Učitelja*, str. 50 original

25. mart 2014.

LISTA SVEDOKA

DOKAZ (Luka 12,49-53; Jevrejima 11,29-12,4)

Ut

Za poslednjih sto godina, hrišćani su umirali mučeničkom smrću na svakih pet minuta. Ta izjava radio-voditelja privukla mi je pažnju. Prepoznala sam glas dr Ravi Zahariasa, hrišćanskog apologete. Mučenik na svakih pet minuta u naše vreme? To me je navelo da razmišljam o poslednjem delu Jevrejima 11. poglavlja koje govori »o veri«, i o tome kako Pavle ohrabruje Jevreje da o tim ljudima razmišljaju kao o svedocima vere. (Jevrejima 12,1) Razmišljala sam i o Hristovim rečima u Jevanđelju po Luki 12,49-53. o razorenju Jerusalima 70. godine. Josif Flavije opisuje tu scenu: »Dok je hram bio u plamenu, napadači su ga pljačkali... Deca i starci, obični ljudi i sveštenici bili su iskasapljeni... bez obzira da li su molili za milost ili pružali otpor.«¹

»Priča o hugenotima kao da predstavlja nastavak 11. poglavlja Poslanice Jevrejima. Ti posvećeni protestanti pokazali su veru na delu u herojskim razmerama...

Da li se to isplati?

Tokom surovog progonstva kome su bili podvrgnuti neki su se odrekli vere da bi sačuvali život i imanje, ali hiljade drugih je umrlo ili trunulo u tamnicama i galijama.«²

U novije vreme, u tu »gomilu svjedoka« mogli bismo ubrojati i Ditriha Bonhofera (1945), luteranskog pastora i člana nemačkog pokreta otpora, i Ri Hion Oka /Ri Hyon Ok/, pogubljenog u junu 2009. godine, u Severnoj Koreji zato što je delio Biblije. Nikolaj Pančuk, adventistički pastor, koji je živeo u komunističkoj Rusiji, osuđen je na progonstvo u Sibir zato što je odbio da sarađuje sa KGB-om.³

Na međunarodnoj verskoj konferenciji održanoj 2011. godine, jedna studija je pokazala da »svake godine 105.000 hrišćana umre za svoju veru.«⁴ Da li se to isplati? Jedan od »svedoka«, Džim Eliot /Jim Elliot/, izrazio je to na najbolji način:

»Nije lud onaj ko daje nešto što ne može da zadrži da bi zadobio nešto što ne može da izgubi.«⁵

ODGOVORITE

Ko je od vaših poznanika, članova porodice, crkve, ili škole ušao u »gomilu svjedoka« koja je uticala na vaš život?

Tvila Gerasi, Belgrejd, Montana, Kanada

- 1 »The Romans Destroy the Temple at Jerusalem, 70 AD,« www.eyewitnessstohistory.com/jewishtemple.htm.
- 2 Bradley Booth, *The Miracle of the Seventh-day Ox* (Hagerstown, Md.: Review and Herald® Publishing Association, 2012), n.p.
- 3 Isto.
- 4 Daniel Blake, »Shocking Figures Reveal 105,000 Christians Martyred Each Year,« <http://www.christianpost.com/news/shocking-figures-reveal-105000-christians-martyred-each-year-50976/>.
- 5 Quoted by Charles R. Swindoll, *Meet Me in the Library* (Plano, Texas: IFL Publishing House, 2011), p. 6.

Kada donosimo važne i teške odluke uvek je mudro preispitati korist i troškove koji idu uz njih. Biti Hristov učenik jedna je od najvažnijih, ali istovremeno i najtežih odluka koje možemo doneti. Prednosti su neverovatne, ali moramo imati na umu da postoji i cena. Spasenje je besplatno, ali učenje nas košta svega što imamo.¹ Isus nas nije pozvao da preračunavamo troškove samo da bi nas naveo da odbijemo da Ga sledimo. On nas podstiče da Ga sledimo, korak po korak, celim putem do krsta. Krst je mesto na kome je On dao sve što je imao. Krst je mesto na kome i mi moramo učiniti isto.

Šta to znači za vas i mene? Pavle nam odgovara u Rimljanima 12,1.2.

Mi moramo postati žrtva. Kada je prinošena, žrtva je dovođena Gospodu. (3. Mojsijeva 1,2) Onaj ko je prinosio žrtvu, predavao je u potpunosti Gospodu i odričao se svakog prava na nju. Kada postajemo žrtve, mi se u potpunosti posvećujemo Bogu. Mi pripadamo Njemu i ne polažemo više nikakvo pravo na same sebe.

Mi smo odvojeni da bismo postali svete žrtve.

Mi moramo biti žive žrtve. To znači da odlučno posvećujemo svoj život u službu Hristu. Tu naše hodanje za Njim postaje praktično. Počinjemo da živimo kao što je On živeo – tako što ćemo tražiti priliku da služimo, sećati se da činimo dobro i svedočiti drugima. (Jevrejima 13,16) To je obnavljenje i preobražaj o kome Pavle govori. (Rimljanima 12,2)

Mi moramo biti svete žrtve. Žrtve koje je Bog zahtevao u Starom zavetu trebalo je da budu bez mane. (3. Mojsijeva 1,3) Te žrtve ukazivale su na konačnu žrtvu, Isusa Hrista, koji je takođe bio bez mane. (1. Petrova 1,19) Kao Njegovi učenici, mi smo odvojeni da bismo bili svete žrtve. Naš karakter treba da se preobrazi da bi bio kao Isusov. Njegov karakter je ljubav i, kao Njegovi sledbenici, i mi smo pozvani da volimo. (Matej 5,43-48; 1. Jovanova 4,8.12)

Kao živa i sveta Žrtva, Isus je bio ugodan Bogu. (Matej 17,5) Dok sledimo Hrista, bićemo vođeni do mesta nakome ćemo iz prve ruke saznati cenu učenja. Bićemo vođeni do krsta gde ćemo postati žive i svete žrtve, isto tako ugodne Bogu.

Džim Dženkins, Belgrejd, Montana, SAD

1 Sermoncentral.com, <http://www.sermoncentral.com/sermons/the-cost-of-discipleship-r-david-reynolds-sermon-on-discipleship-61949.asp>.

»Ljubite neprijatelje svoje.« (Matej 5,44) Lako je reći drugima da to čine. Lako je propovedati o tome. Međutim, da li ste zapazili da je mnogo teže to zaista i činiti?

Razmislite o Hristovom životu, o tome kako se stalno suočavao sa nevericom i podsmevanjem. Uprkos činjenici da je lečio ljude i prema svima ljubazno postupao, fariseji su Ga ismevali, a Njegov sopstveni narod tražio je Njegovo pogubljenje. Čak i Njegovi učenici su posumnjali u Njega, poricali da Ga poznaju i izdali Ga Njegovim ubicama. Ipak, za sve to vreme, On nije prestajao da ih voli.

Meni nije teško da budem ljubazan prema ljudima koji su ljubazni prema meni. Borba počinje kada neko ne ceni moju dobrotu ili je stvarno zao prema meni. Tada pomislim na tekst u Jevanđelju po Luki 6,35. i shvatam da sam u velikoj meri sličan učenicima, a možda čak i farisejima. Osećam se kao Pavle kada je napisao: »Ne znam šta činim, jer ne činim ono što hoću, nego na što mrzim ono činim.« (Rimljanima 7,15) Želim da budem kao Hristos, ali izgleda da često činim upravo suprotno.

Hristova misija na Zemlji bila je da traži i spase izgubljene. Tekst u 1. Jovanovoj 4,19. kaže da mi »imamo... ljubav prema Njemu,

jer on najprije pokaza ljubav k nama«. On nas voli onakve kakvi smo bili i kakvi smo još uvek! Možda nas način na koji gledamo na druge sprečava da ih volimo kao što bi trebalo. Ako se neke osobe ne uklapaju u našu zamisao šta znači biti hrišćanin, teško nam je da razumemo da je i njima potreban Hristos. Ako im ne svedočimo o Hristu, zar im time ne sudimo, proglašavajući ih nedostojnim spasenja?

Biblija nam kaže da ne sudimo drugima. Ako tvrdimo da smo Hristovi sledbenici, moramo se i ponašati kao On. Isus voli ljude na koje mi možda gledamo sa visine. Moći ćemo da sledimo Njegov primer jedino ako ostanemo povezani sa Bogom u molitvi i proučavanju Božje reči, baš kao što je i On činio.

ODGOVORITE

1. Kojih stihova se možemo setiti, koji nam mogu pomoći da vidimo druge onako kako ih Hristos vidi?
2. Koju ulogu igra molitva u usklađivanju našeg viđenja drugih sa Hristovim viđenjem?
3. Kako možemo voleti one koji nam nanose najviše bola?

Džeremi Masters Videman, Bouzman, Montana, SAD

ZAKLJUČAK

Isus svojim učenicima nije obećao bogatstvo i sreću. On im nije obećao prestiž, ni zaštitu od nevolja. Ipak, oni su Ga sledili, kao i nebrojeno mnoštvo drugih ljudi – uprkos tome što je cena ponekad bila skoro nepodnošljivo visoka. Možemo se čuditi toj odanosti, ali ako upravimo svoj pogled Isusu i sagledamo Ga onakvim kakav On zaista jeste, razumećemo zašto je toliki broj ljudi žrtvovao tako mnogo da bi Ga sledio. On je toga vredan.

RAZMOTRITE

- Bavite se nekom fizičkom aktivnošću kao što je vožnja biciklom. Postavite cilj za koji znate da ćete morati dobro da se pomučite da biste ga ostvarili. Uložite sve napore da ga zaista i ostvarite, a zatim razmislite koliko vas je koštalo dok ste dostigli čak i tako mali cilj.
- Prikažite u obliku dijagrama kako provodite vreme tokom jednog uobičajenog dana. Na kružnom grafikonu četvrtina ili trećina bila bi odvojena za spavanje. Zatim, tu je, u različitim proporcijama, zastupljeno i vreme za obedovanje, rad i učenje. Međutim, setite se da Bogu pripada sve vaše vreme, a ne samo mali deo tokom vašeg svakodnevnog ličnog bogoslužjenja. Razmislite na koji biste način u svakom razdoblju u danu mogli da se ponašate više kao učenik.
- Odrecite se neke svoje omiljene aktivnosti tokom sedmice da biste služili drugima. Tražite od Boga da upotrebi vašu malu žrtvu da bi pomogao nekom drugom.
- Pronađite detalje na nekom veb-sajtu (kao što je www.amnesty.org) o nekome ko je u zatvoru, ili trpi progonstvo zbog svoje vere. Pišite toj osobi da biste je ohrabрили, ili pišite onima koji je progone, tražeći da oslobode tu osobu.
- Upotrebite prethodno pomenuti veb-sajt da biste proučili neku zemlju u kojoj su hrišćani u ovom trenutku progonejeni. Okupite grupu prijatelja da biste se molili za taj narod.
- Nacrtajte krst na svojoj ruci. Svaki put kada ga pogledate tokom dana, zastanite da razmislite o onome što je Isus učinio za vas i o pozivu da Ga sledite.

POVEŽITE

Matej 16,24-26; 2. Korinćanima 11,23-31.

U potrazi za boljim životom, poglavlje 40: »Pomoć u svakodnevnom životu«.

Dietrich Bonhoeffer, *The Cost of Discipleship*, chapter 5, »Discipleship and the Individual«.

Nejtan Braun, Melburn, Australija

JANUAR

BOŽJI SINOVI I KĆERI

Da budemo čisti kao Hristos

1. S 1. Jovanova 3,1. Nazvani smo sinovima Božjim
2. Č Jovan 1,12. Da budemo čisti kao Hristos
3. P Jovan 1,12. Snaga kojom postajemo deca Božja
4. S Psalam 145,18. Bog je blizu svih koji Ga prizivaju

Zavisnost od Boga

5. N Jovan 3,36. Vera u Hrista znači večni život
6. P Isaija 11,2. Duh mudrosti i razumevanja
7. U Jevrejima 1,14. Anđeli služe naslednicima spasenja
8. S Galatima 5,6. Vera koja kroz ljubav radi
9. Č Jovan 15,5. drugi deo. Zavisnost od Boga
10. P Jovan 13,34. Obnovljeno srce voli kao što je Hristos voleo
11. S Psalam 46,10. Potrebno je da mislimo o Bogu

Ljubav prema drugima

12. N Jevrejima 4,16. Pristupimo slobodno Prestolu blagodat
13. P 5. Mojsijeva 26,11. Radujmo se riznicama blagodati
14. U Jovan 1,16. Primili smo iz riznice Božjeg obilja
15. S 2. Korinćanima 3,18. Preobraženi iz slave u slavu
16. Č Efescima 5,1,2. Ljubav prema drugima
17. P Jovan 16,33. Moramo da pobedimo kao Hristos
18. S Priče 18,24. Isus je Prijatelj bliži od brata

Koračajmo Njegovim putem

19. N Jeremija 30,17. Dobre navike obezbeđuju dobro zdravlje
20. P Priče 8,11. Božanska mudrost
21. U Rimljanima 15,4. Proučavajmo Sveto pismo
22. S Priče 10,29. Koračajmo Njegovim putem
23. Č Jovan 12,32. Svi su privučeni uzdignutom Spasitelju
24. P Rimljanima 5,10. Pomirenje Hristovom smrću
25. S Luka 1,6. Pravi misionarski rad počinje u domu

Radosni u Gospodu

26. N Priče 3,27. Treba da činimo dobro svojim susedima
27. P Galatima 3,26. Jedinstvo sa decom Božjom
28. U Psalam 104,34. Radosni u Gospodu
29. S 2. Petrova 1,4. Ispunjavajte um božanskim istinama
30. Č Psalam 1,3. Kao drvo usađeno kraj potoka
31. P Otkrivenje 21,7. Nasledićemo sve

FEBRUAR MOJ ŽIVOT DANAS

Daj Mu svoje srce

1. S Priče 23,26. Daj Mu svoje srce

Duh proslavlja Hrista u meni

2. N Psalam 5,3. Molite se ujutru
3. P 1. Petrova 1, 23. Biblija stvara novi život
4. U Jovan 16,14. Duh proslavlja Hrista
5. S Otkrivenje 18,1. Cela Zemlja biće osvetljena
6. Č Jovan 14,27. Ne žrtvovati načela zbog mira
7. P Jovan 13,35. Voleti kao što je Hristos voleo
8. S Psalam 50,23. Pevaću Gospodu

Sačuvajte hram svoga tela

9. N Psalam 84,11. Rastenje u blagodatni počinje u domu
10. P Matej 25,21. On umnožava moje darove
11. U 1. Korinćanima 3,16. Sačuvajte hram svoga tela
12. S Priče 17,22. Veselo srce je dobar lek
13. Č Psalam 100,4. Zahvaljivanje i slavljenje
14. P 1. Jovanova 4,7. Ljubav leči mnoge rane
15. S Priče 25,11. Prijatne reči u pravo vreme

Poštovanje Božjeg doma

16. N Jovan 11,5. Isus i Njegovi prijatelji u Vitaniји
17. P Jovan 4,14. Dajte im vodu života
18. U Galatima 6,10. Sećaj se siromašnih u crkvi
19. S Psalam 90,17. Bog podržava čist karakter
20. Č 2. Petrova 1,4. Učesnici po Božjem obećanju
21. P 3. Mojsijeva 19,30. Poštovanje Božjeg doma
22. S Isaija 41,10. Bogu je stalo do mene

Volja je odlučujuća snaga

23. N Jevrejima 2,17. Hristos – moj Stariји Brat
24. P 2. Mojsijeva 23,20. Anđeli me pripremaju za večnost
25. U Isaija 27,5. U Hristu je snaga
26. S Rimljanima 12,2. Volja je odlučujuća snaga
27. Č 2. Petrova 1,10.11. Priprema za večni život
28. P 2. Timotiju 4,8. Hristos mi predaje venac

MART

VERA KOJOM ŽIVIM

Postavljeno pred nas

1. S Jovan 6,54.55. Postavljeno pred nas

Isususova spasonosna sila

2. N 2. Mojsijeva 20, 8. Priprema za Sveti dan
3. P Jovan 3,16. Božji dar ljudskom rodu
4. U 1. Timotiju 3,16. Utelovljeni Tvorac
5. S Rimljanima 8,28. Spasonosno delovanje Providenja
6. Č Efescima 1,3.4. Večni Spasitelj
7. P Rimljanima 3,31. Da li vera ukida poslušnost?
8. S 2. Korinćanima 12,9. Isususova spasonosna sila

Neophodna promena srca

9. N Rimljanima 8,1. Mir preko krsta
10. P Matej 5,6. Ispunjeni Njegovom pravednošću
11. U Kološanima 2,6. Pravednik će živeti od vere
12. S 1. Jovanova 1,9. Iskreno ispovedanje greha
13. Č Jovan 3,3. Neophodna promena srca
14. P Jevrejima 12,14. Svetost života
15. S 5. Mojsijeva 32,29. Strela smrti

Ulog u Nebo

16. N 1. Solunjanima 4,13. Nada isključuje tugu
17. P Jevrejima 7,24.25. Spasenje za Božju decu
18. U Otkrivenje 3,5. Branjanje greha
19. S 1. Petrova 5,8. Sotonini planovi
20. Č Jakov 1,27. Ulog u Nebo
21. P Sudije 13,12. Kakvo nasleđe?
22. S Jezekilj 20,20. Naročiti dan

Zidari, ne rušitelji

23. N Isaija 26,2. Dobrodošlica u nebeski dom
24. P Otkrivenje 7,2.3. Ko će primiti Božji pečat?
25. U Jovan 13,14.15. Isus – Primer poniznosti
26. S Isaija 58,12. Zidari, ne rušitelji
27. Č Dela 20,19. Suze i sukob
28. P 1. Petrova 3,12. Bezbedni u poslušnosti
29. S Jakov 1,12. Kruna svakom pobedniku

Večna slava

30. N 2. Korinćanima 4,17. Večna slava
31. P Otkrivenje 21,4. Smrti neće biti više!

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

JANUAR

- 1. PP* 33-35**
- 2. PP 36-38
- 3. PP 39-41
- 4. PP 42, 43
- 5. 1.Moj. 1, 2; PP 44; 45
- 6. PP 46-48
- 7. PP 49-51
- 8. 1.Moj. 3; PP 52, 53
- 9. PP 54-56
- 10. PP 57-59
- 11. PP 60-62
- 12. PP 63-65
- 13. PP 66-68
- 14. 1.Moj. 4:1-16;
PP 69, 70
- 15. PP 71-73
- 16. PP 74-77
- 17. PP 78-79
- 18. 1.Moj. 4:17-26; 5;
PP 80, 81
- 19. PP 82-84
- 20. PP 85-87
- 21. PP 88, 89
- 22. 1.Moj. 6, 7
- 23. PP 90-92
- 24. PP 95-97
- 25. PP 98-100
- 26. PP 101-104
- 27. PP 105-110
- 28. 1.Moj. 8, 9, 10
- 29. PP 111-113
- 30. PP 114-116
- 31. 1.Moj. 11; PP 117, 118

FEBRUAR

- 1. P P 119, 120
- 2. PP 123-124
- 3. 1.Moj. 12; PP 125
- 4. PP 126-128
- 5. PP 129-131
- 6. 1.Moj. 13, 14, 15
- 7. 1.Moj. 17, 18
- 8. PP 132-134
- 9. PP 135-137
- 10. PP 138-140
- 11. PP 141, 142
- 12. PP 143, 144
- 13. 1.Moj. 16, 20, 21
- 14. 1.Moj. 22, 23
- 15. PP 145-147
- 16. PP 148-152
- 17. PP 153-155
- 18. 1.Moj. 19; PP 156
- 19. PP 157- 159
- 20. PP 160-162
- 21. PP 165-167
- 22. PP 168-170
- 23. 1.Moj. 24; 25:12-18
- 24. PP 171-173
- 25. PP 174-176
- 26. 1.Moj. 25:1-11, 19-34;
26; 27:1-40
- 27. PP 177-179
- 28. PP 180-182

MART

- 1. 1.Moj. 27:41-46; 28, 29
- 2. 1.Moj. 30, 31
- 3. PP 183-187
- 4. PP 188-191
- 5. PP 192-194
- 6. 1.Moj. 32, 33:1-17
- 7. PP 195-197
- 8. PP 198, 201
- 9. PP 202, 203
- 10. 1.Moj. 33:18-20; 34
- 11. 1.Moj. 35, 36
- 12. 1.Moj. 37; PP 204, 205
- 13. PP 206-208
- 14. PP 209, 210
- 15. 1.Moj. 38; PP 211, 212
- 16. 1.Moj. 39, 40; 41:1-45
- 17. PP 213-217
- 18. PP 218-220
- 19. PP 221-223
- 20. 1.Moj. 41:46-57; 42
- 21. 1.Moj. 43, 44
- 22. 1.Moj. 45, 46, 47
- 23. 1.Moj. 48, 49
- 24. 1.Moj. 50
- 25. PP 224-226
- 26. PP 227-229
- 27. PP 230-232
- 28. PP 233-235
- 29. PP 236-238
- 30. PP 239, 240
- 31. 2.Moj. 1, 2, 3

* PP – Elen G. Vajt, Stvaranje, patrijarski i proroci

** Brojevi strana su stavljeni prema originalu knjige Stvaranje, patrijarski i proroci (brojeve strane originala u našem izdanju knjige mogu se pronaći sa strane spoljnih stranica knjige)

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Januar	Februar	Mart
1. Psalam 1.	1. Psalam 29.	1. Psalam 53.
2. Psalam 2.	2. Psalam 30.	2. Psalam 54.
3. Psalam 3.	3. Psalam 31,1-14.	3. Psalam 55.
4. Psalam 4.	4. Psalam 31,15-24.	4. Psalam 56.
5. Psalam 5.	5. Psalam 32.	5. Psalam 57.
6. Psalam 6.	6. Psalam 33.	6. Psalam 58.
7. Psalam 7.	7. Psalam 34.	7. Psalam 59.
8. Psalam 8.	8. Psalam 35,1-14.	8. Psalam 60.
9. Psalam 9.	9. Psalam 35,15-28.	9. Psalam 61.
10. Psalam 10.	10. Psalam 36.	10. Psalam 62.
11. Psalam 11.	11. Psalam 37,1-19.	11. Psalam 63.
12. Psalam 12.	12. Psalam 37,20-40.	12. Psalam 64.
13. Psalam 13.	13. Psalam 38.	13. Psalam 65.
14. Psalam 14.	14. Psalam 39.	14. Psalam 66.
15. Psalam 15.	15. Psalam 40.	15. Psalam 67.
16. Psalam 16.	16. Psalam 41.	16. Psalam 68.
17. Psalam 17.	17. Psalam 42.	17. Psalam 69,1-16.
18. Psalam 18,1-15.	18. Psalam 43.	18. Psalam 69,17-36.
19. Psalam 18,16-30.	19. Psalam 44,1-12.	19. Psalam 70.
20. Psalam 18,31-50.	20. Psalam 44,13-26.	20. Psalam 71,1-14.
21. Psalam 19.	21. Psalam 45.	21. Psalam 71,15-24.
22. Psalam 20.	22. Psalam 46.	22. Psalam 72.
23. Psalam 21.	23. Psalam 47.	23. Psalam 73,1-15.
24. Psalam 22,1-15.	24. Psalam 48.	24. Psalam 73,16-28.
25. Psalam 22,16-31.	25. Psalam 49.	25. Psalam 74.
26. Psalam 23.	26. Psalam 50.	26. Psalam 75.
27. Psalam 24.	27. Psalam 51.	27. Psalam 76.
28. Psalam 25.	28. Psalam 52.	28. Psalam 77.
29. Psalam 26.		29. Psalam 78,1-14.
30. Psalam 27.		30. Psalam 78,15-28.
31. Psalam 28.		31. Psalam 78,29-42.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogoslužjenja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JANUARU 2014. GODINE

MESTO	DATUM				
	3.	10.	17.	24.	31.
Kladovo, Negotin	16,01	16,12	16,21	16,29	16,39
Vršac , Bor, Zaječar	16,03	16,14	16,23	16,31	16,41
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Knjaževac , Pirot	16,05	16,16	16,25	16,33	16,43
Subotica , Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Niš , Leskovac	16,07	16,18	16,27	16,35	16,45
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,09	16,20	16,29	16,37	16,47
Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Ruma, Šabac, Čačak , Kraljevo, Priština, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,11	16,22	16,31	16,39	16,49
Beli Manastir , Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Šid, Bogatić, Bijeljina , Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Skoplje , Veles, Prilep	16,13	16,24	16,33	16,41	16,51
Loznica, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Bitolj	16,15	16,26	16,35	16,43	16,53
Virovitica, Podr. Slatina, Slavonska Požega, Sl. Brod, Tuzla, Pljevlja, Kolašin , Berane, Debar, Ohrid	16,17	16,28	16,37	16,45	16,55
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška , Nova Gradiška, Derventa, Doboj, Sarajevo , Foča	16,19	16,30	16,39	16,47	16,57
Maribor , Ptuj, Krapina, Banja Luka , Zenica, Podgorica , Ulcinj	16,21	16,32	16,41	16,49	16,59
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Zagreb, Sisak, Prijedor , Jajce, Mostar, Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar	16,23	16,34	16,43	16,51	17,01
Mežica, Zidani Most, Livno, Karlovac, Metković, Dubrovnik	16,25	16,36	16,45	16,53	17,03
Kranj, Ljubljana , Slunj, Knin , Bihać, Drvar, Pelješac, Mljet	16,27	16,38	16,47	16,55	17,05
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Gospić, Šibenik, Split , Brač, Hvar, Korčula	16,29	16,40	16,49	16,57	17,07
Gorica, Rijeka , Krk, Cres, Rab, Pag, Zadar, Vis, Biograd na moru	16,31	16,42	16,51	16,59	17,09
Koper, Rovinj, Lošinj, Pula , Dugi otok	16,33	16,44	16,53	17,01	17,11

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U FEBRUARU 2014. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Kladovo, Negotin	16,49	16,59	17,07	17,17
Bor, Zaječar, Knjaževac , Pirot	16,51	17,01	17,09	17,19
Vršac, Niš , Leskovac, Radoviš, Strumica	16,53	17,03	17,11	17,21
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Vranje, Kavadarci, Đevdelija	16,55	17,05	17,13	17,23
Senta, Bečež, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Arandelovac, Kragujevac , Kraljevo, Priština, Kumanovo, Skoplje , Veles, Prilep	16,57	17,07	17,15	17,25
Subotica , Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Čačak, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Tetovo, Bitolj	16,59	17,09	17,17	17,27
Sombor , Dalj, Vukovar, Šid, Bačka Palanka, Sremska Mitrovica , Bogatić, Šabac, Valjevo, Peć, Užice, Prizren, Đakovica, Debar, Ohrid	17,01	17,11	17,19	17,29
Beli Manastir , Osijek, Vinkovci, Bijeljina, Kolašin , Loznica, Pljevlja, Berane	17,03	17,13	17,21	17,31
Tuzla, Podgorica	17,05	17,15	17,23	17,33
Virovitica, Podravska Slatina, Doboj, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Bar, Derventa, Sarajevo , Foča, Ulcinj	17,07	17,17	17,25	17,35
Koprivnica, Bjelovar, Bosanska Gradiška , Daruvar, Nova Gradiška, Zenica, Bileća, Trebinje, Zelenika	17,09	17,19	17,27	17,37
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Prijedor, Banja Luka , Jajce, Mostar, Metković, Dubrovnik	17,11	17,21	17,29	17,39
Maribor , Ptuj, Celje, Krapina, Zagreb, Sisak, Livno, Pelješac, Mljet	17,13	17,23	17,31	17,41
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Knin , Split , Brač, Hvar, Korčula	17,15	17,25	17,33	17,43
Mežica, Ljubljana , Gospić, Šibenik, Vis	17,17	17,27	17,35	17,45
Jesenice, Kranj, Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Dugi Otok	17,19	17,29	17,37	17,47
Kranjska Gora, Gorica, Cres, Lošinj	17,21	17,31	17,39	17,49
Koper, Rovinj, Pula	17,23	17,33	17,41	17,51

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MARTU 2014. GODINE

MESTO	DATUM			
	7.	14.	21.	28.
Kladovo, Negotin , Pirot, Strumica	17,26	17,35	17,44	17,52
Bor, Zaječar, Knjaževac , Radoviš, Kavadarci, Đevđelija	17,28	17,37	17,46	17,54
Niš, Leskovac, Vranje, Kumanovo, Veles	17,30	17,39	17,48	17,56
Vršac, Požarevac, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Priština, Skoplje , Prilep, Bitolj	17,32	17,41	17,50	17,58
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Arandjelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Prizren, Tetovo, Ohrid	17,34	17,43	17,52	18,00
Senta, Bečej, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Novi Pazar, Peć, Đakovica, Debar	17,36	17,45	17,54	18,02
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac, Valjevo, Užice, Berane	17,38	17,47	17,56	18,04
Sombor , Bačka Palanka, Dalj, Vukovar, Šid, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Kolašin , Podgorica , Ulcinj	17,40	17,49	17,58	18,06
Beli Manastir , Osijek , Vinkovci, Tuzla, Foča, Bar, Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Daruvar, Slavonska Požega, Slavonki Brod, Derвента, Doboj, Sarajevo , Bileća, Trebinje, Zelenika	17,42	17,51	18,00	18,08
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Zenica, Mostar, Dubrovnik	17,46	17,55	18,04	18,12
Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet, Koprivnica	17,48	17,57	18,06	18,14
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin, Sisak, Prijedor, Livno, Brač, Hvar, Korčula	17,50	17,59	18,08	18,16
Maribor , Ptuj, Ormož, Krapina, Zagreb, Drvar, Knin , Split, Vis	17,52	18,01	18,10	18,18
Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Karlovac, Slunj, Bihać	17,54	18,03	18,12	18,20
Dravograd, Mežica, Zidani Most, Gospić, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na Moru	17,56	18,05	18,14	18,22
Kranj, Ljubljana , Postojna, Rijeka , Crikvenica, Krk, Rab, Cres, Lošinj	17,58	18,07	18,16	18,24
Kranjska Gora, Jesenice	18,00	18,09	18,18	18,26
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	18,02	18,11	18,20	18,28

*Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.
Ako se prelazi na letnje vreme dodati 1 sat.*